34
668

TIESU IEKĀRTA

34
668

akts 7-148
Jubl.
34

Tiesu iekārta.

Kodifikācijas nodaļas
1936. g. izdevums.

RĪGĀ.

L-2
B-1
JS

030906 9778
Vilja Lāča Latv. PSR
Valsts bibliotēka
72 — 10.032

Valsts tipografija Rīgā pilī 859. pas. 36 9

Šis izdevums aptveŗ attiecīgos likumus un noteikumus, kas izsludināti līdz 1936. g. 31. oktobrim, un atvieto Tiesu iekārtas likumu 1924. g. izdevumu ar visiem vēlākiem pārgrozījumiem un papildinājumiem.

Jāatzīmē, ka daži panti, kuŗus pilnīgi saskaņot ar pašreizējo tiesisko stāvokli nebija iespējams kodifikācijas ceļā, nav grozīti likumdošanas kārtībā tādēļ, ka nodomāts Tiesu iekārtu pārstrādāt pēc būtības pilnā apmērā.

Tiesu iekārta.

Vispārīgie noteikumi.

1. (1.) Tiesas vara pieder miertiesnešiem, apgabaltiesām, Tiesu palātai un Senātam kā augstākai kasācijas tiesai. 1864. g. 20. nov. (41475) 1. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1., 5.—7. p.; 1920 g. 14. sept. (208) I, 3. p.; 1921. g. 22. dec. (257) 2. p. — Sal. 1921. g. 4. mart. (59).

2. (2.) Iepriekšējā (1.) pantā minēto iestāžu tiesas varai pakļautas visas civīl- un kriminālliet as. 1864. g. 20. nov. (41475) 2. p. — Sk. 1922. g. 13. janv. (23) C, I; 1923. g. 26. jūl. (97) II.

Piezīme. Administrātīvo tiesu, militāro tiesu, pagasttiesu, prīžu tiesu, šķīrējtiesu, bāriņtiesu un citu tiesu vara noteikta sevišķos likumos.

3. (3.a) Miertiesnesim pieder vienpersonīga vara, bet apgabaltiesas, Tiesu palāta un Senāts ir kollēģiālas iestādes. 1864. g. 20. nov. (41475) 3. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

4. (4.) Miertiesnešu un apgabaltiesu darbība izpaužas zināma iecirkņa vai apgabala robežās, Tiesu palātas un Senāta — visā valstī. 1864. g. 20. nov. (41475) 4. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5.—7. p.

5. (5.) Miertiesneši, apgabaltiesas un Tiesu palāta izspriež lietas pēc būtības; Senāts, kā augstākā kasācijas tiesa, neizspriezdams vispārējā tiesāšanas kārtībā lietas pēc būtības, uzrauga, lai likumu piemēro pareizi un izpilda vienādi visas tiesu iestādes valstī. 1864. g. 20. nov. (41475) 5. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5.—7. p.

6. (6.) Izmeklēšanu lietās par noziedzīgiem nodarījumiem izdara izmeklēšanas tiesneši. 1864. g. 20. nov. (41475) 6. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.

7. (8.) Pie tiesu iestādēm pastāv virsprokurors, prokurori un viņu biedri. 1864. g. 20. nov. (41475) 8. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.

8. (9.) Tiesu iestāžu un prokurātūras pārziņas priekšmetus un darbības kārtību noteic Krimināl- un Civīlprocesa nolikumi un šī Tiesu iekārta. 1864. g. 20. nov. (41475) 9. p.

1. piezīme. (573.) Apgabaltiesu pārziņai piekrīt arī Pagasttiesu nolikumā sevišķi norādītās lietas. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 18. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3; 1933. g. 13. jūn. (152) A.

2. piezīme. Tiesu resora amatpersonām uzlikti vēl daži citi pienākumi, kas paredzēti sevišķos likumos.

9. (11.) Pie tiesu iestādēm pastāv: 1) kancelejas, 2) tiesu izpildītāji un tiesu ziņneši, 3) zvērināti advokāti, zvērinātu advokātu palīgi un privātadvokāti, 4) tiesu amatu kandidāti un 5) notāri. 1864. g. 20. nov. (41475) 11. p.; 1874. g. 25. maij. (53573); 1882. g. 18. maij. (892); 1935. g. 31. janv. (15) I, 9. p. 3. pk.

10. Darīšanu valoda tiesās un tiesu iestādēs ir valsts valoda. Tiesa pēc apstākļiem un vajadzības var pielaist arī citu valodu lietošanu. 1934. g. 2. aug. (224) I, 10. p.

Pirmā sadaļa.

Miertiesneši.

PIRMĀ NODAĻA.

Vispārīgi noteikumi.

11. (12.a) Miertiesneši pastāv pilsētās un apriņķos. 1864. g. 20. nov. (41475) 12. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

12. (14.a) Apgabaltiesas apgabals sadalās miertiesnešu iecirkņos, kuru skaitu nosaka sevišķs saraksts. 1864. g. 20. nov. (41475) 14. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

13. (15.) Katrā iecirknī (12. p.) pastāv iecirkņa miertiesnesis. 1864. g. 20. nov. (41475) 15. p.

14. (16.a) Dažos rajonos pastāv arī papildu miertiesneši (20., 26., 27. p.). 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 40[1].a p.

15. (17.a) Apellācijas instance miertiesnešiem ir apgabaltiesa. 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

16. (18.) Miertiesneša amatam piešķirts sevišķs zīmogs, amatapģērbs un ķēde (169. p.). 1864. g. 20. nov. (41475) 18. p.; 1922. g. 28. sept. (223).

OTRĀ NODAĻA.

Miertiesnešu iecelšanas, apstiprināšanas un atlaišanas kārtība.

17. Par miertiesnešiem var iecelt personas ar pabeigtu augstskolas juridisku izglītību, kas sasniegušas divdesmit piecu gadu vecumu un apmierina 361. panta prasījumus. 1935. g. 31. janv. (15) I, 17. p.; 1936. g. 12. mart. (34) I, 361. p.

18. Miertiesnešus ieceļ Ministru kabinets no tieslietu ministra priekšā liktiem kandidātiem. Miertiesneši stājas pie amata izpildīšanas pēc viņu iecelšanas (153. p.). Ne vēlāk kā divu gadu laikā no iecelšanas Ministru kabinets miertiesnesi vai nu apstiprina amatā, vai, ja viņa darbība šajā laikā ir neapmierinoša, atlaiž viņu no amata, izmaksājot viņam algu par trim mēnešiem uz priekšu. 1933. g. 7. mart. (69) I, 18. p.; 1934. g. 18. maij. (135).

19. (21.a) Par miertiesnešiem nevar būt personas:

1) kas atrodas zem izmeklēšanas vai tiesas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud cietums vai cits bargāks sods, vai par amata pārkāpumu;

2) kam piespriesti 1. punktā minētie sodi, kaut arī viņas pēc taisītā sprieduma atsvabinātu no soda noilguma, izlīguma, apžēlošanas vai amnēstijas dēļ;

3) kas bijušas zem tiesas par 1. punktā minētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kad kriminālvajāšana pret viņām, pirms sprieduma taisīšanas, izbeigta uz iepriekšējā (2.) punktā norādītiem pamatiem;

4) kas atlaistas no dienesta ar tiesas spriedumu;

5) kas atzītas par maksātnespējīgiem parādniekiem, un

6) kas izšķērdības dēļ stāv aizgādnībā. 1864. g. 20. nov. (41475) 21. p.; 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 407) II; 1921. g. 10. maij. (98) 15. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 21. a 1. pk.

20. Papildu miertiesnešu iecelšana, apstiprināšana un atlaišana pakļauta vispārējiem noteikumiem par iecirkņu miertiesnešiem. 1933. g. 7. mart. (69) I, 20. p.

21. (566.) *atvietots ar Valsts civildienesta nolikuma (1935. g. izd.) 14. pantu.*

TREŠĀ NODAĻA.

Iecirkņu un papildu miertiesnešu amats.

22. (567.) Iecirkņu miertiesnešu pastāvīgo uzturēšanās vietu nosaka apgabaltiesa un apstiprina tieslietu ministrs. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 12. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

23. Miertiesnesis pieņem lūgumus, atsauksmes un sūdzības savā kamerā darba laikā, kā arī vajadzības gadījumos iztiesā lietas tajās vietās, kur tās cēlušās. 1936. g. 12. mart. (34) I, 23. p.

24. (565.) Miertiesnešu iecirkņu sadalīšanu starp iecirkņu miertiesnešiem, kā arī šo iecirkņu robežu grozīšanu izdara apgabaltiesa un apstiprina tieslietu ministrs. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 10. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

25. (42.a) *atvietots ar 171. panta noteikumiem.*

26. (570.) Iecirkņu miertiesneša atlaišanas, prombūtnes, slimības vai nāves gadījumā viņa pienākumus izpilda kāds no papildu miertiesnešiem, bet ja tādu apgabalā nebūtu — kāds no kaimiņu iecirkņu miertiesnešiem pēc apgabaltiesas noteicamas kārtības. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 15. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

27. (45[1].) Apgabaltiesa var uzdot vienam no iecirkņu miertiesnešiem izspriest noteiktas šķiras lietas visā apgabalā vai kādā tā daļā, par ko izsludina vispārējai zināšanai Valdības Vēstnesī.

Papildu miertiesnešus bez tam apgabaltiesa var norīkot to iecirkņu miertiesnešu atvieglošanai, kuŗi pārmērīgi apkrauti sava iecirkņa darbiem. 1912. g. 15. jūn. (Lik. kr. 1003) A, I, 45[1]. p.; 1913. g. 26. jūn. (Lik. kr. 1194) lik. XV, A; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

CETURTĀ NODAĻA.

Miertiesnešu sekretāri.

28. Pie katra miertiesneša viņa tiešā uzraudzībā pastāv sekretārs. 1920. g. 12. mart. (170) 45². p.

29. Sekretārs pārzina kanceleju, uzglabā aktis un dokumentus, izdod ar savu parakstu ziņas, miertiesneša prombūtnē pieņem lūgumus, atsauksmes un sūdzības, miertiesneša uzdevumā paraksta pavēstes un ved sēžu protokolus, kā arī izpilda citus dienesta pienākumus, kuŗus viņam uzliek miertiesnesis. 1936. g. 12. mart. (34) I, 29. p.

30. Sekretāru ieceļ amatā apgabaltiesas priekšsēdētājs uz miertiesneša priekšlikumu. Attiecībā uz disciplināro atbildību sekretāri pielīdzināti apgabaltiesas kancelejas darbiniekiem. 1920. g. 12. mart. (170) 45⁴. p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Uzraudzība par miertiesnešiem un viņu tiesības un atbildība.

31. Tiešā uzraudzība par miertiesnešiem pieder viņu apgabala apgabaltiesai. Augstākā uzraudzība par visiem miertiesnešiem vispār pieder Tiesu palātai, Senāta kasācijas departamentiem un tieslietu ministram. 1934. g. 30. janv. (35) 31. p.

32. (65.) *izmests.*

33. (67.a) Miertiesnesim lūkojot cauri lietas, visiem klātesošiem jāievēro pieklājības noteikumi un kārtība un jāizturas klusu, paklausot miertiesneša rīkojumiem. Šā noteikuma pārkāpējus miertiesnesis vispirms brīdina ar atgādinājumu, bet par atkārtojumu viņš var uzlikt naudas sodu no divdesmit pieciem santimiem līdz trim latiem, raugoties pēc viņu līdzekļiem, un pat izraidīt nepaklausīgos no sēdes. 1864. g. 20. nov. (41475) 67. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

34. (69.) Miertiesneši kā savā starpā, tā arī ar citām valsts iestādēm un amatpersonām sazinās tieši. 1864. g. 20. nov. (41475) 69. p.

35. (72.) Miertiesnešus nevar ne atlaist no amata bez lūguma, ne pārcelt no viena apvidus uz otru bez viņu piekrišanas, izņemot 157.—159., 171. panta 3. daļā, 218. un 220.—222. pantā norādītos gadījumus. Pagaidu atstādināšana no amata pielaižama tikai tad, kad par viņiem uzsākta izmeklēšana (219. p.) vai viņi nodoti tiesai, bet galīgi viņus atceļ no amata tikai ar krimināltiesas spriedumu. Turp., 72. p.; 1885. g. 20. maij. (2959) A, XX, XXI; 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 438) IV; 1933. g. 7. mart. (69) III. — Sal. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 243. p.

36. Atvaļinājumu iecirkņu un papildu miertiesnešiem līdz vienam mēnesim gadā dod apgabaltiesa. Ilgāki atvaļinājumi pielaižami tikai ar tieslietu ministra atļauju.

Miertiesnešu atlaišana no dienesta uz pašu lūgumu piekrīt Ministru kabinetam. 1935. g. 31. janv. (15) I, 36. p.

37. (74.a) *atcelts* [1934. g. 2. aug. (224) IV].

38. (75.a) Miertiesnešiem un apgabaltiesām kā otrai instancei jāsastāda ikgadus, pēc tieslietu ministra noteikta parauga, pārskati par lietu gaitu pie viņiem par pagājušo gadu (115. p.). Pēc tam, kad apgabaltiesa šos pārskatus lūkojusi cauri, tie iesniedzami noliktos termiņos tieslietu ministram. 1864. g. 20. nov. (41475) 75. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

39. (75[1].a) Kārtība, kādā pieņemamas, uzglabājamas un izdodamas miertiesnešiem ienākušās naudas summas, kā arī kādā vedami rēķini un sastādāmi pārskati par minētām summām, nosakāma noteikumos, kas sastādāmi un, ja vajadzīgs, pārgrozāmi pēc tieslietu un finanču ministru un valsts kontroliera savstarpējas vienošanās. Minētie noteikumi izsludināmi vispārējai zināšanai. 1868. g. 17. jūn. (45994).

40. (75[3].) Miertiesnešiem un apgabaltiesām kā otrai instancei jāsastāda un jāiesūta Tieslietu ministrijai, uz sevišķu noteikumu pamata, sodu ziņas un statistiskās loksnes kriminālliet ās. 1909. g. 20. maij. (31903) I, 1. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

41. (76.) Miertiesnešu disciplīnārā atbildība nosakāma pēc 188.—222. panta noteikumiem. Kārtība, kādā viņi par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem nododami kriminālt iesai, un tiesāšanas kārtība norādīta Kriminālprocesa likumu (1926. g. izd.) 1021.—1046. pantā. 1864. g. 20. nov. (41475) 76. p.; 1885. g. 20. maij. (2959) A, XIX—XXI; 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 438) IV; 1922. g. 12. okt. (209) I.

Otrā sadaļa.

Vispārējās tiesu iestādes.

PIRMĀ NODAĻA.

Apgabaltiesas.

42. (77.) Apgabaltiesa pastāv vairākiem apriņķiem un sastāv no priekšsēdētāja un locekļiem. 1864. g. 20. nov. (41475) 77. p.

43. (78.) Apgabaltiesas var sadalīt nodaļās. Tādā kārtā sadalītās tiesās pastāv priekšsēdētāja biedri tiesas priekšsēdētāja pienākumu pastāvīgai izpildīšanai tajās nodaļās, kuŗās viņš nepiedalās. Turp., 78. p.

44. (78[1].) Apgabaltiesas priekšsēdētājs izraugas vienu nodaļu, kuŗā viņš pastāvīgi ir par priekšsēdētāju; pārējās tiesas nodaļas sadala starp priekšsēdētāja biedriem pēc viņu savstarpējās vienošanās, vai, ja vienošanās nenotiktu, pēc tiesas kopsapulces lēmuma. 1885. g. 20. maij. (2959) A, I, 1. p.

45. (78[2].) Priekšsēdētājs var uzņemties priekšsēdību ikkuŗas tiesas nodaļas sēdē. Šajā gadījumā attiecīgās nodaļas priekšsēdētāja biedram jāpiedalās sēdē tikai tad, kad klātesošo nodaļas locekļu skaits nav pietiekošs tiesas sēdes sastādīšanai. Ja tiesas priekšsēdētājs uzņēmies priekšsēdību tādas nodaļas sēdē, kas nestāv viņa tiešā pārziņā, tad viņam priekšsēdība jāturpina pa visu sēdes laiku. Turp., 2. p.

46. (78³.) Priekšsēdētājam klāt neesot, viņa pienākumu izpildīšana apgabaltiesā vispār uzliekama vecākajam no priekšsēdētāja biedriem, bet priekšsēdētāja pienākumus nodaļā, kas stāv viņa tiešā pārziņā, izpilda šās nodaļas vecākais tiesas loceklis. Klāt neesošos priekšsēdētāja biedrus atvieto viņu pārzināmo tiesas nodaļu vecākie locekļi. 1885. g. 20. maij. (2959) A, I, 3. p.

47. (78⁵.) Apgabaltiesas locekļus sadala pa nodaļām, un viņus var pārcelt no vienas nodaļas uz otru ar tiesas kopsapulces lēmumiem. Sadalot tiesas locekļus pa nodaļām, kopsapulce raugās, lai nodaļas sastāvs pēc iespējas atjaunotos, pārceļot daļu civīlnodaļu locekļu uz kriminālnodaļām un otrādi. Turp., 5. p.

48. Pie apgabaltiesām pastāv izmeklēšanas tiesneši. 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.

49. (79.) Izmeklēšanas tiesneši, skaitīdamies par apgabaltiesas locekļiem, pastāv viņiem noteiktos iecirkņos. 1864. g. 20. nov. (41475) 79. p.

50. (79¹.) Bez iepriekšējā (49.) pantā minētiem izmeklēšanas tiesnešiem pastāv vēl svarīgu lietu un sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesneši. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 79¹. p.

51. (80.) Apgabaltiesu un viņu nodaļu skaitu, viņu apgabalu robežas un izmeklēšanas tiesnešu iecirkņu skaitu nosaka sevišķos sarakstos, bet apgabaltiesas locekļu un izmeklēšanas tiesnešu skaitu noteic štāti. 1864. g. 20. nov. (41475) 80. p.

1. piezīme. Pagaidām tieslietu ministram ir tiesība komandēt uz laiku, noteicot tā ilgumu pēc sava ieskata, izmeklēšanas tiesnešus iepriekšējai izmeklēšanai kriminālliietās, no vienas apgabaltiesas apgabala uz otras tiesas apgabalu, ar nosacījumu, ka minētie tiesneši stājas pie izmeklēšanas tikai uz apgabaltiesas prokurora priekšlikumu. 1906. g. 7. janv. (27205) 1. p.

2. piezīme. Pagaidām apgabaltiesām, uz prokurora priekšlikumiem, ir tiesība vajadzības gadījumos uzdot tiesas locekļiem iepriekšēju izmeklēšanu atsevišķās kriminālliietās, kas cēlušās tiesas apgabalā. 1905. g. 12. nov. (26911) 1. p.

52. (80¹.) Štātos noteikto izmeklēšanas tiesnešu skaitu, vajadzības gadījumos, var no jauna sadalīt starp apgabaltiesām pēc Tiesu palātas departamentu kopsapulces lēmuma, kuru apstiprina tieslietu ministrs, izsludinot par to vispārējai zināšanai. 1879. g. 3. jūn. (59738); 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

53. (80².) *izmests* [1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.].

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu palāta.

54. (111.) Tiesu palāta atrodas Rīgā un sadalās departamentos. 1864. g. 20. nov. (41475) 111. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.; 1931. g. 3. febr. (41) 2. p.

55. (112.) Katrs Tiesu palātas departaments sastāv no priekšsēdētāja un štātā noteikta skaita locekļu. 1864. g. 20. nov. (41475) 112. p.

56. (113.) Tiesu palātas departamentu kopsapulcē par priekšsēdētāju ir viens no departamentu priekšsēdētājiem, kurš tam nolūkam iecelts. Šis priekšsēdētājs ir Tiesu palātas priekšsēdētājs. Attiecībā uz locekļu sadalīšanu departamentu starpā piemērojama 46. un 47. pantā apgabaltiesām noteiktā kārtība, bet locekļu pārcelšana no palātas civīldepartamenta krimināldepartamentā un otrādi izdarāma tikai tad, kad tas nepieciešami vajadzīgs. 1885. g. 20. maij. (2959) A, II; 1929. g. 27. jūn. (156) 32. p. tab. 2.

TREŠĀ NODAĻA.

Senāta kasācijas departamenti, apvienotā sapulce un augstākā disciplīnārtiesa.

57. (114.) Senāts atrodas Rīgā (a). Senāta sastāvā, kā augstākā kasācijas tiesa pastāv divi kasācijas departamenti: viens kriminālliet ām — krimināldepartaments un otrs civīllietām — civīldepartaments (b).

(a) 1931. g. 3. febr. (41) 2. p. — (b) 1864. g. 20. nov. (41475) 114. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 7. p. — Sk. 1922. g. 12. okt. (209) 17., 23. p.

58. (118.) Katrā Senāta kasācijas departamentā pastāv štātā noteikts senātoru skaits, no kuriem vienu Senāta apvienotā sapulce ievēlē par attiecīgā departamenta priekšsēdētāju. 1864. g. 20. nov. (41475) 118. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 7. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

59. (119[1].) Gadījumiem, kas norādīti sekojošā (60.) pantā, sastādās no visiem senātoriem Senāta apvienotā sapulce ar priekšsēdētāju, kuru ievēlē Senāts no senātoru vidus. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[1]. p.

60. (119[3].a) Senāta apvienotā sapulce, bez Senāta iekārtā norādītiem gadījumiem, sastādās:

1) lai izšķirtu uzraudzības lietas par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām, izņemot prokurātūras amatpersonas (172. p.) (a);
2) lai lūkotu cauri vispārīgās instrukcijas (108. un 109. p.), pieņemtu sevišķās instrukcijas Senāta kasācijas departamentiem, kā arī lai grozītu tiesu iestāžu sevišķās instrukcijas (113., 114. p.) (b);
3) lai izšķirtu sūdzības un protestus pret Tiesu palātas lēmumiem, privātadvokātu lietās, kuras norādītas 345. pantā (c);
4) lai apspriestu tieslietu ministra priekšā liktos jautājumus, kuŗus pārvaldības vai tiesu iestādes izšķiŗ nevienādi, vai kuŗi, likumus piemērojot, rada šaubas (185. p.) (d);
5) lai dotu atzinumu par vajadzību revidēt tiesu iestādes caur kasācijas departamentu senātoriem (182. p.) (e);
6) lai ievēlētu Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētāju, departamentu priekšsēdētājus un augstākās disciplīnārtiesas locekļus (58., 59., 61. p.) (f);
7) lai pārbaudītu, vai senātori 171. panta 3. daļā norādītā gadījumā ieņem kādu neatļautu blakus amatu (g);
8) lai noklausītos noteikumus, kas attiecas uz kādu tiesu iestādi vai uz tiesu iestādēm vispār (h);
9) lai apspriestos par kandidātiem uz brīvo senātora amatu (147. p.), par senātoru palikšanu amatā pēc maksimālā vecuma sasniegšanas (155[1]. p.) un no dienesta aizejošo senātoru un virsprokurātūras amatpersonu ieskaitīšanu goda tiesnešos (165[2]. p.) (i);

10) lai nolemtu, kurš no senātoriem var dabūt brīvlaiku (129. p.) (j);

11) lai lemtu par tiesu amatpersonu atlaišanu no dienesta uz 157.—160. panta pamata un par atvaļinājumu piešķiršanu pēc 163. panta 1. punkta (k);

12) lai lūkotu cauri Senāta kasācijas departamentu ikgadējos pārskatus (120. p.) (l);

13) lai izspriestu tās lietas un jautājumus, kas norādīti Kriminālprocesa likumu (1926. g. izd.) 275., 280., 283., 1031., 1032., 1035., 1038. un 1044. pantā un Civīlprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 346., 779., 1426. un 1429. pantā (m), un

14) visos citos gadījumos, kad Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētājs atzīst par vajadzīgu, izspriežamā jautājuma svarīguma dēļ, sasaukt Senāta apvienoto sapulci (n).

(a) 1885. g. 20. maij. (2959) A, XI; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[1]. p., 4. — (b) 1934. g. 2. aug. (224) I, 60. p. 2. pk. — (c) 1874. g. 25. maij. (53573) not. 15. p.; 1885. g. 14. maij. (2937) III, 1. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3, 4. — (d) 1916. g. 26. dec. (Lik. kr. 1917. g. 68) I, E, 259[1]. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4. — (e) 1864. g. 20. nov. (41475) 257. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3. — (f) 1864. g. 20. nov. (41475) 118. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 7. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[1]., 119[4]. p.; 4. — (g) 1931. g. 3. febr. (42) I, 171. p. — (h) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 1. pk. — (i) 1934. g. 2. aug. (224) I, 60. p. 9. pk. — (j) 1864. g. 20. nov. (41475) 185. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4. — (k) 1864. g. 20. nov. (41475) 232. p. 1. pk.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1., 228.—231. p. — (l) 1864. g. 20. nov. (41475) 179. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3, 4. — (m) 1864. g. 20. nov. (41475) 237. p.; 1877. g. 10. jūn. (57471) III, A, 3. p. 5. pk.; 1885. g. 7. maij. (2919); 14. maij. (2937) III, 1. p.; 1921. g. 1. febr. (39) 10. p.; 1922. g. 10. aug. (165) II; 12. okt. (209) I, 10., 11., 14., 17., 23. p.; II, 2., 5. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4; 1924. g. 3. mart. (37) 4. p.; (38) I. — (n) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 10. pk.; 1923. g. 26. jūl. (97.) I, A, 4.

61. (119[4].) Disciplīnārlietu izšķiršanai par 196. panta 1. punktā minētām tiesu resora amatpersonām Senāta sastāvā sastādās augstākā disciplīnārtiesa ar sevišķu priekšsēdētāju, kuru, uz tieslietu ministra priekšlikumu, ieceļ Ministru kabinets no augstākās disciplīnārtiesas locekļu — senātoru vidus. Šās tiesas sastāvs: no katra Senāta departamenta pa vienam loceklim, kurus ievēlē Senāta apvienotā sapulce uz vienu gadu, un divi Tiesu palātas locekļi, kurus ievēlē palātas kopsapulce tāpat uz vienu gadu. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[4]. p.

Piezīme. Senāta augstākās disciplīnārtiesas sastāvā, izšķirot Valsts kontroles padomes un kollēģijas locekļu disciplinārlietas, ieiet arī divi Valsts kontroles padomes iecelti locekļi. 1923. g. 2. aug. (102) 10. p. piez.

CETURTĀ NODAĻA.

Tiesu iestāžu kancelejas.

62. (120., 123.) Apgabaltiesu un Tiesu palātas kancelejas sastāv no štātos nosacīta sekretāru un viņu palīgu skaita, bet Senāta kanceleja no virssekretāriem un viņu palīgiem. Bez tam tiesu kancelejās pastāv arī citi štātos paredzēti kancelejas darbinieki. 1864. g. 20. nov. (41475) 120., 123. p.; 1927. g. 4. okt. (172) 18. p.; 1931. g. 4. aug. (172).

63. (121.) Ar virssekretāra palīga un sekretāra palīga amatu var savienot archīvāra un kasiera pienākumus. 1864. g. 20. nov. (41475) 121. p. — Sal. 1931. g. 4. aug. (172).

64. (123.) Tiesu kanceleju izdevumiem atvēl saskaņā ar štātiem sevišķu summu. 1864. g. 20. nov. (41475) 123. p.

Trešā sadaļa.

Prokurātūras amatpersonas.

65. (124.) Prokurātūras pienākumi uzticēti virsprokuroram, prokuroriem un viņu biedriem tieslietu ministra, kā ģenerālprokurora, augstākā pārraudzībā. 1864. g. 20. nov. (41475) 124. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.

66. (125.) Pie katras apgabaltiesas un pie Tiesu palātas pastāv sevišķs prokurors un štātos noteiktais prokurora biedru skaits. 1864. g. 20. nov. (41475) 125. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

Piezīme. Tieslietu ministram ir tiesība vajadzības gadījumos grozīt štātos noteiktā apgabaltiesu prokuroru biedru kopskaita sadalījumu. Par tādiem grozijumiem tieslietu ministrs izsludina vispārējai zināšanai. 1879. g. 3. jūn. (59738).

67. (126.) No apgabaltiesas prokurora biedriem daži pastāv pie pašas tiesas, bet pārējie tiesas apgabala citās pilsētās, pēc sevišķa saraksta. 1864. g. 20. nov. (41475) 126. p.

68. (127.) Pie Senāta pastāv virsprokurors ar biedriem. 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.

69. (129.) Virsprokurora biedri darbojas virsprokurora vadībā, bet prokuroru biedri — to prokuroru vadībā, pie kuŗiem viņi pastāv. Apgabaltiesas prokurori pakļauti Tiesu palātas prokuroram, bet šis pēdējais, kā arī virsprokurors, stāv tiešā atkarībā no tieslietu ministra. 1864. g. 20. nov. (41475) 129. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6., 8. p.

70. (130.) Dodot tiesu iestādēm atzinumus lietās, prokurātūras amatpersonas pamatojas vienīgi uz savu pārliecību un pastāvošiem likumiem. 1864. g. 20. nov. (41475) 130. p.

71. (131.) Ikvienā lietā, ko iztiesā civīl- vai krimināltiesā, prokurors var stāties sava biedra vietā, uzņemdamies lietu uz savu atbildību. Tiesu palātas prokurors var, tiklab pēc paša ieskata, kā arī uz tieslietu ministra rīkojumu, uzņemties pats vai uzdot saviem biedriem izpildīt ikkatru viņam pakļauto prokurātūras amatpersonu pienākumu. Turp., 131. p.; 1872. g. 22. febr. (50567); 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

72. (132.) Virsprokurora vai Tiesu palātas vai apgabaltiesas prokurora slimības vai prombūtnes gadījumā viņu amatu izpilda viņu biedri, vai nu pēc minēto prokuroru izvēles, vai pēc iecelšanas laika šajos amatos, bet prokurora atstatīšanas gadījumā vienmēr pēc iecelšanas laika. 1864. g. 20. nov. (41475) 132. p.

73. (133.) Ārpus pilsētas, kuŗā atrodas apgabaltiesa, iepriekšējā (72.) pantā minētos gadījumos apgabaltiesas prokurora biedra amatu izpilda cits viņa biedrs, kuŗu apgabaltiesas prokurors šim nolūkam komandē. Turp., 133. p.

74. (134.) Pie virsprokurora un prokuroriem pastāv sekretāri. Prokurātūras amatpersonu kancelejas izdevumiem atvēl sakarā ar štātiem noteiktu summu. Turp., 134. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 8. p.; 1927. g. 4. okt. (172) 18. p.; 1931. g. 4. aug. (172).

75. (135.) Prokurātūras amatpersonu darbība aprobežojas ar tiesu resora lietām. Ārpus šās darbības aploka prokurātūras amatpersonu pienākumi norādīti sevišķos likumos. 1864. g. 20. nov. (41475) 135. p.

76. (136.) Ja lietu izspriežot tiesa atduras uz likuma nepilnību un apgabaltiesas prokurors atzīst par vajadzīgu ierosināt likumdošanas jautājumu, tad, neatkarīgi no lietas izspriešanas tiesā uz Krimināl- un Civīlprocesa nolikumu pamata, viņš ziņo par atrasto likuma nepilnību Tiesu palātas prokuroram, no kura atkarājas ierosināto jautājumu celt priekšā tieslietu ministram. 1864. g. 20. nov. (41475) 136. p.

Ceturtā sadaļa.

Tiesu iestāžu iekšējā iekārta.

PIRMĀ NODAĻA.

Tiesu iestāžu sēdes.

77. (137.) Tiesu iestādes notur savas sēdes tam nolūkam norādītās ēkās. 1864. g. 20. nov. (41475) 137. p.

78. (138.) Kriminālllietu iztiesāšanai apgabaltiesu sēdes noturamas nevien pilsētās, kuŗās šīs tiesas pastāv, bet arī citās vietās, kas pieder pie viņu apgabaliem. Šīs sēdes noturamas vai nu noliktos pastāvīgos termiņos un noteiktās vietās, vai arī, pēc tiesas sevišķa lēmuma, tajā vietā, kur noziedzīgais nodarījums izdarīts. Turp., 138. p.

78[1]. (138[1].) Tiesu palāta notur sēdes vai nu Rīgā, vai ja tas vajadzīgs, kādā citā pilsētā, pēc palātas lēmuma. 1904. g. 7. jūn. (24732) II; 1919. g. 7. nov. (147) 2; 1931. g. 3. febr. (41) 2. p.

79. (139.) Tiesas sēdes zālē nepiedalīgām personām vietas ierādāmas savrūp. 1864. g. 20. nov. (41475) 139. p.

80. (140.) Senāta, Tiesu palātas un apgabaltiesu sēdēs (departamentos un nodaļās) jāpiedalās ne mazāk kā trim locekļiem, ieskaitot priekšsēdētāju. Sēdē jābūt klāt virssekretāram vai sekretāram. Turp., 140. p.; 1877. g. 10. jūn. (57471); 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 2.

81. (141.) Sēdē piedalās viena no prokurātūras amatpersonām, kuŗas pie tiesas pastāv. Lūkojot cauri lietas, kuŗās pēc Krimināl- un Civīlprocesa nolikumiem prokurora iepriekšējs atzinums nav vajadzīgs, prokurātūras amatpersonu klātbūtne sēdē atkarājas no viņa ieskata. 1864. g. 20. nov. (41475) 141. p.

82. (142.) Kad tiesneši apspriež lietās taisāmo spriedumu, prokurātūras amatpersonas nevar būt klāt. Turp., 142. p.

83. (143.) Priekšsēdētāja rīkojumu izpildīšanai par kārtības uzturēšanu tiesas sēdē, sēdes zālē atrodas tiesu izpildītājs vai cita persona, kas, pēc priekšsēdētāja ieskata, bet Senātā pēc virsprokurora rīkojuma, viņu atvieto. Turp., 143. p.

84. (144.) Sēdi atklāj un slēdz priekšsēdētājs. Ja priekšsēdētāja nav klāt, tad viņa vietā, ar visiem viņa pienākumiem un tiesībām, stājas vecākais no klātesošiem locekļiem. Turp., 144. p.

85. (145.) Kad klātesošo locekļu nepietiek sēdes sastāvam, priekšsēdētājs pieaicina tās pašas tiesas citas nodaļas vai departamenta locekli, un proti, jaunāko pēc iecelšanas amatā. Turp., 145. p.

86. (146.a) Ja nav iespējams sēdi papildināt iepriekšējā (85.) pantā norādītā kārtībā, tad pieaicināmi: 1) apgabaltiesā, tiklab kā pirmā, tā arī otrā instancē — vietējie iecirkņu un papildu miertiesneši vai izmeklēšanas tiesneši, izņemot tos no viņiem, kas izdarījuši izmeklēšanu, un tos, par kuŗu spriedumiem, lēmumiem un rīcību iesniegta sūdzība tiesai caurlūkojamā lietā; 2) Tiesu palātā — Rīgas apgabaltiesas loceklis, pēc šās tiesas priekšsēdētāja norādījuma, izņemot tos locekļus, kas apgabaltiesā sprieduši līdzi lietās, kuŗas apspriežamas šajā palātas sēdē. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 146. a p.

87. (148.) Vienā un tajā pašā sēdē nevar piedalīties tiesneši, kas savā starpā stāv radniecībā taisnā līnijā bez pakāpju aprobežojuma, bet sāņu līnijās līdz ceturtai un svainībā līdz otrai pakāpei, pēdējās ieskaitot. 1864. g. 20. nov. (41475) 148. p.

88. (149.) Priekšsēdētājs vada sēdes darbību, gādādams par pieklājības uzturēšanu tiesas sēdēs, kā arī par kārtību, kāda noteikta lietu caurlūkošanai un izspriešanai. Pie viņa griežas visi, kam ir tiesība piedalīties paskaidrojumos caurlūkojamā lietā. Turp., 149. p.

89. (150.) Tiesu iestāžu sēdes ir vai nu rīcības, vai tiesas sēdes, bet apgabaltiesās un Tiesu palātā — arī visu nodaļu vai departamentu kopsapulces (sal. 91. p.). Turp., 150. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

90. (151.) Tiesu iestāžu rīcības sēdes sastādās:

1) lai iepriekš apspriestu sevišķās instrukcijas (113. p.);
2) lai iepriekš lūkotu cauri lietas par disciplīnārsodiem tiesu resora amatpersonām (200. p.);
3) lai apspriestu tiesu resora lietu pārvaldību;
4) lai taisītu lēmumus par tiem jautājumiem, kas ceļas lietas iztiesājot un pēc Kriminālprocesa likumiem ir izspriežami it īpaši tiesas rīcības sēdē (a).

Bez tam rīcības sēdes sastādās:

5) apgabaltiesās — lai izlemtu jautājumus par ieslodzītā pirmstermiņa atsvabināšanu, saskaņā ar likuma par ieslodzītiem (Lik. kr. 1936. g. 103) 172. pantu (b);
6) apgabaltiesās — lai izšķirtu jautājumu vai Notāriāta nolikuma 59[1]. pantā norādītā gadījumā notārs atstājams amatā vai ne (c);
7) Senāta kasācijas departamentos — lai uz tieslietu ministra priekšlikumu apspriestu jautājumus, kuŗus pārvaldības vai tiesu iestādes izšķiŗ nevienādi, vai kuŗi, likumus piemērojot, rada šaubas (185. p.).

(a) 1864. g. 20. nov. (41475) 151. p.; 1934. g. 2. aug. (224) I, 90. p. 1. pk. — (b) 1936. g. 20. jūn. (103) 172. p. — (c) 1926. g. 16. sept. (132) I, 59[1]. p. — (d) 1916. g. 26. dec. (Lik. kr. 1917. g. 68) I, E, 259[1]. p. — 1917. g. 1. aug. (Lik. kr. 1326).

91. Senāts savā apvienotā sapulcē notur tiesas vai rīcības sēdes atkarībā no izspriežamo lietu būtības. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

92. (151[1].) Kriminālprocesa likumu (1926. g. izd.) 399.—401. pantā minētās rīcības sēdes var noturēt arī tajās vietās, kur tiesas nodaļas uzturas pagaidām, izbraucot izspriest krimināllietas. 1897. g. 2. jūn. (14233) III.

93. (152.) Rīcības sēdes notiek aiz slēgtām durvīm. 1864. g. 20. nov. (41475) 152. p.

94. (153.) Tiesas sēdes, kuŗās izspriež krimināl- un civīllietas, notiek atklāti. Gadījumi, kad nepiedalīgas personas šajās sēdēs nav pielaižamas, noteikti Krimināl- un Civīlprocesa nolikumos. 1864. g. 20. nov. (41475) 153. p.

95. (154.) Visiem, kas atrodas tiesas atklātā sēdē, stingri jāievēro pieklājības noteikumi, kārtība un klusums, paklausot šajā ziņā priekšsēdētāja rīkojumiem. Turp., 154. p.

96. (155.) Ja iepriekšējā (95.) pantā minētos noteikumus pārkāpusi nepiedalīga persona, tad priekšsēdētājs pārkāpējam var pavēlēt atstāt sēdi, likt nepaklausīgo izvest, vai pat dot rīkojumu, lai to apcietina, bet ne ilgāki kā uz divdesmit četrām stundām. Turp., 155. p.

97. (156.) Ārkārtējos gadījumos, kad nav iespējams izzināt tos, kas tiesas sēdē cēluši nekārtību, priekšsēdētājs, ja viņa atgādinājumu neievēro, var izraidīt visas nepiedalīgās personas no sēdes zāles. Turp., 156. p.

98. (157.) Ja kāds lietas dalībnieks vai viņa pilnvarnieks lietas referēšanas laikā pārkāpj 95. panta noteikumus, tad priekšsēdētājam ir tiesība izsacīt vainīgajam brīdinājumu vai rājienu, aizrādot, ka gadījumā, ja tas atkārtotos, viņu izraidīs no sēdes un lietu izspriedīs bez viņa mutiskiem paskaidrojumiem. Pēc tam, tiem pašiem pārkāpumiem atkārtojoties, vainīgo var izraidīt no sēdes. Turp., 157. p.

99. (158.) Iepriekšējā (98.) panta noteikumi jāievēro arī tajā gadījumā, kad lietas dalībnieks vai viņa pilnvarnieks, būdams klāt pie lietas referēšanas, lieto aizskaŗošus izteicienus par sava pretinieka personu vai viņa privāto vai ģimenes dzīvi, vai arī izpauž par viņu lietas noskaidrošanai pavisam nevajadzīgus peļamus apstākļus. Turp., 158. p.

100. (159.) Lai atjaunotu kārtību tiesas sēdē un aizsargātu tiesas brīvību un drošību, priekšsēdētājs var prasīt vietējās policijas, bet ārkārtējos gadījumos arī tuvākās kaŗaspēka daļas piepalīdzību. Šādi pieprasījumi jāizpilda bez kavēšanās. Turp., 159. p.

101. (160.) Tiesu palātas departamentu un apgabaltiesu nodaļu kopsapulces sastādās:

1) lai noklausītos noteikumus, kas attiecas uz kādu tiesu iestādi vai uz tiesu iestādēm vispār (a);
2) lai apspriestos par kandidātiem uz brīviem tiesas locekļu, miertiesnešu un izmeklēšanas tiesnešu amatiem (144. p.), par tiesnešu palikšanu amatā pēc maksimālā vecuma sasniegšanas (155[1]. p.) un no dienesta aizejošo tiesnešu un prokurātūras amatpersonu ieskaitīšanu goda tiesnešos (165[2]. p.) (b);
3) lai nolemtu, kuŗš no tiesu iestāžu locekļiem var dabūt brīvlaiku (129. p.) (c);
4) lai lemtu par tiesu resora amatpersonu atlaišanu no dienesta uz 157.—159. panta pamata un par atvaļinājumu piešķiršanu pēc 163. panta 1. punkta (d);
5) lai taisītu spriedumus lietās par disciplīnārsodiem tiesu resora amatpersonām (203., 214. p.) (e);
6) lai pieņemtu tiesu iestāžu sastādītos vispārīgo instrukciju projektus (108. p.) un sevišķas instrukcijas (113. p.) (f);
7) lai lūkotu cauri ikgadīgos pārskatus par lietu gaitu tiesā un lai noklausītos pārskatus, kas saņemti no pakļautām tiesu iestādēm (117., 118. p.) (g);

8) lai sadalītu Tiesu palātas vai apgabaltiesas prezidējošos un locekļus pa departamentiem un nodaļām (44., 47., 56. p.) (h);
9) lai pārbaudītu, vai tiesu resora amatpersonas 171. panta 3. daļā norādītā gadījumā ieņem kādu neatļautu blakus amatu (i), un
10) visos citos gadījumos, kad apgabaltiesas vai Tiesu palātas priekšsēdētājs atzīst par vajadzīgu, izspriežamā jautājuma svarīguma dēļ, sasaukt kopsapulci (j).

Bez tam kopsapulces sastādās:

11) apgabaltiesā —
   a) lai vajadzības gadījumos pārceltu izmeklēšanas tiesnešus no viena iecirkņa otrā, tās pašas apgabaltiesas apgabalā (156. p.) (k);
   b) lai uzdotu vecākiem tiesu amatu kandidātiem izmeklēšanas tiesnešu un miertiesnešu pienākumu izpildīšanu (359. p.) (l);
   c) lai uzliktu kādam no apgabaltiesas locekļiem reģistrācijas nodaļas pārziņa pienākumus (371. p.), kā arī lai viņu atsvabinātu no piedalīšanās lietu iztiesāšanā (372. p.) (m);
   d) Notāriāta nolikuma 16. pantā paredzētā gadījumā (n);
   e) lai iedalītu apgabaltiesas apgabalu tiesu izpildītāju iecirkņos un noteiktu šo iecirkņu robežas, kā arī lai noteiktu apriņķu tiesu izpildītāju dzīves vietu viņu iecirkņos (230[1]. p.) (o);
   f) lai izraudzītu tirdzniecības reģistra tiesnesi (387[2]. p.) (p);
   g) lai sastādītu un pieņemtu instrukcijas bāriņtiesām (r);
12) Tiesu palātā —
   a) lai vajadzības gadījumos par jaunu sadalītu štātos noteikto izmeklēšanas tiesnešu skaitu apgabaltiesu starpā (52. p.) (s);
   b) lai ievēlētu augstākās disciplīnārtiesas locekļus (61. p.) (t);
   c) lai apspriestos par kandidātiem piekomandēšanai Valsts kontrolei (u);
   d) lai galīgi skatītu cauri sūdzības par apgabaltiesas lēmumiem attiecībā uz tiesu amatpersonu atlaišanu (160. p.) (v);
   e) lai dotu atsauksmi par uzņemšanu zvērinātu advokātu skaitā (280[3]. p. 9. pk.) (z);
   f) lai izspriestu Kriminālprocesa likumu (1926. g. izd.) 273. un 1015. pantā un Civīlprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 340. pantā norādītās lietas (ž).

(a) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 1. pk. — (b) 1934. g. 2. aug. (224) I, 101. p. 2. pk. —(c) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 4. pk. — (d) Turp., 5. pk.; 1885. g. 20. maij. (2959) A, XX, XXI. — (e) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 6. pk. — (f) 1934. g. 2. aug. (224) I, 101. p. 6. pk. — (g) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 8. pk. — (h) 1885. g. 20. maij. (2959) A, VII. — (i)1931. g. 3. febr. (42) I, 171 . p. — (j) 1864. g. 20. nov. (41475) 160. p. 11. pk. — (k) Turp., 227. p. — (l) 1920. g. 13. aug. (200) 415. p.; 1933. g. 7.mart. (69) III. — (m) 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 429[7]., 429[8]. p. — (n) 1926. g. 16. sept. (132) I, 16. p. — (o) 1930. g. 14. okt. (175) II, 230[1]. p. — (p) 1934. g. 29. maij. (145) 1. p. — (r) 1934. g. 2. aug.(221) 38. p. — (s) 1879. g. 3. jūn. (59738). —(t) 1923.g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[4]. p. — (u) 1923. g. 2. aug. (102) 21. p. 1. piez. —(v) 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 231. p. — (z) 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[3]. p. 9. pk. — (ž) 1864. g. 20. nov. (41476) 235., 995. p.; (41477) 234. p.

102. (161.) Kopsapulču sēdes notiek aiz slēgtām durvīm, izņemot gadījumus, kas norādīti šajā Tiesu iekārtā, kā arī Krimināl- un Civīlprocesa nolikumos. Kopsapulcēs jāpiedalās visiem klātesošiem tiesnešiem. Kopsapulču sēdes atklāt mazākā sastāvā par divi trešdaļām no visa klātesošo tiesnešu skaita var tikai neatliekamu lietu un jautājumu izšķiršanai. 1885. g. 20. maij. (2959) A, VIII.

103. (162.) Tiesu iestāžu sēdēs lietas izšķiramas ar klātesošo locekļu balsu vairākumu. Balsīm līdzīgi daloties, lieta izšķiřama pēc tām domām, kuŗām piekrīt priekšsēdētājs. 1864. g. 20. nov. (41475) 162. p.

Vija Lāča Latv. PSR
Valsts bibliotēka
72 -10.032

104. (163.) Sekretārs vai virssekretārs sastāda par katru tiesas sēdi vispārēju žurnālu, kuŗā jāatzīmē:

1) gads, mēnesis, diena un stunda, kad sēde sākusies;
2) kuŗi tiesas locekļi tajā bijuši klāt;
3) kādas lietas sēdē celtas priekšā un izspriestas, un
4) kādas lietas atliktas, līdz kādam laikam un kādu iemeslu dēļ.

Pēc tam, kad sēdes locekļi lūkojuši cauri šo žurnālu, to paraksta priekšsēdētājs ne vēlāk par nākamo sēdi un līdzparaksta sekretārs vai virssekretārs. 1864. g. 20. nov. (41 475) 163. p.

105. (164.) Neatkarīgi no vispārējā žurnāla, par katru kriminālllietu un civīllietu sastādāms sevišķs protokols pēc Krimināl- un Civīlprocesa nolikumu noteikumiem. Šiem protokoliem pievienojami tiesas izšķiršanai priekšā celtie jautājumi, ja tie izteikti rakstiski, līdz ar tiesas rezolūcijām par tiem, kā arī tiesas locekļu atsevišķās domas, ja tādas iesniegtas. Turp., 164. p.

106. (165.) Par lietām, kuŗas iztiesā tiesu iestāžu sēdēs, var ziņot presē, ievērojot preses likuma (Lik. kr. 1924. g. 61) 14. un 15. pantu. Turp., 165. p.; 1924. g. 12. apr. (61) 14., 15. p.

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu iestāžu instrukcijas.

107. Tiesu iestāžu, tiesu resora amatpersonu un pie tiesu iestādēm pastāvošo personu darbību spēkā esošo likumu robežās var tuvāki noteikt vispārīgās instrukcijās, kuŗas izdod tieslietu ministrs. 1934. g. 2. aug. (224) I, 107. p.

108. Vispārīgo instrukciju projektus sastāda Tieslietu ministrija vai, uz tieslietu ministra priekšlikumu, tiesu iestādes, kuŗas pēc instrukciju projektu pieņemšanas kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē, iesniedz tās tieslietu ministram. Turp., 108. p.

109. Tieslietu ministrs liek priekšā instrukciju lūkot cauri Senāta apvienotai sapulcei, kuŗa ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc instrukcijas saņemšanas, pārbaudījusi, vai tās noteikumi nerunā pretim likumam, nosūta instrukciju ar savu atzinumu tieslietu ministram. Turp., 109. p.

Piezīme. Vispārīgo instrukciju Senāta departamentiem tieslietu ministrs pēc saņemšanas (108. p.) izsludina saskaņā ar 110. pantu. Turp., 109. p. piez.

110. Vispārīgās instrukcijas tieslietu ministrs izsludina Valdības Vēstnesī. Turp., 110. p.

111. Katra tiesu iestāde var izdot sevišķas instrukcijas ar sīkākiem noteikumiem par iestādes iekšējās darbvedības kārtību. Turp., 111. p.

112. Sevišķās instrukcijas nedrīkst runāt pretim likumam vai tieslietu ministra izdoto vispārīgo instrukciju noteikumiem. Turp., 112. p.

113. Sevišķās instrukcijas sastāda katra tiesu iestāde. Pēc to apspriešanas rīcibas sēdē un pieņemšanas kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē, instrukcijas pakļautības kārtībā iesūtāmas zināšanai tieslietu ministram, kuŗš, ja atrod tajās ko nesaskaniīgu ar likumiem vai nelietderīgu, paziņo par to Senāta apvienotai sapulcei pārgrozīšanai. Turp., 113. p.

114. Instrukciju pārgrozīšana un papildināšana notiek tādā pašā kārtībā, kā instrukciju izdošana. 1934. g. 2. aug. (224) I, 114. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Tiesu iestāžu pārskati.

115. (174.) Katra gada sākumā iesūtāmi Tieslietu ministrijai visu tiesu iestāžu un prokurātūras amatpersonu pārskati par lietu gaitu un tiesājamiem pagājušā gadā. Šie pārskati sastādāmi pēc tieslietu ministra nosakāmiem paraugiem un viņa noteiktos termiņos. 1864. g. 20. nov. (41475) 174. p.

116. (175.) Pārskatus sastāda: par apgabaltiesām — to priekšsēdētāji kopā ar apgabaltiesu prokuroriem; par Tiesu palātu — palātas priekšsēdētājs kopā ar palātas prokuroru; par Senāta kasācijas departamentiem — Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētājs pēc vienošanās ar virsprokuroru. Turp., 175. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

117. (176.) Apgabaltiesu pārskati lūkojami cauri viņu nodaļu kopsapulcē un iesniedzami Tiesu palātai. 1864. g. 20. nov. (41475) 176. p.

118. (177.) No pārskatiem, ko palāta saņēmusi uz iepriekšējā (117.) panta pamata, un no pašas palātas pārskatiem sastādāms kopējs pārskats, kas pēc tam, kad to lūkojusi cauri palātas departamentu kopsapulce, iesniedzams tieslietu ministram. Turp., 177.p.

119. (178.) Apgabaltiesu prokuroru un viņu biedru pārskati iesniedzami Tiesu palātas prokuroram, kas, sastādījis no tiem, kā arī no palātas prokurātūras pārskatiem, kopēju pārskatu, iesniedz to tieslietu ministram. Turp., 178. p.

120. (179.) Senāta kasācijas departamentu pārskatu pēc tam, kad tas lūkots cauri Senāta apvienotā sapulcē, šās sapulces priekšsēdētājs iesniedz Ministru kabinetam, bet tā norakstu nosūta tieslietu ministram uzņemšanai kopējā pārskatā. Turp.,179. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3, 4.

121. (180.) Iesniedzot savu pārskatu, katra tiesu iestāde dod visus vajadzīgos paskaidrojumus, ko nevarēja uzņemt pašā pārskatā, un reizē ar to arī salīdzinājumu ar pēdējā gada pārskatu. 1864. g. 20. nov. (41475) 180. p.

122. (181.) Ja pēc pārskata izrādās, ka kādas šķiras lietu skaits, vai lietu skaits vispār, ievērojami mazinājies vai vairojies, tad iesniegumā pēc iespējas jānorāda iemesli, kādēļ lietas vairojušās vai mazinājušās un kādēļ to gaita novilcinājusies vai paātrinājusies. Turp., 181. p.

123. (182.) Tieslietu ministrijā sastādāms par tiesu resoru visā valstī kopējs pārskats, kuru tieslietu ministrs iesniedz Ministru kabinetam. Turp., 182. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

124. (183.) Tiesu iestāžu pārskati izsludināmi vispārējai zināšanai. 1864. g. 20. nov. (41475) 183. p.

125. (183[1].) Apgabaltiesu priekšsēdētāji divreiz gadā, 1. janvārī un 1. jūlijā, nosūta Tieslietu ministrijai, sevišķu iesniegumu veidā, visas ziņas par tiesas nodaļas kārtējiem izbraukumiem, kas nodomāti nākamā pusgadā uz 78. panta pamata, krimināllietu iztiesāšanai ārpus tiesas pastāvīgās atrašanās vietas. — Šo nodaļu priekšsēdētāji nosūta ministrijai tūliņ pēc sesijas beigām, iekam tiesas nodaļa atstājusi savas sēdes vietu, visas ziņas par šās nodaļas sastāvu un darbību, pēc sevišķa tieslietu ministra apstiprināta parauga, ar nodaļas priekšsēdētāja un prokurātūras amatpersonas parakstu (a). — Kārtība, kādā iesūta Tieslietu ministrijai ziņas par apgabaltiesu nodaļu darbību pa izbraukuma laiku (78. p.), attiecas arī uz tiesu darbību tajās vietās, kur tās pastāvīgi atrodas, ar to nosacījumu, ka apgabaltiesu priekšsēdētāji nosūta ministrijai tūliņ pēc kriminālnodaļas katras sesijas beigām sīkas ziņas par visām šajā sesijā caurlūkotām lietām, pēc Tieslietu ministrijas sevišķi noteikta parauga (b).
(a) 1872. g. 22. nov. (51558). — (b) 1874. g. 3. janv. (52986).

126. (183[2].) Vispārējām tiesu iestādēm, uz sevišķu noteikumu pamata, jāsastāda un jāiesūta Tieslietu ministrijai sodu ziņas un statistiskās loksnes krimināllietās. 1909. g. 20. maij. (31903) I, 1. p.

127. (183[3].) Kārtību, kādā pieņemamas un izdodamas vispārējās tiesu iestādēs ienākošās summas, kā arī kārtību, kādā vedami rēķini un pārskati par minētām summām, noteic pēc tieslietu un finanču ministru un valsts kontroliera savstarpējas vienošanās sastādīti noteikumi. 1866. g. 15. mart. (43113) not. 12. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Brīvlaiks tiesu iestādēs.

128. (184.) Tiesu iestāžu priekšsēdētājiem, priekšsēdētāju biedriem un locekļiem, izņemot izmeklēšanas tiesnešus, ikgadus ir trīs mēneši brīvlaika, bet katrs no viņiem par sevi var dabūt tikai pusotra mēneša brīvlaika, ja viņi šajā ziņā sevišķi nevienojas savā starpā. 1864. g. 20. nov. (41475) 184. p.

129. (185.) Iekam brīvlaiks sākas, katra tiesu iestāde savu departamentu vai nodaļu kopsapulcē, bet Senāts savā apvienotā sapulcē, pati nolemj, kuras no tām personām, kas pieder pie šās tiesu iestādes sastāva, var tajā gadā dabūt brīvlaiku, un pēc tam no pārējiem locekļiem sastāda sēžu sastāvu lietu iztiesāšanai pa šo laiku. Turp., 185. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

Piektā sadaļa.

Tiesu iestāžu un tiesu resora amatpersonu sazināšanās kārtība.

130. (186.) Tiesu iestādes un amatpersonas sazinās kā savā starpā, tā arī ar citu resoru iestādēm un amatpersonām tieši, izņemot sekojošos (131.—133.) pantos norādītos gadījumus. 1864. g. 20. nov. (41475) 186. p.; 1871. g. 19. maij. (49615) not. 13. p.

131. (187.) Tieslietu ministrs sazinās ar tiesu iestādēm vai nu caur prokurātūras amatpersonām, kas pie tām pastāv, vai caur šo iestāžu priekšsēdētājiem. 1864. g. 20. nov. (41475) 187. p.

132. (188.) Pie tiesu iestādēm pastāvošās prokurātūras amatpersonas sazinās ar citām tiesu iestādēm caur prokurātūras amatpersonām, kas pie tām pastāv. Turp., 188. p.

133. (190.) Ar ārvalstu tiesu un citām iestādēm Latvijas tiesu iestādes un amatpersonas sazinās, ar tieslietu ministra starpniecību, caur Ārlietu ministriju. 1864. g. 20. nov. (41475) 190. p.

Piezīme. Attiecīgām Latvijas, Igaunijas un Lietavas tiesu iestādēm, kas norādītas sevišķos publicētos sarakstos, Hāgas 1905. g. 17. jūlija konvencijas (Lik. kr. 1930. g. 36) 1. un 9. pantā minētās lietās atļauts stāties tiešos savstarpējos sakaros. 1922. g. 14. jūl. (143) I, II a.

134. (191.) Senāta kasācijas departamenti un apvienotā sapulce sazinās kā savā starpā un ar Senāta administrātīvo departamentu, tā arī ar pārējām iestādēm un amatpersonām pēc vispārējās Senātam noteiktās sazināšanās [Sen. iek. (1917. g. izd.) 140. un turpm. p.] kārtības. 1864. g. 20. nov. (41475) 191. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 7. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

135. (198.) Katrai tiesu vai citai iestādei un amatpersonai, kad viņas saņēmušas citas iestādes vai amatpersonas likumīgu pieprasījumu, jāizpilda tas bez kavēšanās un par izpildīšanu jāpaziņo attiecīgai iestādei vai amatpersonai. 1864. g. 20. nov. (41475) 198. p.

136. (199.) Iestādes un personas, kas laikā nesaņem paziņojumus, ka viņu likumīgie pieprasījumi izpildīti, paziņo par to attiecīgam prokuroram. Turp., 199. p.

Sestā sadaļa.

Tiesu resora amatpersonu iecelšana, apstiprināšana, atlaišana, pārcelšana un atvaļinājumi.

PIRMĀ NODAĻA.

Tiesu resora amatpersonu iecelšana un apstiprināšana.

Pirmais nodalījums.

Nosacījumi tiesu resora amatu ieņemšanai.

137. (200.) Tiesu resora amatos var iecelt tikai Latvijas pilsoņus. 1864. g. 20. nov. (41475) 200. p.

138. (201.) Tiesu resora amatos nevar iecelt personas:

1) kas atrodas zem izmeklēšanas vai tiesas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud cietums vai cits bargāks sods, vai par amata pārkāpumu;
2) kam piespriesti 1. punktā minētie sodi, kaut arī viņas pēc taisītā sprieduma atsvabinātu no soda noilguma, izlīguma, apžēlošanas vai amnēstijas dēļ;
3) kas bijušas zem tiesas par 1. punktā minētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kad kriminālvajāšana pret viņām, pirms sprieduma taisīšanas, izbeigta uz iepriekšējā (2.) punktā norādītiem pamatiem;
4) kas atlaistas no dienesta ar tiesas spriedumu;
5) kas atzītas par maksātnespējīgiem parādniekiem, un
6) kas izšķērdības dēļ stāv aizgādnībā. Turp., 201. p.; 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 407) II; 1921. g. 10. maij. (98) 15. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 201. p. 1. pk.; II.

139. Tiesu resora amatos ieceļamām personām jābūt nokalpojušām tiesu resorā vai sabijušām par zvērinātu advokātu:

1) apgabaltiesas locekļa, izmeklēšanas tiesneša un prokurora biedra amatam — četrus gadus;
2) apgabaltiesas priekšsēdētāja, priekšsēdētāja biedra vai prokurora un Tiesu palātas prokurora biedra, kā arī palātas locekļa amatam — sešus gadus;
3) Tiesu palātas priekšsēdētāja un prokurora un Senāta virsprokurora biedra amatam — astoņus gadus;
4) kasācijas departamentu senātora un Senāta virsprokurora amatam — desmit gadus. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atz. I; 1917. g. 20. mart. (Lik. kr. 390);

Piezīme. Šajā (139.) pantā norādītā laikā zvērinātiem advokātiem ieskaita trīs gadus no tā laika, kuru viņi bijuši par zvērinātu advokātu palīgiem. 1917. g. 16. jūn. (Lik. kr. 875.)

140. Bez iepriekšējā (139.) pantā minētām personām, tiesu resora amatos var iecelt arī tādas, kam ir romiešu, civīl- vai krimināltiesību doktora zinātniskais grads un kas nodarbojušās 139. pantā noteikto laiku ar romiešu, tirdzniecības, civīl- vai krimināltiesību, vai arī civīl- vai kriminālprocesa pasniegšanu augstākās mācības iestādēs. 1917. g. 26. apr. (Lik. kr. 557); 1923. g. 27. mart. (40) 46. p.

141. (205.) Par izmeklēšanas tiesnešiem var iecelt tādus vecākos tiesu amatu kandidātus (361. p.), kas sasnieguši divdesmit piecus gadus. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atz. I.

142. (211., 585.) Virssekretāru un viņu palīgu amatos, kā arī sekretāru un viņu palīgu amatos ieceļamas tādas personas, kas beigušas tiesību zinātņu kursu augstākās mācības iestādēs, vai izturējušas pārbaudījumu šajās zinātnēs, vai arī nokalpojušas ne mazāk par trim gadiem šajā iekārtā norādītās tiesu iestādēs. 1864. g. 20. nov. (41475) 211. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 30. p.

Otrais nodalījums.

Iecelšanas un apstiprināšanas kārtība tiesu resora amatos.

143. Apgabaltiesu priekšsēdētājus, priekšsēdētāju biedrus un apgabaltiesu locekļus, Tiesu palātas priekšsēdētāju, departamentu priekšsēdētājus un Tiesu palātas locekļus, kā arī senātorus ieceļ un apstiprina Ministru kabinets no tieslietu ministra priekšā liktiem kandidātiem, un tikai pēc apstiprināšanas viņi var stāties pie amata izpildīšanas.

Attiecībā uz izmeklēšanas tiesnešiem piemērojami 18. panta noteikumi.

Ja tiesnesis (ieskaitot arī miertiesnesi un izmeklēšanas tiesnesi) ir apstiprināts amatā, tad paaugstinot vai ieceļot viņu citā tiesnešu amatā, jauna apstiprināšana nav vajadzīga. 1933. g. 7. mart. (69) I, 143. p.; 1934. g. 18. maij. (135).

144. Kad apgabaltiesā vai Tiesu palātā kļuvis brīvs tiesas locekļa, miertiesneša vai izmeklēšanas tiesneša amats, tad nekavējoties jāsasauc apgabaltiesas vai palātas kopsapulce, lai apspriestos, prokuroram piedaloties, par kandidātiem uz šiem amatiem no tādām personām, kuŗām uz 17., 137. un 139.—141. panta pamata ir tiesība ieņemt brīvo vietu. 1933. g. 7. mart. (69) I, 144. p.

145. Apgabaltiesu un Tiesu palātas iesniegumi par iepriekšējā (144.) pantā minētiem kandidātiem, kuŗi izsacījuši piekrišanu pieņemt šo tiesnešu amatu, iesniedzami tieslietu ministram caur Tiesu palātas priekšsēdētāju. Turp., 145. p.

146. Tieslietu ministrs stāda priekšā Ministru kabinetam tiklab tos kandidātus, kuŗus norādijušas tiesu iestādes (144. un 145. p.), kā arī, ja atzīst par vajadzīgu, citus kandidātus, kuŗiem uz 17., 137. un 139.—141. panta pamata ir tiesība ieņemt brīvo vietu. 1933. g. 7. mart. (69) I, 146. p.

147. Ja kļuvusi brīva vieta uz kasācijas departamentu senātora amatu, Senāta apvienotā sapulce apspriežas par to, kuŗa no personām, kas apmierina likuma prasījumus, varētu lietas labā ieņemt brīvo vietu, un savu lēmumu par izraudzītiem kandidātiem, kas izteikuši savu piekrišanu ieņemt senātora amatu, nodod tieslietu ministram. Pēdējais stāda Ministru kabinetam priekšā kā Senāta apvienotās sapulces izraudzītos, tā arī citus kandidātus, kuŗiem uz 139. panta 4. punkta un 140. panta pamata ir tiesība ieņemt brīvo vietu. 1916. g. 26. dec. (Lik. kr. 1917. g. 68) I, E, 216[1]. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 9. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

148. *izmests* [1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.].

149. (217.) Senāta kasācijas departamentu virssekretārus apstiprina tieslietu ministrs uz virsprokurora iesniegumu, bet virssekretāru palīgus un citus kancelejas ierēdņus iecelj virsprokurors. 1864. g. 20. nov. (41475) 217. p.

150. (218.) Apgabaltiesu un Tiesu palātas sekretārus, sekretāru palīgus un citus kancelejas ierēdņus izrauga šo iestāžu priekšsēdētāji un apstiprina pēc tam, kad pienācīgi pārliecinājušies par viņu spējām. Turp., 218. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.

151. (219.—222.) Prokurātūras amatpersonas iecelj Ministru kabinets no tieslietu ministra priekšā liktiem kandidātiem. 1918. g. 6. dec. (10) 9. p.

152. (223.) Virsprokurora un prokuroru sekretārus iecelj prokurātūras amatpersonas, pie kuŗām sekretāri pastāv. 1864. g. 20. nov. (41475) 223. p.

153. Personām, kas ieceltas tādos tiesnešu amatos, pie kuŗu izpildīšanas var stāties tikai pēc apstiprināšanas (143. p.), jāierodas dienestā ne vēlāk kā vienu mēnesi no tās dienas, kuŗā viņām paziņots par apstiprināšanu. Pārējām tiesu amatos ieceltām perosnām šis mēneša termiņš skaitās no tās dienas, kuŗā viņām paziņots par iecelšanu. 1933. g. 7. mart. (69) I, 153. p.; 1934. g. 18. maij. (135).

154. (225.) Personas, kas iestājas tiesu resora dienestā, dod solījumu saskaņā ar Valsts civildienesta nolikuma (1935. g. izd.) 14. pantu. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 5; 1934. g. 2. aug. (220) I.

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu resora amatpersonu atlaišana, pārcelšana un atvaļinājumi.

Pirmais nodalījums.

Atlaišana no dienesta un pārcelšana.

155. Tiesnešu atlaišana no dienesta uz pašu lūgumu vai 18., 157., 157[1]., 158. pantā un 171. panta trešā daļā paredzētos gadījumos, viņu pārcelšana uz citu apvidu vai citu tiesneša amatu ar viņu piekrišanu, kā arī viņu atstāšana ārpus štāta uz 161. panta pamata — piekrīt Ministru kabinetam uz tieslietu ministra priekšlikumu. Visu pārējo

tiesu resora amatpersonu atlaišana no dienesta atkarājas no tās varas, kas viņas iecēlusi amatos, bet viņu pārcelšana uz citām tiesu iestādēm vai amatiem — no tās varas, kuŗai ir tiesība iecelt šajos jaunajos amatos. 1933. g. 7. mart. (69) I, 155. p.

Piezīme. Bez šajā (155.) pantā paredzētiem gadījumiem, tiesnešus var atlaist no amata uz 218. un 220.—222. panta pamata.

155[1]. Dienesta attiecības tiesnešiem un prokurātūras amatpersonām izbeidzas ne vēlāk kā pēc trim mēnešiem, skaitot no maksimālā vecuma sasniegšanas, ja pirms šā vecuma sasniegšanas pakļautības kārtībā nav izprasīta un saņemta tieslietu ministra atļauja palikšanai amatā.

Par maksimālo vecumu skaitāmi:

70 gadi — Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētājam, departamentu priekšsēdētājiem, senātoriem, virsprokuroram un viņa biedriem; Tiesu palātas priekšsēdētājam, departamentu priekšsēdētājiem un prokuroram un apgabaltiesu priekšsēdētājiem;

65 gadi — Tiesu palātas locekļiem un prokurora biedriem, apgabaltiesu priekšsēdētāju biedriem, locekļiem, prokuroriem, viņu biedriem un sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnešiem;

60 gadi — miertiesnešiem, svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnešiem, izmeklēšanas tiesnešiem, zemes grāmatu nodaļu priekšniekiem un viņu palīgiem un papildu miertiesnešiem. 1934. g. 2. aug. (224) II, 155[1]. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 155[1]. p.

156. (227.) Izmeklēšanas tiesnešus vajadzības gadījumos var pārcelt no viena iecirkņa otrā, tās pašas apgabaltiesas apgabalā, bet tikai ar apgabaltiesas kopsapulces lēmumiem, kas taisīti uz šās tiesas prokurora priekšlikumu un ir tieslietu ministra apstiprināti (sal. 52. p.). 1864. g. 20. nov. (41475) 227. p.

157. (228.) Ja tiesu amatos ieceltās personas neierodas dienestā bez sevišķi ievērojamiem iemesliem 153. pantā noteiktos termiņos, tad jāatzīst, ka viņas atteikušās no amata, un, pēc neierašanās iemeslu iepriekšējas pārspriešanas attiecīgās tiesas kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē, jāatlaiž no amata. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 228. p.

157[1]. Ja miertiesneša vai izmeklēšanas tiesneša apstiprināšanu Ministru kabinets noraidījis, attiecīgas tiesu iestādes priekšsēdētājs atgādina viņam ar rakstu, ka viņam jāatstāj tiesneša amats. Bet ja divu nedēļu laikā pēc tam tiesnesis tomēr neatlūdzas, tad viņu atlaiž no tiesneša amata bez lūguma. 1933. g. 7. mart. (69) II, 157[1]. p.

158. (229.) Ja tiesu amatpersona tik grūti saslimst, ka pavisam nespēj izpildīt dienestu, un viena gada laikā, skaitot no saslimšanas, neiesniedz lūgumu atlaist viņu no dienesta, tad tiesu iestādes priekšsēdētājs, bet attiecībā uz prokurātūras amatpersonām — Tiesu palātas prokurors, virsprokurors vai tielietu ministrs, atgādina viņai ar rakstu, ka viņai pienākas atstāt dienestu. Bet ja nākamo divu nedēļu laikā pēc tam minēto lūgumu tomēr neiesniedz, tad amatpersona atlaižama no dienesta bez lūguma. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 229. p.

159. (230.) Tiesu amatpersonas atlaišanu no dienesta uz iepriekšējā (158.) panta pamata ierosina tās tiesas kopsapulce (Senātā — apvienotā sapulce), pie kuŗas šī persona pieder; tādi lēmumi taisāmi pēc tam, kad no šās personas ieprasīti paskaidrojumi un tiesa noklausījusies prokurora vai virsprokurora atzinumu. Turp., 230. p.

160. (231.) Sūdzības par apgabaltiesu un Tiesu palātas lēmumiem, kas taisīti uz 157.—159. panta pamata, iesniedzamas divu nedēļu laikā no tās dienas, kad tie pasludināti. Šīs sūdzības galīgi skatāmas cauri Tiesu palātā — tās kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 231. p.

161. (231[1].) Likvidējot tiesu priekšsēdētāju, priekšsēdētāju biedru un tiesnešu amatus, šos amatus, ja sašaurināmā tiesu iestādē nav brīvu vietu, atbrīvo, pārceļot uz brīvām vietām citās tiesu iestādēs, atlaižot no dienesta vai atstājot ārpus štāta tās personas, kas tam piekrīt. Bet ja sašaurināmās tiesu iestādes sastāvā neatrastos personas, kas piekristu pārcelšanai, atlaišanai no dienesta vai atstāšanai ārpus štāta, tad atstāšana ārpus štāta notiek pēc tieslietu ministra iesnieguma, sākot ar jaunāko pēc iecelšanas pēdējā amatā, bet ja vairāki tiesneši iecelti amatā vienā un tajā pašā laikā, tad sākot ar jaunāko pēc iecelšanas dienestā. 1924. g. 20. jūn. (96) 231[1]. p.

162. (231[3].) Tiesu priekšsēdētājiem, priekšsēdētāju biedriem un tiesnešiem, kas atstāti ārpus štāta, ir tiesība dabūt, raugoties pēc viņu vēlēšanās, vai nu pilnu algu viena gada laikā, vai pusalgas divu gadu laikā, ja šajā laikā viņus neieceltu jaunā amatā. Minētiem tiesnešiem ir tiesība uz pirmo vakanto līdzīgo amatu. Turp., 231[3]. p.

Otrais nodalījums.

Atvaļinājumi.

163. (232.) Atvaļinājumus, ne ilgākus par četriem mēnešiem, neskaitot brīvlaiku, tiesu resora amatpersonām piešķiŗ:

1) tiesu iestāžu priekšsēdētājiem, priekšsēdētāju biedriem un locekļiem — to tiesu kopsapulces, pie kuŗām viņi pieder, bet Senātā — viņa apvienotā sapulce;
2) prokuroru biedriem — prokurori, pie kuŗiem viņi pastāv, apgabaltiesas prokuroram — Tiesu palātas prokurors, bet virsprokuroram, viņa biedriem un Tiesu palātas prokuroram — tieslietu ministrs;
3) kancelejas un citiem tiesu darbiniekiem — tiesu iestāžu priekšsēdētāji, bet Senāta kancelejā — virsprokurors. 1864. g. 20. nov. (41475) 232. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

164. Iepriekšējā (163.) pantā minētie atvaļinājumi, ilgāki par vienu mēnesi, ar algas piepaturējumu pielaižami vienīgi ar tieslietu ministra atļauju. 1934. g. 2. aug. (224) I, 164. p.

165. (234.) Piešķiŗot atvaļinājumus un iesniedzot priekšlikumus par atvaļinājumu piešķiršanu, jāievēro:

1) lai viena un tā pati persona nedabūtu atvaļinājumu līdz vienam mēnesim vairāk kā vienreiz gada laikā, un atvaļinājumu ilgāk par mēnesi — vairāk kā vienreiz divu gadu laikā; izņēmumi no šā noteikuma pielaižami tikai vajadzības gadījumos, un
2) lai atvaļinājumu dēļ netrūktu tiesu iestādēs sēžu sastāvam nepieciešamo locekļu un darbvežu. 1864. g. 20. nov. (41475) 234. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Goda tiesneši.

165[1]. Tiesnesi un prokurātūras amatpersonu, kas atstāj dienestu maksimālā vecuma vai amata likvidēšanas dēļ, vai arī labprātīgi, var ieskaitīt goda tiesnešos. 1934. g. 2. aug. (224) II, 165[1]. p.

165². Par ieskaitīšanu goda tiesnešos lemj Ministru kabinets uz tiesas kopsapulces (bet Senātā — uz viņa apvienotās sapulces) ierosinājumu un tieslietu ministra priekšlikumu. Goda tiesnešos ieskaitīto izslēdz no goda tiesnešiem Ministru kabinets uz tieslietu ministra priekšlikumu. 1934. g. 2. aug. (224) II, 165². p. — Sal. turp., I, 60. p. 9. pk.

165³. Goda tiesnesi, ar viņa piekrišanu katrā atsevišķā gadījumā, var pieaicināt tiesas kollēģijas sastāva papildināšanai vai tiesnešu aizvietošanai slimības vai atvaļinājuma gadījumos. Goda tiesnesis nevar izpildīt augstākas pakāpes amatu, nekā to, kādā viņš pats bijis savā aktīvā dienesta laikā, izņemot 86. pantā norādītos gadījumus. Turp., II, 165³. p.

Piezīme. Goda tiesnešos ieskaitītās prokurātūras amatpersonas pielīdzināmas goda tiesnešos ieskaitītiem attiecīgas tiesu iestādes locekļiem. Turp., 165³. p. piez.

165⁴. Goda tiesnesis atalgojumu nesaņem, bet ja viņu aicina no viņa pastāvīgās dzīves vietas, tad viņš var saņemt ceļa izdevumus un dienas naudu pēc vispārējiem noteikumiem, piemērīgi amata grupai, kādai pieder tiesnesis, kuru viņš aicināts aizvietot. Turp., 165⁴. p.

165⁵. Goda tiesneši, izpildot tiesneša pienākumu, atbildības ziņā pielīdzināmi aktīvā dienesta tiesnešiem. Turp., 165⁵. p.

Septītā sadaļa.

Tiesu resora amatpersonu tiesības.

166. (235.) Tiesu resora amatpersonas bauda tiesības, kādas piešķirtas visiem tiem, kas stāv valsts dienestā, ievērojot sekojošos sevišķos noteikumus. 1864. g. 20. nov. (41475) 235. p.

167. (237¹.) Vecākums tādu personu starpā, kas ieņem vienādus amatus tiesu iestādēs (izņemot senātorus), skaitāms nevis pēc viņu iecelšanas vienā vai otrā tiesu iestādē, bet pēc laika, kad viņas ieceltas vienāda nosaukuma amatā. To personu starpā, kuras reizē ieceltas, vecākums noteicams pēc dienesta ilguma. Laiks, kas pavadīts apgabaltiesas priekšsēdētāja amatā, ieskaitāms, nosakot šās personas vecākumu Tiesu palātas locekļu starpā, kad viņu pārceļ uz šo pēdējo amatu. 1885. g. 20. maij. (2959) A, X.

168. Tiesneši, prokurātūras amatpersonas, Senāta virssekretāri, zemes grāmatu nodaļu priekšnieki un viņu palīgi, kā arī Zinātniskās tiesekspertīzes institūta direktors un vecākais eksperts (sk. 367². p.) saņem atalgojumu uz sevišķu noteikumu pamata (Lik. kr. 1929. g. 156, 32.—35. p. un 245, IIa; 1934. g. 110, II), bet visi citi tiesu resora darbinieki — pēc Valsts civildienesta nolikuma (1935. g. izd.) noteikumiem (sk. 23. p. un II pielik.).

169. Tiesu resora dažām amatpersonām piešķirts nēsāšanai tiesu sēdēs sevišķs amatapģērbs un ķēde, saskaņā ar I pielikumu. 1922. g. 28. sept. (223).

170. (243.) Tiesu iestāžu priekšsēdētājus, priekšsēdētāju biedrus un locekļus nevar ne atlaist no amata bez lūguma, ne pārcelt no viena apvidus uz otru (senātorus no viena departamenta uz otru) bez viņu piekrišanas, izņemot 157.—159., 171., 218. un

220.—222. pantā norādītos gadījumus. Pagaidu atstādināšana no amata pielaižama tikai tad, kad par viņiem uzsākta izmeklēšana (219. p.) vai viņi nodoti tiesai, bet galīgi viņus atceļ no amata tikai ar krimināltiesas spriedumu. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 243. p.; 1931. g. 3. febr. (42) II.

171. Nevienai tiesu resora amatpersonai nav tiesības ieņemt amatu ne kādā privātā, ne kooperātīvā, ne valsts vai autonomā valsts, ne arī pašvaldību saimnieciskā uzņēmumā.

Citu algotu amatu ieņemšanai izprasāma pakļautības kārtībā iepriekšēja Ministru kabineta piekrišana. Šis noteikums neattiecas uz mācības spēka amatu izglītības iestādēs un uz tiem gadījumiem, kad tiesu resora amatpersona izpilda kādus papildpienākumus uz likuma vai Ministru kabineta izdotu noteikumu pamata.

Ja tiesu resora amatpersona, pretēji šā panta noteikumiem, ieņem kādu citu amatu, tad pēc pārbaudīšanas, attiecībā uz tiesu amatpersonām — tiesas kopsapulcē, resp. Senāta apvienotā sapulcē, bet attiecībā uz prokurātūras amatpersonām — Tieslietu ministrijā, vai minētās amatpersonas blakus nodarbošanās ir neatļauta, — tieslietu ministrs liek priekšā šai amatpersonai nekavējoties iesniegt lūgumu atlaist viņu no dienesta. Ja tāda persona neiesniedz minēto lūgumu, tad tā atlaižama no dienesta bez lūguma. 1931. g. 3. febr. (42) I, 171. p.; 1934. g. 18. maij. (135).

1. piezīme. Ja tiesu resora amatpersonu ieceļ kādā no ārpus katēgorijām stāvošiem valsts amatiem, viņas amats paliek pagaidām vakants un tā pagaidu izpildīšanu var uzdot vispārējā kārtībā citam darbiniekam. Atstājot amatu, darbiniekam ir tiesība viena mēneša laikā, skaitot no amata nodošanas dienas, ieņemt savu agrāko vietu tiesu resorā, iesniedzot par to rakstisku paziņojumu. Tādā gadījumā darbinieks nesaņem atalgojumu par to laiku, par kuru viņš saņēmis atalgojumu atstājot līdzšinējo amatu. 1931. g. 17. jūl. (150) II.

2. piezīme. Šā panta pirmā daļa neattiecas uz kooperātīviem vai bezpeļņas uzņēmumiem, kuros piedalās tikai tiesu darbinieki un viņu ģimenes locekļi. 1931. g. 17. jūl. (161).

Astotā sadaļa.

Uzraudzība par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonu atbildība.

PIRMĀ NODAĻA.

Uzraudzība par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām.

172. (249.a) Uzraudzība par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām, izņemot prokurātūras amatpersonas (177. p.), piekrīt pakļautības ziņā augstākām tiesu iestādēm, un proti:

1) Senāta kasācijas departamentiem un Senāta apvienotai sapulcei — par visām tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām valstī (a);

2) Tiesu palātai — par visām amatpersonām, kas pieder pie viņas sastāva un pastāv pie viņas, izņemot palātas priekšsēdētāju un departamentu priekšsēdētājus, kā arī par visām apgabaltiesām un amatpersonām, kas pieder pie viņu sastāva un pastāv pie viņām, un par miertiesnešiem (b);

3) apgabaltiesām — par visām amatpersonām, kas pieder pie viņu sastāva un pastāv pie viņām, izņemot šo tiesu priekšsēdētājus, un par miertiesnešiem (sk. 31. p.) (c.).

(a) 1885. g. 20. maij. (2959) A, XI; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3, 4. — (b) 1934. g. 30. janv. (35) 172. p. 2. pk. — (c) 1885. g. 20. maij. (2959) A, XI.

173. (249[1].) Pakļautības ziņā augstāka tiesu iestāde var pieprasīt no iestādēm un amatpersonām, kas pakļautas viņas pārziņai, ziņas un paskaidrojumus. Pakļautības ziņā augstāko tiesu iestāžu uzraudzība izvedama tiklab lietās, kas ienāk noteiktā kārtībā šo iestāžu caurskatīšanai, kā arī uz sūdzību, ziņojumu un paziņojumu pamata, kuri šim iestādēm tieši iesniegti un tāpat arī uz prokurātūras amatpersonu priekšlikumu un citu ziņu pamata. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XII.

174. (250.) Kad tiesu iestāde atklājusi viņai pakļautas tiesu resora iestādes vai amatpersonas darbībā nepareizu rīcību vai kautkādas nekārtibas vai ļaunprātības, viņa:

1) izskaidro šai iestādei vai personai, kāda bijusi nepareizība vai nolaidība katrā atsevišķā gadījumā;
2) atceļ lēmumus un rīkojumus, kas runā pretim likumā noteiktai kārtībai vai arī vispārīgām vai sevišķām instrukcijām, ja šāds atcēlums nepārkāpj Krimināl- un Civilprocesa nolikumu noteikumus par augstākas instances varas un tiesību robežām un par kārtību, kādā lēmumi un rīkojumi atceļami, un
3) gādā, lai atjaunotu traucēto kārtību katrā atsevišķā lietā vai gadījumā, bet kad atzīst par vajadzīgu saukt vainīgos pie atbildības, tad arī ierosina disciplīnārlietu (196. un turpm. p.). Turp., XIII, 1. p.

175. (251.) Katrā tiesu iestādē tuvākā uzraudzība par lietu ātru un pareizu gaitu un par to, lai amatpersonas cieši izpilda savus pienākumus, piekrīt priekšsēdētājam, kas, ievērojis kautkādu nolaidību, vai nu novērš to ar paša rīkojumiem, vai gādā, lai sauktu vainīgos pie atbildības disciplīnārtiesāšanas kārtībā. Minētā Tiesu palātas un apgabaltiesas priekšsēdētāju uzraudzība attiecas uz visiem palātas vai apgabaltiesas departamentiem vai nodaļām un visām to amatpersonām. Apgabaltiesas un Tiesu palātas priekšsēdētājiem ir tiesība apskatīt katras nodaļas vai departamenta un visu pie apgabaltiesas vai palātas sastāva piederošo amatpersonu darbvedību. Turp., 2. p.

176. (251[1].a) Tiesu palātas priekšsēdētājs raugās uz to, lai visās apgabaltiesās lietas virza pareizi un bez vilcinājuma un lai visas amatpersonas, kas pieder pie šo tiesu sastāva un pastāv pie tām, cieši izpilda savus pienākumus. Dabūjis zināt par kautkādām nolaidībām vai atkāpšanos no likumīgās kārtības, ko pielaidusi apgabaltiesa vai amatpersonas, kuras pieder pie šās tiesas un pastāv pie tās, Tiesu palātas priekšsēdētājs, raugoties pēc gadījuma svarīguma, vai nu paziņo par ievēroto nepareizību attiecīgās tiesas priekšsēdētājam, vai tieši pats dod atbilstošus atgādinājumus un norādījumus tām personām, kas to pielaidušas, vai arī pats ievēroto nepareizo rīcību liek priekšā Tiesu palātai apspriest. Turp., 3. p.

177. (252.) Ne tiesu iestādes, ne tajās prezidējošie nespriež par prokurātūras amatpersonu darbību, bet par viņu nepareizo vai pretlikumīgo rīcibu paziņo prokurātūras augstākām amatpersonām, pēc piederības, vai tieslietu ministram. 1864. g. 20. nov. (41475) 252. p.

178. (253.) Prokurātūras amatpersonas, sakarā ar savu pienākumu uzraudzīt likumu ievērošanu, par visām pamanītām tiesu iestāžu vai tiesu resora amatpersonu

nolaidībām, raugoties pēc gadījuma svarīguma, vai nu paziņo minēto iestāžu priekšsēdētājiem, vai arī liek priekšā tiesai tās apspriest, vai ziņo pakļautības kārtībā Tiesu palātas prokuroram, kas savkārt ziņo par to tieslietu ministram. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XIV, 253. p.

179. (254.) Vispārējā uzraudzība par visām tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām valsti pieder tieslietu ministram kā ģenerālprokuroram. Viņam ir tiesība pieprasīt no tiesu resora amatpersonām, lai sniedz viņam vajadzīgās ziņas un paskaidrojumus rakstiski, bet vajadzības gadījumos arī personīgi. Turp., 254. p.

180. (255.) Ievērojis, ka kādā tiesu iestādē lietas sakrājušās, lēnām vai nemaz nevirzās uz priekšu, vai ka neievēro likumīgo kārtību, tieslietu ministrs liek priekšā attiecīgās tiesu iestādes priekšsēdētājam gādāt, lai novērstu pamanītās nekārtības vai nepareizības, un dot paskaidrojumus par to iemesliem, bet kad atzīst par vajadzīgu, tad izsaka personām, kuras tās pielaidušas, atbilstošus atgādinājumus un norādījumus vai sauc viņas pie atbildības. Turp., 255. p.

181. (256.a) Tieslietu ministrs var izdarīt tiesu iestāžu revīziju personīgi, bet apgabaltiesu un miertiesnešu revīziju uzdot Tiesu palātas locekļiem. Neatkarīgi no tam, kā arī pirms revīzijas tieslietu ministrs var uzdot Senāta virsprokuroram, viņa biedriem, Tiesu palātas prokuroram un apgabaltiesu priekšsēdētājiem apskatīt apgabaltiesu un miertiesnešu darbvedību, ar nolūku iegūt no tās ministrijai vajadzīgās ziņas. 1892. g. 28. dec. (9202) valsts pad. atz. V, 256. p.

182. (257.) Ja Senāta kasācijas departamenti atzīst par vajadzīgu izdarīt tiesu iestāžu revīziju caur šo departamentu senātoriem, tad Senāta apvienotās sapulces atzinums šajā lietā iesniedzams Ministru kabineta ieskatam caur tieslietu ministru. 1864. g. 20. nov. (41475) 257. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

183. (258.) Kad tieslietu ministrs pārliecinās, ka lietas sakrājušās vai to gaita novilcināta aiz pašas tiesu iestādes nolaidības, tad ierosina par to disciplīnārlietu. 1864. g. 20. nov. (41475) 258. p.

184. (259.) Tieslietu ministrs var ar atsevišķiem rakstiem vai apkārtrakstiem uzdot pie tiesu iestādēm pastāvošiem prokuroriem vai virsprokuroram gādāt, lai novērstu iekšējās iekārtas un darbvedības noteikumu pārkāpšanu tiesu iestādēs. Turp., 259. p.

185. (259[1].) Tieslietu ministram ir tiesība likt priekšā kasācijas departamentiem un Senāta apvienotai sapulcei apspriest jautājumus, ko pārvaldības vai tiesu iestādes izšķir nevienādi, vai kas, likumus piemērojot, rada šaubas.

Tie šajā kārtībā taisītie spriedumi, kuru iespiešanu Senāts atzīst par derīgu, izsludināmi sevišķā krājumā, lai norādītu likumu vienādu iztulkošanu un piemērošanu. 1916. g. 26. dec. (Lik. kr. 1917. g. 68) I, E, 259[1]. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 4.

186. (260.) Tiesu iestāžu kancelejas atrodas šo iestāžu priekšsēdētāju tiešā uzraudzībā, bet Senāta kanceleja — virsprokurora uzraudzībā. Tuvākā uzraudzība par darbvedību kancelejās un par kancelejas darbiniekiem piekrīt sekretāriem un virssēkretāriem pēc piederības. 1864. g. 20. nov. (41475) 260. p.; 1877. g. 10. jūn. (57471) III, A, 6. p.; 1881. g. 12. maij. (151).

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu resora amatpersonu atbildība.

187. (261.) Tiesu resora amatpersonas saucamas pie atbildības vai nu disciplīnārā vai krimināltiesāšanas kārtībā. Noteikumi par disciplīnārsodiem un to uzlikšanas kārtību izteikti sekojošos (188.—222.) pantos. Krimināltiesāšanas kārtība attiecībā uz tiesu resora amatpersonām noteikta Kriminālprocesa likumos (1926. g. izd. 1021.—1046. p.). 1864. g. 20. nov. (41475) 261. p.; 1922. g. 12. okt. (209) I.

Pirmais nodalījums.

Disciplīnārsodi.

188. Tiesu resora amatpersonām disciplīnārā kārtībā var uzlikt sodus, kas paredzēti Disciplīnārsodu likumā (Lik. kr. 1930. g. 140), ciktāl šajā iekārtā vai Krimināl- vai Civilprocesa nolikumos nav sevišķu noteikumu šajā jautājumā. 1933. g. 20. jūn. (160) B, I, 188. p.

189. (263.) *atcelts* [1933. g. 20. jūn. (160) B, II].

190. Disciplīnāratbildības kārtībā tiesu iestāžu priekšsēdētājus, priekšsēdētāju biedrus un locekļus, kā arī miertiesnešus var sodīt, izņemot 218. un 220.—222. pantā minētos gadījumus, tikai ar piezīmi un naudas sodu. Minētie sodi uzliekami tikai pēc tam, kad attiecīgā disciplīnārtiesa lūkojusi cauri lietu uz 196.—216. panta noteikumu pamata. 1933. g. 20. jūn. (160) B, I, 190. p.

191. Tiesība izsacīt piezīmi kādai tiesu iestādei viņas pilnā sastāvā vai sēdes sastāvā pieder vienīgi Senāta kasācijas departamentiem. Turp., 191. p.

192. Ar naudas sodu, arestu un atlaišanu no amata tiesu resora amatpersonas var sodīt tikai tad, kad tiesa lūkojusi cauri lietu disciplīnārtiesāšanas kārtībā (196.—217. p.). Turp., 192. p.

193. Prokurātūras amatpersonām un Senāta kasācijas departamentu virssekretāriem disciplīnārsodi uzliekami pēc tieslietu ministra tieša ieskata, bet tikai pēc paskaidrojumu pieprasīšanas no viņiem. Tomēr Senāta virsprokuroru var uz šā panta pamata sodīt tikai ar piezīmi, bet virsprokurora biedrus, Tiesu palātas prokuroru un viņa biedrus, kā arī apgabaltiesas prokurorus — tikai ar piezīmi un rājienu, bez ieraksta dienesta gaitas aprakstā. Turp., 193. p.

194. Apgabaltiesu un Tiesu palātas kancelejas ierēdņiem disciplīnārsodus uzliek pēc šo iestāžu priekšsēdētāju ieskata, bet virssekretāra palīgiem un citiem zemākiem Senāta kasācijas departamenta darbiniekiem — pēc virsprokurora ieskata. Turp., 194. p.

195. Piezīmes un rājieni izsakāmi mutiski vai rakstiski. Turp., 195. p.

Otrais nodalījums.

Disciplīnārtiesāšanas kārtība.

196. (270.) Disciplīnārā kārtībā iztiesājamās lietas (190. un 192. p.) pakļautas:

1) par senātoriem, Tiesu palātas priekšsēdētāju un locekļiem, apgabaltiesu priekšsēdētājiem, virsprokuroru, Tiesu palātas prokuroru, virsprokurora un Tiesu palātas prokurora biedriem, kā arī par Senāta kancelejas darbiniekiem un citām personām, kas pieder pie Senata — augstākai disciplīnārtiesai;
2) par apgabaltiesu priekšsēdētāju biedriem un apgabaltiesu locekļiem, zemes grāmatu nodaļas priekšniekiem un viņu palīgiem, izmeklēšanas tiesnešiem, miertiesnešiem, kā arī apgabaltiesas prokuroriem un viņu biedriem — Tiesu palātai;
3) par citiem tiesu resora darbiniekiem — tām tiesu iestādēm, pie kuŗām viņi pieder. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 270. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.

197. (271.) Ja lieta, kas iztiesājama disciplīnārā kārtībā, attiecas uz divām vai vairāk tiesu resora amatpersonām, no kuŗām dažas tiesājamas augstākā, dažas zemākā tiesā, tad viņas visas kopā tiesājamas augstākā tiesā. 1864. g. 20. nov. (41475) 271. p.

198. (272.) Disciplīnārvajāšanu ierosina: pret miertiesnešiem un izmeklēšanas tiesnešiem — ar apgabaltiesas lēmumiem vai ar tieslietu ministra priekšlikumiem, pret pārējiem tiesnešiem — ar attiecīgu tiesu lēmumiem vai tieslietu ministra priekšlikumiem, bet pret citām tiesu resora amatpersonām — ar priekšsēdētāju rīkojumiem vai prokurātūras amatpersonu priekšlikumiem. Turp., 272. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

Piezīme. Zemākas instances atzinums, ka iemesli saukt pie disciplīnāratbildības ir nepietiekoši, nav par šķērsli augstākai instancei ierosināt disciplīnārvajāšanu. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XV.

199. (273.) Disciplīnārvajāšanu nevar uzsākt, ja notecējis viens gads no tā laika, kad disciplīnāri sodāmā darbība vai nolaidība notikusi. 1864. g. 20. nov. (41475) 273. p.

200. (274.) Tās tiesas priekšsēdētājs, kuŗai uz 196. panta pamata piekrīt disciplīnārlieta, liek priekšā tiesas rīcības sēdē iepriekšēji apspriest iemeslus disciplīnārvajāšanas uzsākšanai, līdz ar to iesniedzot visus attiecīgos papīrus un ziņas. Turp., 274. p.

201. (275.) Disciplīnārvajāšanu, kas uzsākta sakarā ar privātpersonas sūdzibas caurlūkošanu, nevar izbeigt, kaut arī šī persona pēc tam lūgtu atstāt viņas sūdzibu bez ievērības. Turp., 275. p.

202. (276.) Iepriekšēji apspriežot disciplīnārlietu, tiesa savāc lietā vajadzīgās ziņas un pieprasa paskaidrojumus no apsūdzētās amatpersonas, kuŗai ir tiesība iesniegt tos mutiski vai rakstiski. Turp., 276. p.

203. (277.) Pēc tam, kad lieta pienācīgi noskaidrota, tā iesniedzama departamentu vai nodaļu kopsapulces vai Senāta augstākās disciplīnārtiesas caurlūkošanai un izspriešanai. Turp., 277. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[4]. p.

204. (278.) Par laiku, kad tiesas kopsapulce vai Senāta augstākā disciplīnārtiesa lūko cauri lietu, jāpaziņo apsūdzētam, kuŗam ir tiesība ierasties uz šo laiku tiesā un dot personīgi paskaidrojumus. Sūtīt pilnvarnieku nav pielaižams. 1864. g. 20. nov. (41475) 278. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 119[4]. p.

205. (279.) Ja tiesa atzīst par vajadzīgu, viņa var rakstiski aicināt apsūdzēto uz noliktu termiņu. Aicināmā neierašanās termiņā, bez ievērojamiem iemesliem, neaptur lietas caurlūkošanu. 1864. g. 20. nov. (41475) 279. p.

206. (280.) Disciplīnārlietās tiesnešu atstatīšana pielaižama uz vispārēja pamata. Turp., 280. p.

207. (281.) Disciplīnārlietas iztiesājamas aiz slēgtām durvīm. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XVI.

208. (282.) Lūkojot cauri disciplīnārlietas, tiesa nav saistīta ne ar kādiem sevišķiem tiesāšanas kārtības noteikumiem, pie kam lietas noskaidrošanas kārtība atkarājas vienīgi no tiesas ieskata; bet pirms sprieduma taisīšanas tiesa noklausās prokurora vai virsprokurora atzinumu, pēc piederības, un pēc tam tiesājamā galīgos paskaidrojumus. Turp.

209. (283.) Ja disciplīnārtiesāšanā atklājas kāds cits apsūdzētā pārkāpums vai nolaidība, tad tiesa, raugoties pēc apstākļiem, vai nu iztiesā abas lietas vienkop, vai virza jauno lietu atsevišķi, 198. un 200. pantā norādītā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41475) 283. p.

210. (284.) Tiesas spriedumu pasludina klātesošam tiesājamam tūliņ. Lai noklausītos spriedumu, kas taisīts tiesājamam klāt neesot, viņu aicina pie tiesas, bet ja viņš atrodas dienestā citas pilsētas tiesā, tad spriedums viņam pasludināms šās pēdējās tiesas kopsapulcē, aiz slēgtām durvīm. Turp., 284. p.

Piezīme. Spriedums, ar kuru pie disciplīnāratbildības sauktais attaisnots, pēc stāšanās likumīgā spēkā izsludināms, ja attaisnotais to lūdz, Valdības Vēstnesī. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XVII; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

211. (285.) *atcelts* [1933. g. 20. jūn. (160) B, II.]

212. (286.) Par apgabaltiesu, kā arī Tiesu palātas kā pirmās instances spriedumiem notiesātiem ir tiesība iesniegt sūdzību vienas nedēļas laikā no sprieduma pasludināšanas. 1864. g. 20. nov. (41475) 286. p.

213. (287.) Lietās, kuras disciplīnārā kārtībā izspriedušas apgabaltiesas un Tiesu palāta kā pirmā instance, prokuroru protesti pielaižami septiņu dienu laikā no spriedumu taisīšanas. Turp., 287. p.

214. (288.) Sūdzības un protesti iesniedzami tās tiesas priekšsēdētājam, kura lietu izspriedusi, un līdz ar visiem attiecīgiem papīriem nosūtāmi augstākās tiesas izspriešanai: Tiesu palātā — tās departamentu kopsapulcē, bet Senātā — augstākā disciplīnārtiesā. Par Tiesu palātas spriedumiem, kurus tā taisījusi kā otrās instances disciplīnārtiesa, kā arī par visiem Senāta augstākās disciplīnārtiesas spriedumiem sūdzības un protesti nav pielaižami. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XVIII.

215. (289.) Lūkojot cauri sūdzības un protestus jāievēro 204.—210. panta noteikumi. 1864. g. 20. nov. (41475) 289. p.

216. (290.) Disciplīnārā kārtībā taisītie spriedumi pēc to stāšanās likumīgā spēkā iesūtāmi tieslietu ministram. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XVIII.

217. (292.) Ja lietu disciplinārā kārtībā lūkojot cauri atklātu tādus apstākļus, kuŗu dēļ vainīgais nododams krimināltiesai, tad disciplinātiesāšana izbeidzama un tiesājamais nododams krimināltiesai pēc Kriminālprocesa likumu noteikumiem. 1864. g. 20. nov. (41475) 292. p.

218. (295.) Kad tiesnesim par noziedzīgu nodarījumu, kas neattiecas uz dienestu, piespriests krimināltiesāšanas kārtībā kāds sods, kaut arī tāds, ar kuŗu nebūtu saistīta tiesību zaudēšana stāvēt dienestā, tad šo apstākli nodod apspriest Senāta augstākai disciplinārtiesai, kuŗa, pieprasījusi no tiesneša paskaidrojumu, var, raugoties pēc apstākļiem, nolemt atlaist viņu no amata. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XX, 1. p.

219. (295[1].) Tiesnesi, pret kuŗu uzsākta izmeklēšana vai kuŗš nodots tiesai par noziedzīgu nodarījumu, kas neattiecas uz dienestu, bet par kuŗu draud cietums vai bargāks sods, var pagaidām atstādināt no amata līdz ierosinātās lietas nobeigšanai. Pie tam jāievēro 218. pantā norādītā kārtība, tomēr ar to starpību, ka neatliekamos gadījumos Senāta augstākā disciplinārtiesa var nolemt to darīt arī nepieprasot iepriekš paskaidrojumu no atstādināmā tiesneša. Turp., 2. p.

220. (295[2].) Ja tieslietu ministrs ievēro:

1) ka tiesnesis pielaidis tādas dienesta nolaidības, par kuŗām viņam kaut arī nedraudētu atlaišana no amata ar tiesas spriedumu, bet kuŗas sava svarīguma vai biežas atkārtošanās dēļ liecina, ka vainīgais tiesnesis neatbilst viņa ieņemtam amatam vai ka viņš acīmredzami neievēro savus pienākumus, vai

2) ka tiesnesis ārpus dienesta atļāvies tādu likumībai pretīgu vai peļamu rīcību, par kuŗu viņš gan nav saukts pie kriminālatbildības, bet kuŗa, tāpēc ka tā nesaderas ar tiesneša amata godu un tikusi izpausta, laupa vainīgam tiesnesim viņa amatā vajadzīgo uzticību un cieņu, vai arī

3) ka tiesnesis, nostādījis sevi ar savu darbību dienesta vietā tādā stāvoklī, kas dod pamatotu iemeslu šaubīties, vai viņš turpmāk izpildīs savus pienākumus mierīgi un bezpartejiski, tomēr izvairās no viņam priekšā liktas pārcelšanās uz citu apvidu līdzīgā amatā —

tad tieslietu ministrs šos apstākļus nodod apspriest Senāta augstākai disciplinārtiesai, kuŗa, pieprasījusi no tiesneša paskaidrojumu, var nolemt: pirmos divos gadījumos — atlaist viņu no amata, bet pēdējā gadījumā — pārcelt viņu uz citu apvidu, līdzīgā tiesneša amatā. Turp., 3. p.

221. Bez iepriekšējā (220.) pantā norādītiem gadījumiem, tieslietu ministram ir tiesība griezties ar priekšlikumiem pie Senāta augstākās disciplinārtiesas arī tādos gadījumos, kad viņš ievēro, ka tiesnesis, vai nu savu amatu izpildot, vai savā iepriekšējā dienestā, nebūdams tiesnesis, vai sabiedriskā darbībā, vai beidzot privātā dzīvē, atļāvies tādu darbību, kas norāda uz nepietiekošu likuma ievērošanu un rada bažas, ka tiesnesis, savu amatu izpildot, var pielaist nelikumību vai netaisnību. 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 438) IV.

222. (296.) 218. panta noteikums attiecas arī uz tiesnešiem, kas apcietināti par parādiem vai noteiktā kārtībā atzīti par maksātnespējīgiem parādniekiem. 1885. g. 20. maij. (2959) A, XXI.

Devītā sadaļa.

Personas, kas pastāv pie tiesu iestādēm.

PIRMĀ NODAĻA.

Tiesu izpildītāji.

Pirmais nodalījums.

Vispārīgi noteikumi.

223. (297.) Tiesu izpildītāji pastāv pie Senāta, pie Tiesu palātas un pie apgabaltiesām, lai izpildītu uzdevumus, kuŗus viņiem uzliek Krimināl- un Civīlprocesa nolikumi un šī Tiesu iekārta. 1864. g. 20. nov. (41475) 297. p.

224. (298.) Tiesu izpildītāju skaitu pie katras tiesu iestādes nosaka tās štāts. Turp., 298. p.

225. (299.) Par tiesu izpildītājiem nevar būt:

1) divdesmit viena gada vecumu nesasniegušie;
2) ārzemnieki;
3) par maksātnespējīgiem parādniekiem atzītie;
4) personas, kas atrodas zem izmeklēšanas vai tiesas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud cietums vai cits bargāks sods, vai par amata pārkāpumu;
5) personas, kam piespriesti 4. punktā minētie sodi, kaut arī viņas pēc taisītā sprieduma atsvabinātu no soda noilguma, izlīguma, apžēlošanas vai amnēstijas dēļ;
6) personas, kas bijušas zem tiesas par 4. punktā minētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kad kriminālvajāšana pret viņām, pirms sprieduma taisīšanas, izbeigta uz iepriekšējā (5.) punktā norādītiem pamatiem;
7) personas, kas atlaistas no dienesta ar tiesas spriedumu, un
8) personas, kam ar tiesas spriedumu aizliegts vest svešas lietas. Turp., 299. p.; 1917. g. 25. mart. (Lik. kr. 407) II; 1922. g. 13. janv. (23) C, I; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 299. p. 5. un 6. pk.; II.

226. (300.) Tiesu izpildītājus pie apgabaltiesām un Tiesu palātas ieceļ šo iestāžu priekšsēdētāji, bet pie Senāta — virsprokurors, pēc tam, kad viņi pienācīgā kārtā pārliecinājušies par kandidātu tikumību un spējām izpildīt uzņemamos pienākumus. 1864. g. 20. nov. (41475) 300. p.

227. (301.) Uz iepriekšējā (226.) panta pamata ieceltie tiesu izpildītāji pielaižami izpildīt savus dienesta pienākumus tikai pēc tam, kad viņi iemaksājuši tiesu iestādē, pie kuŗas viņi iecelti, noteikto drošības naudu, un devuši solījumu saskaņā ar Valsts civīldienesta nolikuma (1935. g. izd.) 14. pantu. Turp., 301. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 5.

228. (302.) Drošības naudas lielumu, kuŗu no tiesu izpildītājiem prasa zaudējumu segšanai, kādi varētu celties viņu nepareizas darbības dēļ, noteic likumdošanas kārtībā (II pielik.) uz tieslietu ministra priekšlikumu. 1864. g. 20. nov. (41475) 302. p.

229. (304.) Pēc tam, kad tiesu izpildītājs devis solījumu (227. p.), viņam izdod:

1) apliecību par viņa iestāšanos tiesu izpildītāja amatā, norādot viņam noteikto dzīves vietu; šajā apliecībā velāk atzīmējama tiesu izpildītāja katra dzīves vietas pārmaiņa;
2) sevišķu zīmogu. 1864. g. 20. nov. (41475) 304. p.

Piezīme. Izpildot dienestu tiesu izpildītāji obligātoriski valkā dienesta cepuri. 1934. g. 20. dec. (316) 2. p. 4. pk.

230. Tiesu izpildītājiem pastāvīgi jādzīvo:

1) tiem, kas pastāv pie Senāta un Tiesu palātas — Rīgā;
2) tiem, kas pastāv pie apgabaltiesām — katram savā iecirknī. 1930. g. 14. okt. (175) I, 230. p.

230[1]. Apgabaltiesas apgabalu iedala iecirkņos, pēc štātā noteikta tiesu izpildītāju skaita, apgabaltiesas nodaļu kopsapulce, kuŗa arī noteic šo iecirkņu robežas, kā arī apriņķu tiesu izpildītāju dzīves vietu viņu iecirkņos. Turp., II, 230[1]. p.

230[2]. Par iepriekšējā (230[1].) pantā minēto apgabaltiesu apgabalu sadalīšanu iecirkņos, par tiesu izpildītājiem savos iecirkņos noteiktām dzīves vietām un par pārgrozījumiem šajā ziņā apgabaltiesa sludina Valdības Vēstnesī. Turp., II, 230[2]. p.

231. Apgabaltiesas tiesu izpildītāji pilsētās izvēlas dzīves vietu pēc iespējas savu iecirkņu robežās ar apgabaltiesas priekšsēdētāja piekrišanu. Turp., I, 231. p.

232. (307.) Tiesu izpildītājam nav tiesības mainīt viņam noteikto dzīves vietu; par to viņam draud atlaišana no amata. 1864. g. 20. nov. (41475) 307. p.

233. (308.) Tiesu izpildītājus var šajā amatā apstiprināt ne agrāk kā vienu gadu pēc tam, kad viņi uz 227. panta pamata pielaisti izpildīt tos pienākumus, kuŗus viņi uzņēmušies. Tiesu izpildītāju apstiprināšana atkarājas no tām pašām personām, kuŗām, pēc 226. panta, ir tiesība iecelt viņus šajos amatos. Turp., 308. p.

234. (309.) Par katru tiesu izpildītāja iecelšanu amatā (227. p.) un par apstiprināšanu tajā (233. p.) izsludināms vispārējai zināšanai. Turp., 309. p.

235. (310.) Ja tiesu izpildītāju nepietiktu, tad tiesu iestāžu priekšsēdētājiem ir tiesība uzdot viņu pienākumu izpildīšanu, par atlīdzību, kāda noteikta tiesu izpildītājiem pēc takses (237. p.), policijas darbiniekiem, griežoties ar pieprasījumiem par šo darbinieku komandēšanu pie vietējās policijas priekšniecības. Turp., 310. p.

236. (311.) Izpildot tiesu izpildītāju pienākumus, policijas darbinieki pilnīgi pakļauti tiesu iestāžu priekšsēdētājiem, līdzīgi tiesu izpildītājiem pašiem. Turp., 311. p.

Otrais nodalījums.

Tiesu izpildītāju tiesības, pienākumi un atbildība.

I. Tiesu izpildītāju tiesības.

237. (313.) Tiesu izpildītāji, bez viņiem noteiktās algas (168. p.), saņem vēl par amata darbības izpildīšanu atlīdzību pēc sevišķas takses (III pielik.), kuŗa, uz Tiesu palātas iesniegumu tieslietu ministram, apstiprināma un pārgrozāma likumdošanas kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41475) 313. p.

238. (316.) Ja tiesu izpildītājam pretotos, viņam ir tiesība pieprasīt vietējās policijas piepalīdzību, kas viņam sniedzama bez kavēšanās. 1875. g. 23. apr. (54612) 316. p.

Piezīme. Ja pretošanās nav novēršama ar policijas līdzekļiem, pieaicināms kaŗaspēks vispārējā likumā noteiktā kārtībā. 1906. g. 7. febr. (27371).

239. (317.) Par katru pretošanos tiesu izpildītājam, viņam amata pienākumus izpildot, vai par viņa apvainošanu, viņš sastāda sevišķu protokolu, kuŗu paraksta liecinieki, kā arī vietējās policijas darbinieki, ja viņi pie tam bijuši klāt. 1864. g. 20. nov. (41475) 317. p.

240. (318.) Iepriekšējā (239.) pantā minēto protokolu tiesu izpildītājs iesniedz attiecīgam prokuroram vai viņa biedram, kas gādā, lai izmeklētu protokolā norādīto notikumu un sauktu vainīgos pie likumīgas atbildības. Turp., 318. p.

241. (319.) Tiesu izpildītājs sastāda un iesniedz prokuroram vai viņa biedram sevišķu protokolu 239. un 240. pantā noteiktā kārtībā arī tajā gadījumā, kad policija neizpilda tiesu izpildītāja prasījumu pēc piepalīdzības. 1875. g. 23. apr. (54612) 319. p.

242. (320.) Par tiesu izpildītāja apvainošanu, viņam amata pienākumus izpildot, un par pretošanos viņa likumīgiem prasījumiem un rīkojumiem vainīgie sodāmi pēc Sodu likuma 168., 169., 171., 172., 445., 449. un 511. panta noteikumiem. 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 1, 320. p.; 1933. g. 24. apr. (134).

II. Tiesu izpildītāju pienākumi un atbildība.

243. (321.) Tiesu izpildītājiem, kas pastāv pie Senāta un pie Tiesu palātas, jāpiegādā Rīgas pilsētas robežās prāvniekiem pavēstes un papīri šajās tiesu iestādēs iztiesājamās lietās un jāizpilda darbība, ko viņiem uzdod Senāta kasācijas departamentu vai Tiesu palātas priekšsēdētāji. 1864. g. 20. nov. (41475) 321. p.; 1931. g. 3. febr. (41) 2. p.

244. (322.) Tiesu izpildītājiem, kas pastāv pie apgabaltiesām, bez iepriekšējā (243.) pantā norādītiem pienākumiem, jāizpilda tiesas spriedumi un cita viņu pienākumos ietilpstoša darbība tās tiesas apgabala robežās, pie kuŗas šie izpildītāji pastāv. 1864. g. 20. nov. (41475) 322. p.

245. (323.) Kārtību, kādā tiesu izpildītāji izpilda iepriekšējos 243. un 244. pantos minētos pienākumus, nosaka Krimināl- un Civīlprocesa nolikumi. Turp., 323. p.

246. (324.) Tiesu izpildītājs nedrīkst uzņemties nekādu darbību, kas attiecas uz viņa sievu vai viņa radniekiem līdz ceturtai un svainiešiem līdz otrai pakāpei, pēdējās ieskaitot. Turp., 324. p.

247. (325.) Tiesu izpildītājiem jāved grāmatas, kuŗās atzīmē par katru viņiem doto uzdevumu, kā arī par izpildīto amata darbību, un jāiesniedz šīs grāmatas pārbaudei pēc vispārīgo instrukciju (107.—110. p.) noteikumiem. Turp., 325. p.

248. (326.) Par katru tiesu izpildītāju nelikumīgu atteikšanos izpildīt savus pienākumus, par vilcināšanos piegādājot viņiem uzticētos papīrus, kā arī par to nodošanu nepienācīgām personām vai neievērojot noteikto kārtību, par savas varas pārkāpšanu un citu pretlikumīgu rīcību minētie tiesu izpildītāji, raugoties pēc nolaidības vai ļaunprātības svarīguma, vai nu sodāmi ar disciplīnārsodu, vai nododami krimināltiesai. Turp., 326. p.

249. (327.) Par nepatiesiem apliecinājumiem dienesta pienākumu izpildīšanā tiesu izpildītāji sodāmi kā par viltojumiem dienestā. 1864. g. 20. nov. (41475) 327. p.

250. (328.) *atcelts* [1934. g. 2. aug. (224) IV].

251. Disciplīnārsodus tiesu izpildītājiem uzliek tiesu iestādes priekšsēdētājs, bet Senātā — virsprokurors. 1934. g. 2. aug. (224) I, 251. p.

252. (329¹.) Ja izrādītos, ka tiesu izpildītājs piesavinājies viņam dienestā uzticētu naudu vai citu mantu par summu, kas pārsniedz viņa iemaksāto drošības naudu (228. p.), tad tiesu iestādes priekšsēdētājs, bet Senātā virsprokurors, nekavējoties gādā, lai nodrošinātu piesavinātā piedzīšanu, ievedot atzīmi vainīgā nekustama īpašuma zemes grāmatā vai apķīlājot viņa kustamo mantu, un paziņo par to attiecīgam apgabaltiesas prokuroram vai izmeklēšanas tiesnesim, līdz ar to norādot viņam, uz kādiem pamatiem pret vainīgo būtu ceļama kriminālvajāšana. 1864. g. 20. nov. (41475) 297. p.; 1888. g. 29. febr. (5035) II, 329¹. p.; 1922. g. 12. okt. (209) I, 1. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 4.

253. (330.) Sūdzības par tiesu izpildītāju personīgo darbību, kā arī par viņu vilcināšanos iesniedzamas tās tiesu iestādes priekšsēdētājam, pie kuŗas viņi pastāv, bet Senātā — virsprokuroram. 1864. g. 20. nov. (41475) 330. p.

254. (331.) Ja tiesu izpildītājs, izpildot dienesta pienākumus, ar nepareizu vai pretlikumīgu darbību nodarītu kādam zaudējumus, tad, neatkarīgi no atbildības disciplīnārā vai kriminālā kārtībā, atlīdzība par zaudējumiem izmaksājama, pēc tiesas sprieduma, no tiesu izpildītāja iemaksātās drošības naudas, bet ja izrādītos, ka tās nepietiek, tad no jebkuŗas citas vainīgā mantas. Turp., 331. p.

255. (332.) Tiesu izpildītājs, kuŗa drošības nauda pilnīgi vai pa daļai izlietota viņa nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai, atstādināms no pienākumu izpildīšanas, līdz drošības naudas papildināšanai vai jaunas drošības naudas iemaksai. Turp., 332. p.

Trešais nodalījums.

Tiesu izpildītāju padome.

256. (333.) Tiesu izpildītāji, kopēji vienojoties, var izvēlēt no sava vidus tiesu izpildītāju padomi, kas sastāv no padomes vecākā un locekļiem. 1864. g. 20. nov. (41475) 333. p.

257. (334.) Šajā nolūkā visi tiesu izpildītāji ar Tiesu palātas atļauju notur kopsapulci, kuŗā prezidē vai nu viens no viņiem pašiem, pēc pašu izvēles, vai uz viņu lūgumu iecelts Tiesu palātas vai apgabaltiesas loceklis. Turp., 334. p.

258. (335.) Tiesu izpildītāju padomes locekļu skaitam, ieskaitot tajā arī padomes vecāko, jābūt, piemērīgi tiesu izpildītāju skaitam, ne mazākam par pieciem un ne lielākam par deviņiem. Turp., 335. p.

259. (336.) Tiesu izpildītāju padomes vecākais un locekļi ievēlējami ar vienkāršu balsu vairākumu. Kad vairāki kandidāti uz padomes vecākā vai locekļa amatu dabūjuši balsis līdzīgā skaitā, tad par ievēlētu uzskatāms tas, kas agrāk apstiprināts tiesu izpildītāja amatā (233. p.). Turp., 336. p.

260. (337.) Tiesu izpildītāju padomes vecākais nosūta padomes locekļu sarakstu kā Tiesu palātas, tā arī visu apgabaltiesu priekšsēdētājiem un prokuroriem un izsludina to Valdības Vēstnesī. 1864. g. 20. nov. (41475) 337. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

261. (338.) Tiesu izpildītāju padome atrodas pastāvīgi Rīgā, ja viņu kopsapulce, ar Tiesu palātas atļauju, nenosaka kādu citu pilsētu, kur padomei pastāvīgi jāatrodas. 1864. g. 20. nov. (41475) 338. p.; 1931. g. 3. febr. (41) 2. p.

262. (339.) Tiesu izpildītāju padomes sastāvs atjaunojams, ja to vēlas vismaz puse no visiem tiesu izpildītājiem. Padomes vecākā un locekļu jaunas vēlēšanas izdarāmas iepriekšējos 257.—260. pantos noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41475) 339. p.

263. (340.) Tiesu izpildītāju padomei piekrīt:

1) pārraudzīt tiesu izpildītāju darbību dienesta pienākumu izpildīšanā;
2) izšķirt sūdzības un strīdus, kas cēlušies tiesu izpildītāju starpā;
3) lūkot cauri padomei iesniegtās privātpersonu sūdzības par tiesu izpildītāju darbību to uzdevumu izpildīšanā, kuŗus šīs personas viņiem devušas;
4) uzlikt tiesu izpildītājiem vieglus disciplīnārsodus, bet ja viņi nelabojas vai ja vaina ir smagāka, likt priekšā uzlikt viņiem bargāku atbildību (251. p.). Turp., 340. p.; 1920. g. 29. okt. (222) II; 1934. g. 2. aug. (224) IV.

264. (341.) Sodi, kādus tiesu izpildītājiem var uzlikt viņu padome ar savu varu, ir:

1) piezīme, un
2) rājiens. 1864. g. 20. nov. (41475) 341. p.; 1933. g. 20. jūn. (160) B, II.

265. (342.) Pret padomes lēmumiem par tiesu izpildītājiem uzliktiem sodiem, kas minēti iepriekšējā (264.) pantā, sodīto sūdzības nav pielaižamas. Par visiem citiem padomes lēmumiem tiesu izpildītāji divu nedēļu laikā no to pasludināšanas dienas var iesniegt sūdzības Tiesu palātai, kuŗas lēmumi par šīm sūdzībām ir galīgi. 1864. g. 20. nov. (41475) 342. p.

266. (343.) Privātpersonas, kas griezušās ar sūdzību par tiesu izpildītājiem pie viņu padomes, nezaudē tiesību iepriekšējā (265.) pantā noteiktā termiņā pārsūdzēt padomes lēmumu Tiesu palātai, kuŗa izspriež arī šādas lietas galīgi. Turp., 343. p.

Ceturtais nodalījums.

Tiesu izpildītāju sabiedrība ar solidāru atbildību.

267. (344.) Ja pastāv tiesu izpildītāju padome, tad viņu kopsapulcei atļauts caur savu padomi lūgt Tiesu palātu, lai viņu iemaksāto drošības naudu dod atpakaļ un lai atļauj dibināt tiesu izpildītāju sabiedrību ar solidāru atbildību par to zaudējumu atlīdzināšanu, kuŗus kāds no viņiem nodarītu, izpildot dienesta pienākumus. 1864. g. 20. nov. (41475) 344. p.

268. (345.) Ja tiesu izpildītāju padome, iesniedzot iepriekšējā (267.) pantā minēto lūgumu, uzrāda drošus līdzekļus to zaudējumu atlīdzināšanai, kas varētu celties no tiesu izpildītāju darbības (275. p.), tad Tiesu palāta dod rīkojumu nodot viņu iemaksāto drošības naudu padomei. Turp., 345. p.

269. (346.) No tā laika, kad drošības nauda atdota iepriekšējā (268.) pantā minētā kārtībā, tiesu izpildītāju padome iegūst par viņiem pilnīgu disciplīnārvaru, pie kam par padomes lēmumiem šajā ziņā nekādas tiesu izpildītāju sūdzības nav pielaižamas. Bet arī šajā gadījumā tiesu izpildītāji nav atsvabināti no tiesu iestāžu priekšsēdētāju un virsprokurora disciplīnārvaras 251. pantā norādītās robežās. 1864. g. 20. nov. (41475) 346. p.; 1934. g. 2. aug. (224) I, 251. p.; IV.

270. (347.) Ja tiesu izpildītāji iestājušies sabiedrībā ar solidāru atbildību, no viņu padomes ieskata atkarājas atlaist viņus pēc lūguma, atlaist tos, kuŗus padome atzītu par neuzticamiem vai nespējīgiem, kā arī pieņemt viņu vietā citus, izņemot 225. pantā minētās personas. 1864. g. 20. nov. (41475) 347. p.

271. (348.) Tiesu izpildītāju padomei jāraugās uz to, lai pēc pārmaiņām, kas notikušas viņu starpā uz iepriekšējā (270.) panta pamata, izpildītāju skaits pie katras tiesu iestādes nebūtu mazāks par štātos noteikto (224. p.) un lai viņi katrā ziņā atrastos tajās vietās, kuŗās viņiem noteikta dzīves vieta (230.—231. p.). Turp., 348. p.; 1930. g. 14. okt. (175) II.

272. (349.) Ja sabiedrībā iestājušos tiesu izpildītāju padome atzīst par vajadzīgu pavairot viņu skaitu pāri par štātos noteikto, tad pāri par šo skaitu pieņemtie algu nedabū. 1864. g. 20. nov. (41475) 349. p.

273. (350.) Par katru pārmaiņu, kas notikusi uz 271. panta pamata izpildītāju sastāvā, viņu padomei tūliņ jāziņo Tiesu palātas un visu apgabaltiesu priekšsēdētājiem un prokuroriem un jāizsludina vispārējai zināšanai. Turp., 350. p.

274. (351.) Tiesu izpildītāji, kas iestājušies sabiedrībā ar solidāru atbildību, bauda joprojām sava amata tiesības, kas norādītas 237.—242. pantā, ar 272. pantā minēto izņēmumu, kā arī izpilda pienākumus un paliek atbildīgi pēc 243.—253. panta noteikumiem. Turp., 351. p.

275. (352.) Ja nodibina tiesu izpildītāju sabiedrību uz iepriekšējos 267. līdz 274. pantos noteiktiem pamatiem, tad tiesu izpildītāju padomei ir tiešs pienākums atlīdzināt par zaudējumiem, kuŗus nodarījis kāds no viņiem, izpildot sava amata uzdevumus. Privātpersonas, kas nav mierā ar padomes rīkojumiem šajā ziņā, var vai nu par tiem sūdzēt Tiesu palātai, kuŗa izspriež šādas strīdu lietas galīgi, vai piedzīt savus zaudējumus vispārējā civīlprocesa kārtībā. Turp., 352. p.

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu ziņneši.

276. Bez tiesu izpildītājiem pie Tiesu palātas un apgabaltiesas var iecelt arī tiesu ziņnešus. Šiem pēdējiem uzlikts piegādāt prāvniekiem pavēstes un papīrus, kā arī priekšsēdētāja uzdevumā izpildīt citus darbus, neizņemot arī tiesas spriedumu izpildīšanu. 1928. g. 14. dec. (225) 276. p.

277. Tiesu ziņneši, bez viņiem noteiktās algas, saņem vēl sevišķu atlīdzību par amata pienākumu izpildīšanu pēc sevišķas takses (IV pielik.).

Izpildot tiesas spriedumu, ziņneši saņem atlīdzību pēc takses, kāda noteikta tiesu izpildītājiem (237. p.). Turp., 277. p.

278. Noteikumi, kas atrodas 224.—226., 230.—234., 238.—242., 246.—249., 251. un 253. pantā, attiecas arī uz tiesu ziņnešiem. Izpildot dienesta pienākumus, šīs personas rikojas pēc noteikumiem, kas izdoti tiesu izpildītājiem. 1928. g. 14. dec. (225) 278. p.; 1934. g. 2. aug. (224) IV.

279. (352[4].) Tiesu ziņnešu amatam piešķirts sevišķs dienesta apģērbs un zīmogs. 1888. g. 30. maij. (5267) III; 1934. g. 20. dec. (316) 1. p. 5. pk. b.

TREŠĀ NODAĻA.

Zvērināti advokāti un zvērinātu advokātu palīgi.

Pirmais nodalījums.

Vispārīgi noteikumi.

280. Zvērināti advokāti un viņu palīgi pastāv pie tiesu iestādēm lietu vešanai pēc prāvnieku, apsūdzēto un citu lietas dalībnieku izvēles un viņu uzdevumā, kā arī, likumā noteiktos gadījumos, tiesu iestāžu priekšsēdētāju un zvērinātu advokātu padomes uzdevumā. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280. p.

Piezīme. Bez zvērinātiem advokātiem un viņu palīgiem par šajā pantā minēto personu pilnvarniekiem un aizstāvjiem var būt šo personu augšupējie un lejupējie radnieki, laulātie un īstie brāļi un māsas.

Ieinteresētām personām nav liegts pilnvarot prāvas vešanai arī to, kam ar pilnvardēvēju ir kopīga prāva vai kas uz pilnvaras pamata faktiski pārvalda pilnvardevēja mantu.

Tieslietu ministrs var noteikt, kādās vietās par apsūdzētā aizstāvjiem kriminālllietās pagaidām pielaižamas citas personas. Turp., 280. p. piez.

280[1]. Tieslietu ministram ir tiesība noteikt zvērinātu advokātu skaitu, kāds vajadzīgs vai pielaižams tiesu iestāžu atrašanās vietās. Turp., 280[1]. p.

280[2]. Par zvērinātiem advokātiem var būt divdesmit piecu gadu vecumu sasniegušie Latvijas pilsoņi, kas:

1) ieguvuši tiesību zinātņu kandidāta gradu Latvijas universitātē, vai kam ir diploms par augstākās juridiskās izglītības nobeigšanu bij. Krievijas augstskolās līdz 1918. g. 18. novembrim, vai citā ārvalsts augstskolā, kuŗa pēc Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes atzinuma pielīdzināma Latvijas universitātei;
2) prot valsts valodu;
3) sabijušas vismaz piecus gadus:
   a) tiesu resorā par tiesnešiem, prokurātūras amatpersonām vai citos tiesu resora amatos, kuŗus izpildot viņi varējuši iegūt praktiskas zināšanas tieslietās, vai
   b) Latvijas universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē par mācības spēkiem kādā no tiesību zinātņu priekšmetiem, vai
   c) valsts vai pašvaldības iestādēs par juriskonsultiem vai viņu palīgiem, ja šajā dienestā viņi varējuši iegūt praktiskas zināšanas tieslietās un pie tam veduši pietiekošu skaitu tieslietu, vai
   d) par zvērinātu advokātu palīgiem, pie kam šajā laikā veduši pietiekošu skaitu tieslietu, izpildījuši zvērinātu advokātu padomes uzliktos pienākumus un pierādījuši savas zināšanas un spējas zvērinātu advokātu padomes noteiktā pārbaudē. Turp., 280[2]. p.

280³. Par zvērinātiem advokātiem nevar uzņemt personas:

1) kas atzītas par maksātnespējīgiem parādniekiem;
2) kas atrodas zem izmeklēšanas vai tiesas par mantkārīgā nolūkā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, par kuru pēc likuma draud cietums, vai par noziedzīgu nodarījumu, par kuru pēc likuma draud cietums, kas saistīts ar tiesību zaudēšanu, vai bargāks sods;
3) kam piespriests kāds no iepriekšējā (2.) punktā minētiem sodiem, kaut arī viņas pēc taisītā sprieduma atsvabinātu no soda noilguma, izlīguma, apžēlošanas vai amnēstijas dēļ;
4) kas bijušas zem tiesas par 2. punktā minētiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja kriminālvajāšana pret viņām izbeigta uz iepriekšējā (3.) punktā norādītiem pamatiem;
5) kas atlaistas no dienesta ar tiesas spriedumu;
6) kas izslēgtas no zvērinātu advokātu vai viņu palīgu skaita;
7) kuru lūgumi par uzņemšanu zvērinātu advokātu vai viņu palīgu skaitā trīs reizes noraidīti aiz neformāliem iemesliem, pie kam pēc lūguma otrreizējas noraidīšanas jaunu lūgumu par uzņemšanu zvērinātu advokātu vai viņu palīgu skaitā var iesniegt ne agrāk kā priekš četru gadu un ne vēlāk kā pēc sešu gadu notecējuma;
8) kas piekopj tādu blakus nodarbošanos, kuru zvērinātu advokātu padome vai tieslietu ministrs atzīst par nesavienojamu ar advokāta stāvokli;
9) par kuru uzņemšanu devusi noraidošu atsauksmi Tiesu palātas kopsapulce (280²⁵. p.) ar ne mazāk kā $^3/_5$ balsu vairākumu;
10) kas atrodas valsts, valsts uzņēmuma vai pašvaldības dienestā, izņemot mācības spēkus izglītības iestādēs, brīva līguma juriskonsultus un viņu palīgus.

1935. g. 31. janv. (15) I, 280³. p.

Piezīme. Izņēmuma kārtā, ja lietderība to prasa, zvērinātu advokātu padome ar tieslietu ministra piekrišanu var atļaut zvērinātiem advokātiem uzņemties arī citus pienākumus 10. punktā minētā dienestā. Turp., 280³. p. piez.

280⁴. No zvērinātu advokātu skaita izslēdzamas personas:

1) kas atzītas par maksātnespējīgiem parādniekiem;
2) kas sodītas par mantkārīgā nolūkā izdarītu noziedzīgu nodarījumu ar cietumu vai kam piespriests cietums, kas saistīts ar tiesību zaudēšanu, vai bargāks sods, kaut arī viņas pēc taisītā sprieduma atsvabinātu no soda noilguma, izlīguma, apžēlošanas vai amnēstijas dēļ;
3) kas mantkārīgā nolūkā izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, par kuru pēc likuma draud cietums, vai izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, par kuru pēc likuma draud pārmācības nams vai spaidu darbi, un par šo nodarījumu bijušas zem tiesas, bet kriminālvajāšana pret viņām izbeigta uz iepriekšējā (2.) punktā norādītiem pamatiem;
4) kas atlaistas no dienesta ar tiesas spriedumu;
5) kas 280²⁴. pantā paredzētā lūgumā nepatiesi apliecinājušas, ka viņu uzņemšanai zvērinātos advokātos nav likumīgu šķēršļu;
6) kas piekopj 280³. panta 8. vai 10. punktā minēto nodarbošanos un uz padomes priekšlikumu šo nodarbošanos neizbeidz. Turp., 280⁴. p.

280⁵. No zvērinātu advokātu pienākumu izpildīšanas pa lietas izmeklēšanas un iztiešāsanas laiku var atstādināt personas, kas nokļūst zem izmeklēšanas vai tiesas par 280⁴. panta 2. punktā norādītu noziedzīgu nodarījumu. Turp., 280⁵. p.

Otrais nodalījums.

Zvērinātu advokātu kopsapulces.

280[6]. Zvērinātu advokātu kopsapulces sasauc zvērinātu advokātu padome. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[6]. p.

280[7]. Zvērinātu advokātu kopsapulce:

1) nosaka padomes locekļu skaitu:
2) ievēlē uz vienu gadu zvērinātu advokātu padomes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja biedru un padomes locekļus;
3) apstiprina padomes darbības pārskatu;
4) apstiprina budžetu;
5) pieņem instrukcijas par advokātūras iekšējo darbību un zvērinātu advokātu palīgu sagatavošanas kārtību. Turp., 280[7]. p.

280[8]. Kopsapulces ir gadskārtējas un ārkārtējas. Pēdējās sasauc pēc vajadzības. Turp., 280[8]. p.

280[9]. Kopsapulce uzskatāma par nesanākušu, ja ierodas mazāk kā trešā daļa no visiem zvērinātiem advokātiem. Turp., 280[9]. p.

280[10]. Ja kopsapulces nesanākšanas dēļ nav notikušas zvērinātu advokātu padomes vēlēšanas, tad padomes priekšsēdētājs ne vēlāk kā viena mēneša laikā sasauc jaunu kopsapulci, bet ja uz šo kopsapulci viena trešdaļa no visiem zvērinātiem advokātiem neierodas, tad par to sastāda protokolu, jaunas vēlēšanas neizdara un padome patur savas pilnvaras līdz nākamām gadskārtējām vēlēšanām. Turp., 280[10]. p.

280[11]. Kopsapulcē prezidē persona, kuru tam nolūkam ievēlē sanākušie zvērinātie advokāti no sava vidus, un protokolē viens vai vairāki zvērināti advokāti, kuriem to uzdod kopsapulce. Turp., 280[11]. p.

280[12]. Padomes vēlēšanas gadskārtējās kopsapulcēs izdarāmas pēc tam, kad kopsapulce apspriedusi darbības pārskatu un budžetu un noteikusi nākamam gadam ievēlējamo padomes locekļu skaitu. Turp., 280[12]. p.

280[13]. Padomes vēlēšanas notiek aizklātā balsošanā ar vienkāršu balsu vairākumu. Ja vienam un tam pašam amatam vairāki kandidāti dabūjuši vienādu balsu skaitu, tad par ievēlētu uzskatāms tas, kas agrāk ievests zvērinātu advokātu sarakstā.

Pārējos jautājumus kopsapulce izlemj atklātā balsošanā ar vienkāršu balsu vairākumu. Turp., 280[13]. p.

280[14]. Nedēļas laikā pēc kopsapulces pastāvošā padome nosūta kopsapulces protokola norakstu tieslietu ministram un Tiesu palātas prokuroram. Turp., 280[14]. p.

280[15]. Jaunievēlētā padome stājas savu pienākumu izpildīšanā pēc divām nedēļām no ievēlēšanas dienas. Turp., 280[15]. p.

280[16]. Kamēr nav notecējis iepriekšējā (280[15].) pantā paredzētais laiks, tieslietu ministrs var svītrot no padomes sastāva atsevišķas personas. Tāpat tieslietu ministrs var katrā laikā atcelt atsevišķus padomes locekļus vai visu zvērinātu advokātu padomi,

ja atzīst, ka atsevišķas personas padomes sastāvā vai visa padome pēc sava sastāva un darbības neatbilst valsts interesēm.

Ja atcelts padomes priekšsēdētājs vai ja padome atzīst, ka, izstājoties nosvītrotiem vai atceltiem padomes locekļiem, ir apgrūtināta viņas sekmīga darbība, tad viņa nekavējoties sasauc kopsapulci jaunas padomes vēlēšanai, kuŗā par kandidātiem uz tiem pašiem amatiem padomē nevar uzstādīt tieslietu ministra nosvītrotās vai atceltās personas. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[16]. p.

280[17]. Atceļot visu padomi, tieslietu ministrs var uzticēt padomes pienākumus atsevišķām personām no zvērinātu advokātu vidus. Līdz ar to tieslietu ministrs nosaka jaunas padomes vēlēšanas laiku un pilnvaro vienu vai vairākas personas sasaukt kopsapulci, kas ir pilntiesīga neatkarīgi no ieradušos skaita. Turp., 280[17]. p.

280[18]. Kopsapulces pieņemtās instrukcijas (280[7]. p. 5. pk.) padome iesniedz caur Tiesu palātu tieslietu ministram, un tās stājas spēkā tajās daļās, pret kuŗām tieslietu ministrs nav cēlis ierunas viena mēneša laikā, skaitot no iesniegšanas dienas.

Tieslietu ministrs var izdot padomei vispārīgas instrukcijas 107. un turpmākos pantos norādītā kārtībā. Turp., 280[18]. p.

Trešais nodalījums.

Zvērinātu advokātu padome un uzņemšana zvērinātos advokātos.

I. Zverinātu advokātu padome.

280[19]. Zvērinātu advokātu padome ir zvērinātas advokātūras pārvaldības, uzraudzības un izpildu organs. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[19]. p.

280[20]. Zvērinātu advokātu padome:

1) lemj par uzņemšanu vai ieskaitīšanu zvērinātos advokātos un zvērinātu advokātu palīgos un par izslēgšanu, atstādināšanu vai atskaitīšanu no zvērinātiem advokātiem un zvērinātu advokātu palīgiem;
2) ved zvērinātu advokātu un zvērinātu advokātu palīgu sarakstus;
3) pārzina advokātūras organizācijas lietas;
4) uzrauga zvērinātu advokātu un zvērinātu advokātu palīgu darbību, lūko cauri par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, kā arī uzliek disciplīnārsodus;
5) pārzina zvērinātu advokātu palīgu sagatavošanu;
6) gādā par to, lai tiesu iestāžu atrašanās vietās būtu pieejama pietiekoša (280[1]. p.) juridiska palīdzība;
7) izdod zvērinātu advokātu palīgiem apliecības, uz kuŗu pamata viņiem ir tiesība vest lietas apliecībās norādītās tiesu iestādēs;
8) uzdod zvērinātiem advokātiem un zvērinātu advokātu palīgiem pēc kārtas vest vispārējās tiesu iestādēs bez atlīdzības lietas personām, kas tiesā bauda mazturības tiesības, kā arī vest lietas pret atlīdzību personām, kas ievērojamu iemeslu dēļ nevar atrast advokātu savas lietas vešanai;
9) ierīko konsultācijas juridiskas palīdzības sniegšanai trūcīgiem pilsoņiem;
10) gādā par to zvērinātu advokātu un viņu palīgu lietu nokārtošanu, kuŗi miruši, bez vēsts pazuduši,saslimuši vai citu iemeslu dēļ paši nevar kārtot savas lietas;
11) noteic atlīdzības lielumu advokātam pēc takses tajā gadījumā, ja tam ar prāvnieku šajā ziņā būtu domstarpības un ja viņu starpā nebūtu rakstiskas vienošanās;
12) uzliek zvērinātiem advokātiem un zvērinātu advokātu palīgiem profesijas nodevas. Turp., 280[20]. p.

280[21]. Zvērinātu advokātu padomes sēdes ir pilntiesīgas, ja tajās piedalās ne mazāk kā puse no visiem padomes locekļiem, to starpā padomes priekšsēdētājs vai viņa biedrs. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[21]. p.

280[22]. Padome taisa lēmumus atklātā balsošanā ar vienkāršu balsu vairākumu. Balsīm vienlīdzīgi daloties, izšķiroša ir priekšsēdētāja balss. Turp., 280[22]. p.

280[23]. Padomes lēmumus ieinteresētās personas divu nedēļu laikā no lēmuma pasludināšanas var pārsūdzēt Tiesu palātā. Turp., 280[23]. p.

II. Uzņemšana un ieskaitīšana zvērinātos advokātos.

280[24]. Personai, kas vēlas iestāties zvērinātos advokātos, jāiesniedz zvērinātu advokātu padomei lūgums līdz ar attiecīgiem dokumentiem, apliecinot lūgumā, ka viņa apmierina 280[2]. panta prasījumus un ka viņas uzņemšanai nav neviena no 280[3]. panta 1.—8. punktā paredzētiem šķēršļiem.

Lūdzējam padomes noteiktā kārtībā jāuzrāda atsauksmes par savām morāliskām īpašībām. Turp., 280[24]. p.

280[25]. Lūgumu par uzņemšanu zvērinātu advokātu skaitā līdz ar pielikumiem padome nosūta Tiesu palātai, kura, uzklausījusies prokurora atzinumu, viena mēneša laikā no lūguma saņemšanas, nosūta savu atsauksmi zvērinātu advokātu padomei. Turp., 280[25]. p.

280[26]. To personu sarakstu, kas iesniegušas lūgumus par uzņemšanu zvērinātu advokātu skaitā, zvērinātu advokātu padome izliek zvērinātu advokātu padomes telpās un izsūta visiem zvērinātiem advokātiem ar uzaicinājumu dot divu nedēļu laikā, skaitot no saraksta izlikšanas dienas, atsauksmes par šīm personām un par vēlamību vai nevēlamību uzņemt viņas zvērinātu advokātu skaitā. Turp., 280[26]. p.

280[27]. Zvērinātu advokātu padome, lūkojusi cauri iesniegto lūgumu un dokumentus, kā arī ievākusi un apsvērusi visas vajadzīgās ziņas, aizklātā balsošanā ar vienkāršu balsu vairākumu nolemj vai nu uzņemt lūdzēju zvērinātu advokātu skaitā, vai atraidīt viņa lūgumu. Turp., 280[27]. p.

280[28]. Ja lūgumu par uzņemšanu zvērinātos advokātos iesniegusi persona, kas atrodas ar advokāta pienākumiem nesavienojamā dienestā (280[3]. p. 10. pk.), tad padome var gan lemt par šādas personas uzņemšanu, bet šāds lēmums gūst spēku un uzņemamais pielaižams zvērēt un ievedams sarakstā tikai pēc minētā dienesta atstāšanas. Turp., 280[28]. p.

280[29]. Padomes lēmums, ar ko lūgums par uzņemšanu zvērinātu advokātu skaitā noraidīts aiz formāliem iemesliem, pārsūdzams 280[23]. pantā norādītā kārtībā. Pārsūdzības termiņš skaitāms no lūguma noraidīšanas iemeslu pasludināšanas dienas.

Ja lūgums noraidīts aiz neformāliem iemesliem, tad padomes lēmums nav pārsūdzams. Turp., 280[29]. p.

280[30]. Persona, kuras lūgumu par uzņemšanu zvērinātos advokātos padome noraidījusi aiz neformāliem iemesliem, var atkārtot savu lūgumu ne agrāk kā pēc pusgada. Turp., 280[30]. p.

280[31]. Par uzņemšanu zvērinātu advokātu skaitā zvērinātu advokātu padome paziņo Tiesu palātai, kas nozvērina uzņemto personu pēc sekojošās formulas:

„Es zvēru būt Latvijai uzticīgs, izpildīt noteikti un pēc savas labākās apziņas un pārliecības valsts likumus, izturēties ar cienību pret tiesām un valsts varu, nerakstīt un nerunāt pie tiesas neko tādu, kas varētu kaitēt valstij, sabiedrībai, ģimenei un tikumībai, godīgi izpildīt sava uzņemamā amata pienākumus, sargāt savu pilnvardevēju vai to personu intereses, kuŗu lietas man uzdotas, apzinoties, ka man par savu darbību jāatbild likuma priekšā". 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[31]. p.

280[32]. Zvērinātu advokātu skaitā uzņemtais pēc nozvērināšanas ievedams zvērinātu advokātu sarakstā, un par viņa uzņemšanu zvērinātu advokātu padome izsludina vispārējai zināšanai Valdības Vēstnesī un paziņo Senātam, Tiesu palātai un apgabaltiesām. Turp., 280[32]. p.

280[33]. Personas, kas līdz 1917. g. 5. novembrim darbojušās kā zvērināti advokāti Latvijas territorijas robežās, vai kas izstājušās vai atskaitītas no Latvijas zvērināto advokātu skaita, var ieskaitīt zvērinātos advokātos zvērinātu advokātu padomes noteiktā kārtībā. Turp., 280[33]. p.

Ceturtais nodalījums.

Zvērinātu advokātu pienākumi, tiesības un atbildība.

I. Pienākumi un tiesības.

280[34]. Zvērinātiem advokātiem ir tiesība uzņemties vest svešas lietas un aizstāvēt apsūdzētos visās tiesu iestādēs. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[34]. p.

Piezīme. Zvērinātiem advokātiem un viņu palīgiem piešķirts nēsāšanai tiesu sēdēs sevišķs apģērbs, saskaņā ar I pielikuma 5.—7. pantu.

280[35]. Zvērināti advokāti ved civillietas vai nu uz prāvnieku dotas pilnvaras vai tiesai iesniegta prāvnieka paziņojuma pamata, vai zvērinātu advokātu padomes uzdevumā uz prāvnieku lūgumu, vai tiesas priekšsēdētāja uzdevumā, kā arī tiesas uzdevumā izpilda aizstāvja pienākumus tiesas spriedumu izpildīšanā un piespiedu izpildīšanā pēc aktiem pret atbildētājiem, kuŗu dzīves vieta nav zināma.

Zvērināti advokāti nevar atteikties no viņiem dota uzdevuma izpildīšanas, nenorādījuši ievērojamus iemeslus. Turp., 280[35]. p.

280[36]. Prāvniekam ir tiesība atzīmēt, vai viņš uztic zvērinātam advokātam savas lietas vešanu pilnā apmērā, līdz tās galīgai nobeigšanai, vai dod pilnvaru tikai zināmam uzdevumam. Nav liegts pieņemt vienā un tajā pašā lietā vairākus zvērinātus advokātus. Turp., 280[36]. p.

280[37]. Kriminālllietās zvērināti advokāti uzņemas aizstāvēt tiesājamos vai nu pēc vienošanās ar viņiem, vai tiesu iestādes priekšsēdētāja uzdevumā bez atlīdzības. Turp., 280[37]. p.

280[38]. Atlīdzības apmērs zvērinātiem advokātiem par lietas vešanu atkarājas no viņu rakstiskas vienošanās ar pilnvardevēju, bet ja šādas vienošanās nav, tad atlīdzibu noteic pēc takses (280[39]. p.). Turp., 280[38]. p.

280[39]. Tieslietu ministrs pēc Tiesu palātas un zvērinātu advokātu padomes iesniegumiem sastāda advokātu atlīdzības taksi, kas izsludināma vispārējai zināšanai. Pēc šās takses tiesu iestādes savos spriedumos nosaka uzveikušai pusei par labu no pretējās puses piespriežamo atlīdzību par lietas vešanu. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[39]. p.

Piezīme. Iekam tieslietu ministrs nav izsludinājis šaja (280[39].) pantā paredzēto taksi, zvērinātu advokātu un to palīgu atlīdzības noteikšanā piemērojama šās iekārtas V pielikumā ievietotā takse. Turp., parejas not. 4. p.

280[40]. Ja padome uzdevusi zvērinātam advokātam vest lietu, kuŗā prāvnieks bauda mazturības tiesības, tad šim advokātam par labu attiecīgā gadījumā piespriežama iepriekšējā pantā paredzētā atlīdzība par lietas vešanu. Turp., I, 280[40]. p.

280[41]. Prāvnieki katrā laikā var pieņemt viena zvērināta advokāta vietā otru vai paši uzņemties lietas vešanu, atlīdzinot advokātam par viņa darbu pēc rakstiskas vienošanās vai, ja šādas vienošanās nav, pēc takses. Turp., 280[41]. p.

280[42]. Zvērinātam advokātam ir aizliegts pirkt vai citādā ceļā iegūt pilnvardevēju tiesības viņu prāvās nevien uz savu vārdu, bet arī tādā veidā, it kā viņš iegūtu šīs tiesības citām personām. Visi šādi darījumi atzīstami par spēkā neesošiem. Turp., 280[42]. p.

280[43]. Zvērināts advokāts nevar uzstāties tiesā kā pilnvarnieks pret saviem augšupējiem un lejupējiem radniekiem, laulāto, īstiem brāļiem un māsām un tēva vai mātes brāļiem. Turp., 280[43]. p.

280[44]. Zvērināts advokāts nevar būt vienā un tajā pašā laikā abu prāvnieku pusu padomnieks un pilnvarnieks, nedz pāriet vienā un tajā pašā lietā no vienas puses pie otras. Turp., 280[44]. p.

280[45]. Zvērināts advokāts nevar uzņemties lietas vešanu vai aizstāvja pienākumus tajos tiesu iestāžu departamentos, nodaļās vai iecirkņos, kuŗu sastāvā kā tiesnesis vai prokurātūras amatpersona darbojas viņa laulātais, viņa paša vai viņa laulātā radnieks taisnā līnijā bez pakāpju aprobežojuma, bet sāņu līnijās — radniecības pirmajās trīs pakāpēs vai svainības pirmajās divās pakāpēs. Turp., 280[45]. p.

280[46]. Zvērināts advokāts nedrīkst izpaust sava pilnvardevēja noslēpumus ne tikai lietas vešanas laikā, bet arī pēc atsvabināšanas no lietas vešanas vai pēc lietas nobeigšanas. Turp., 280[46]. p.

280[47]. Zvērinātiem advokātiem padomes noteiktā kārtībā un zem padomes kontroles jāved klientu naudas summu grāmata. Turp., 280[47]. p.

280[48]. Par savas dzīves vietas maiņu zvērināts advokāts paziņo attiecīgām tiesu iestādēm un zvērinātu advokātu padomei. Turp., 280[48]. p.

II. Atbildība.

280[49]. Ja aiz zvērināta advokāta vainas nokavēti likumīgie termiņi vai pārkāpti tiesāšanas kārtības noteikumi, prāvniekam ir tiesība, ja viņam no tam cēlies kāds zaudējums, prasīt no advokāta šā zaudējuma atlīdzību. Tiesību prasīt zaudējumu atlīdzību prāvnieks nezaudē arī tad, ja zvērināts advokāts disciplīnārā kārtā attaisnots. Turp., 280[49]. p.

280[50]. Zvērinātu advokātu padome ierosina disciplīnārlietas uz Tiesu palātas prokurora priekšlikumu, uz privātpersonu sūdzībām un pēc pašas ieskata. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[50]. p.

280[51]. Ierosinot disciplīnārlietu, zvērinātu advokātu padomei ir tiesības pa lietas izmeklēšanas laiku atstādināt zvērinātu advokātu no viņa pienākumu izpildīšanas. Turp., 280[51]. p.

280[52]. Ja lūkojot cauri disciplīnārlietu, zvērinātu advokātu padome atrod tajā norādījumus uz noziedzīga nodarījuma pazīmēm, tad viņa paziņo par to prokuroram. Turp., 280[52]. p.

280[53]. Zvērinātu advokātu padomei ir tiesība izskaidrot zvērinātiem advokātiem viņu rīcības nepareizību, kā arī par uzņemto vai uzlikto pienākumu pārkāpšanu vai par peļamu un ar advokāta amatu nesavienojamu rīcību uzlikt sekojošos sodus:

1) izteikt brīdinājumu;

2) izteikt rājienu;

3) norādīt citu darba vietu vai aizliegt nodarboties noteiktā vietā uz laiku līdz trim gadiem;

4) aizliegt izpildīt advokāta pienākumus uz laiku, ne ilgāku par vienu gadu;

5) izslēgt vainīgo no zvērinātu advokātu skaita. Turp., 280[53]. p.

280[54]. Ja zvērināts advokāts divu gadu laikā divas reizes sodīts ar iepriekšējā (280[53].) panta 1. vai 2. punktā paredzētu sodu un izdarījis šajā laikā vēl trešo disciplīnārā kārtā sodāmu pārkāpumu, tad viņš trešo reizi, ja nav jāizslēdz no zvērinātu advokātu skaita, sodāms ar iepriekšējā (280[53].) panta 3. vai 4. punktā paredzētu sodu. Turp., 280[54]. p.

Piezīme. Šā (280[54].) panta noteikumu piemērojot, nav ņemami vērā līdz 1935. g. 18. februārim uzliktie sodi. Turp., pārejas not. 5. p.

280[55]. Zvērināts advokāts, kam divreiz aizliegts izpildīt uz zināmu laiku advokāta pienākumus, izslēdzams no advokātu skaita, ja viņš izdara pārkāpumu, par kuru vainīgais būtu jāsoda ar tādu pašu sodu. Turp., I, 280[55]. p.

280[56]. Disciplīnārlietas pret zvērinātiem advokātiem nav ierosināmas, ja pagājuši divi gadi no pārkāpuma izdarīšanas. Turp., 280[56]. p.

280[57]. Padome nevar uzlikt nevienu no 280[53]. pantā minētiem sodiem, kā arī nevar izskaidrot rīcības nepareizību, nepieprasījusi iepriekš no apsūdzētā paskaidrojumus. Turp., 280[57]. p.

280[58]. Padome var uzlikt apsūdzētam pienākumu personīgi ierasties padomes sēdē mutisku paskaidrojumu došanai un par neierašanos sodīt ar 280[53]. pantā paredzētiem disciplīnārsodiem. Turp., 280[58]. p.

280[59]. Ja apsūdzētais padomes noteiktā termiņā nedod paskaidrojumus vai neierodas bez ievērojamiem iemesliem, tad padome taisa lēmumu, pamatojoties uz lietā noskaidrotiem apstākļiem un viņas rīcībā esošām ziņām. Turp., 280[59]. p.

280[60]. Padomei, lūkojot cauri disciplīnārlietas, ir tiesība noklausināt liecinieku un prasīt lietpratēju atzinumus, kā arī pieprasīt ziņas un dokumentus no iestādēm un amatpersonām. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[60]. p.

280[61]. Motivētu lēmumu norakstus disciplīnārlietās, to starpā arī par rīcības nepareizības izskaidrošanu, padome piesūta Tiesu palātas prokuroram viena mēneša laikā no lēmuma taisīšanas. Uz prokurora pieprasījumu padome piesūta viņam arī pašu lietu. Turp., 280[61]. p.

280[62]. Padomes lēmumus disciplīnārlietās, izņemot tos, kas soda zvērinātu advokātu ar brīdinājumu vai rājienu vai kas izskaidro advokāta rīcības nepareizību, sodītais var pārsūdzēt Tiesu palātā divu nedēļu laikā no tās dienas, kad padome izgatavojusi motivētu lēmumu.

Prokurora protesti pret lēmumiem disciplīnārlietās (280[61]. p.) pielaižami divu nedēļu laikā no motivēta lēmuma noraksta saņemšanas. Turp., 280[62]. p.

280[63]. Pārsūdzības un protesti iesniedzami padomei, kas tos kopā ar lietas materiāliem nedēļas laikā nosūta Tiesu palātai. Turp., 280[63]. p.

280[64]. Tiesu palātas lēmumi par šīm sūdzībām un protestiem ir galīgi un nav tālāk pārsūdzami. Turp., 280[64]. p.

280[65]. Par sodīšanu ar kādu no 280[53]. panta 3.—5. punktā paredzētiem sodiem padome pēc lēmuma spēkā stāšanās paziņo Senātam, Tiesu palātai un apgabaltiesām, bet par izslēgtiem izsludina arī Valdības Vēstnesī. Turp., 280[65]. p.

Piektais nodalījums.

Zvērinātu advokātu palīgi.

I. Vispārīgi noteikumi.

280[66]. Par zvērinātu advokātu palīgiem var būt pilngadību sasniegušie Latvijas pilsoņi, kas:

1) atbilst 280[2]. panta 1. un 2. punktā paredzētiem prasījumiem;

2) uzdevuši patronu no zvērinātiem advokātiem, kas uzņemas faktiski nodarbināt un uzraudzīt palīgu viņa darbā.

Nav prasāms, lai patrons uzņemtos faktiski nodarbināt palīgu, kas dabūjis 280[82]. pantā paredzēto apliecību. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[66]. p.

280[67]. Par zvērinātu advokātu palīgiem nevar uzņemt personas, kas minētas 280[3]. panta 1.—8. un 10. punktā. Turp., 280[67]. p.

280[68]. Par zvērināta advokāta palīga patronu var būt zvērināts advokāts, kas ne mazāk kā trīs gadus ir darbojies kā zvērināts advokāts un kas spēj faktiski nodarbināt un uzraudzīt palīgu, par ko katrā atsevišķā gadījumā sprież zvērinātu advokātu padome. Turp., 280[68]. p.

280[69]. Zvērinātam advokātam nevar būt vairāk kā viens palīgs. Izņēmuma gadījumos zvērinātu advokātu padome var atļaut darboties pie zvērināta advokāta diviem palīgiem.

Aprobežojums par palīgu skaitu neattiecas uz palīgiem, kas dabūjuši 280[82]. pantā paredzēto apliecību. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[69]. p.

280[70]. Attiecībā uz zvērinātu advokātu palīgu izslēgšanu un atstādināšanu no pienākumu izpildīšanas piemērojami 280[4]. un 280[5]. panta noteikumi. Turp., 280[70]. p.

II. Uzņemšana zvērinātu advokātu palīgos.

280[71]. Zvērinātu advokātu padome izdara zvērinātu advokātu palīgu uzņemšanu divas reizes gadā, iepriekš nosakot uzņemamo skaitu, ko apstiprina tieslietu ministrs. Turp., 280[71]. p.

280[72]. No personām, kas iesniegušas lūgumu par uzņemšanu zvērinātu advokātu palīgu skaitā, uzņemamas pirmā kārtā tās personas, kas pēc savām īpašībām visvairāk piemērotas advokātūras pienākumiem. Turp., 280[72]. p.

280[73]. Uzņemšana zvērinātu advokātu palīgos izdarāma, attiecīgi piemērojoties 280[24]., 280[26].—280[30]. panta noteikumiem. Turp., 280[73]. p.

280[74]. Noraksts no lēmuma par uzņemšanu zvērinātu advokātu palīgu skaitā nedēļas laikā nosūtāms tieslietu ministram.

Personas, pret kuru uzņemšanu tieslietu ministrs divu nedēļu laikā, skaitot no lēmuma noraksta saņemšanas, cēlis iebildumus, uzskatāmas par neuzņemtām aiz neformāliem iemesliem. Turp., 280[74]. p.

280[75]. Pēc iepriekšējā (280[74].) pantā paredzētā termiņa notecējuma padomes priekšsēdētājs vai viņa biedrs padomes sēdē pasludina padomes lēmumu par uzņemšanu zvērinātu advokātu palīgu skaitā, dod uzņemtam vispārīgus norādījumus par advokāta darbību un pienākumiem un ņem no viņa svinīgu solījumu godīgi un apzinīgi izpildīt savus pienākumus. Turp., 280[75]. p.

280[76]. Par zvērinātu advokātu palīgos uzņemtām personām, kā arī par to, kur un pie kāda patrona viņas nodarbosies, zvērinātu advokātu padome izsludina vispārējai zināšanai Valdības Vēstnesī un paziņo Senātam, Tiesu palātai un apgabaltiesām, kā arī visiem zvērinātiem advokātiem un viņu palīgiem. Turp., 280[76]. p.

III. Zvērinātu advokātu palīgu pienākumi un tiesības.

280[77]. Zvērinātu advokātu palīgiem jādzīvo tajā pilsētā, kur dzīvo viņu patroni, un faktiski jāstrādā pie tiem. Turp., 280[77]. p.

280[78]. Pirmā pusgadā pēc uzņemšanas zvērinātu advokātu palīgi nevar vest civīlās un administrātīvās lietas tiesu iestādēs, kā arī kriminālllietas vispārējās tiesu iestādēs. Šajā laikā zvērinātu advokātu palīgi sagatavojas advokāta darbībai, strādājot faktiski patrona birojā un izpildot atsevišķus uzdevumus patrona vadībā. Turp., 280[78]. p.

280[79]. Otrā pusgadā zvērinātu advokātu padome var atļaut zvērināta advokāta palīgam vest civīlās un administrātīvās lietas miertiesās un to apellācijas instancē uz

patrona pārpilnvarojuma pamata un viņa vadībā, bet trešā pusgadā padome var dot atļauju vest šīs lietas arī bez patrona pārpilnvarojuma.

Sākot ar otro pusgadu, zvērināta advokāta palīgs iegūst tiesību vest kriminālllietas visās tiesu iestādēs. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[79]. p.

280[80]. Trešā pusgadā, ja attiecīga apgabaltiesa nav devusi noraidošu atsauksmi, zvērinātu advokātu padome var atļaut zvērināta advokāta palīgam vest civīlās un administrātīvās lietas apgabaltiesās uz patrona pārpilnvarojuma pamata un viņa vadībā, ja zvērināta advokāta palīgs izturējis attiecīgu pārbaudi un izrādījies par piemērotu advokāta darbībai. Turp., 280[80]. p.

280[81]. Kad zvērināta advokāta palīgs nostrādājis patrona dzīves vietā viņa vadībā divus gadus un dabūjis iepriekšējā (280[80].) pantā paredzēto atļauju, zvērinātu advokātu padome var atļaut viņam nodarboties arī ārpus patrona dzīves vietas un vest lietas bez patrona pārpilnvarojuma un līdz ar to var noteikt viņam darba vietu. Turp., 280[81]. p.

280[82]. Zvērinātu advokātu palīgos uzņemtām personām, kas pēc vecākā tiesu amatu kandidāta pārbaudījuma izturēšanas nostrādājušas tiesu iestādēs ne mazāk kā sešus mēnešus un dabūjušas no attiecīgās tiesas priekšsēdētāja apliecību par to, ka viņas ir ieguvušas pietiekošas zināšanas tieslietās (352. p.), zvērinātu advokātu padome dod atļauju vest lietas apgabaltiesās, neievērojot 280[77].—280[80]. pantā paredzētos aprobežojumus. Turp., 280[82]. p.

280[83]. Atļaut zvērināta advokāta palīgam lietu vešanu Tiesu palātā zvērinātu advokātu padome var pēc tam, kad Tiesu palāta devusi savu piekrišanu. Turp., 280[83]. p.

280[84]. Katram zvērināta advokāta palīgam jāved saraksts pēc zvērinātu advokātu padomes apstiprinātas formas par visām viņa vestām lietām. Katra gada janvāra mēnesī zvērinātu advokātu palīgiem jāiesniedz zvērinātu advokātu padomei šo sarakstu noraksti līdz ar paskaidrojumiem par savu advokāta darbību. Norakstu un paskaidrojumu pareizību apliecina patrons ar uzrakstu uz tiem. Turp., 280[84]. p.

280[85]. Zvērinātu advokātu palīgiem obligātoriski jāpiedalās zvērinātu advokātu padomes juridiskās konsultācijās un zvērinātu advokātu palīgu konferencēs, kā arī jāpilda visi citi pienākumi, kuŗus padome viņiem uzliek sagatavošanas un uzraudzības nolūkā. Turp., 280[85]. p.

280[86]. Zvērinātu advokātu palīgu stažs ir pieci gadi. Zvērinātu advokātu palīgs, kas pēc tam divu gadu laikā nav uzņemts zvērinātos advokātos, izslēdzams no palīgu skaita. Šo laiku tieslietu ministrs ievērojamu iemeslu dēļ var pagarināt uz vienu gadu. Turp., 280[86] p.

Piezīme. Zvērināta advokāta palīgam stažā ieskaitāms laiks, ko viņš pēc 280[2]. panta 1. punktā paredzētās izglītības iegūšanas strādājis kādā no 280[2]. panta 3. punktā a, b vai c burtā minētiem amatiem. Turp., 280[86]. p. piez.

280[87]. Attiecībā uz zvērinātu advokātu palīgu tiesībām un pienākumiem attiecīgi piemērojami 280[34].—280[38]. un 280[40].—280[48]. panta noteikumi. Turp., 280[87]. p.

Piezīme. Par atlīdzības taksi zvērinātu advokātu palīgiem noteikts 280[39]. pantā un tā piezīmē.

IV. Zvērinātu advokātu palīgu sagatavošana, uzraudzība un atbildība.

280[88]. Zvērinātu advokātu palīgu profesionālai sagatavošanai, darbības uzraudzībai un konferenču vadīšanai zvērinātu advokātu kopsapulce var ievēlēt īpašas uzraudzības un pārbaudes kollēģijas no zvērinātiem advokātiem. 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[88]. p.

280[89]. Zvērinātu advokātu palīgu darbības tiešā uzraudzība piekrīt patronam, kuŗa norādījumi palīgiem ir saistoši. Turp., 280[89]. p.

280[90]. Attiecībā uz atbildību zvērinātu advokātu palīgiem piemērojami 280[49]. līdz 280[65]. panta noteikumi. Turp., 280[90]. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Privātadvokāti.

331. Lietās, kuŗas iztiesā tiklab vispārējās tiesu iestādēs, kā arī miertiesās, var būt par pilnvarniekiem, bez zvērinātiem advokātiem, zvērinātu advokātu palīgiem un personām, kas norādītas 280. panta piezīmē, tikai tās personas, kas dabūjušas 332. līdz 347. pantā noteiktā kārtībā apliecības par tiesību vest svešas lietas. 1935. g. 31. janv. (15) I, 331. p.

1. piezīme. Apliecības par tiesību vest svešas lietas turpmāk aizliegts izsniegt personām, kam līdz 1934. g. 22. septembrim nav piešķirta tiesība būt par privātadvokātu. Turp., 331. p. piez.

2. piezīme. Atbildība par neatļautu svešu lietu vešanu tiesu iestādēs paredzēta Sodu likuma 189. pantā.

3. piezīme. Advokātiem piešķirts nēsāšanai tiesu sēdēs sevišķs apģērbs, saskaņā ar I piklikuma 5.—7. pantu.

332. (406[2].) Apliecības par tiesību vest svešas lietas izdod apgabaltiesas kā pirmā un otrā instance un Tiesu palāta. Šīs apliecības, ar 333. un 334. pantā norādītiem izņēmumiem, dod tiesību vest lietas tikai tajā tiesā, kas apliecību izdevusi. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 3. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

333. (406[3].) Advokāti, kam ir apliecības no apgabaltiesas kā otrās instances, var vest arī tās lietas, kuŗas iztiesā šās apgabaltiesas pārziņā stāvoši miertiesneši. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 4. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

334. (406[4].) Advokātam, kas uzņēmies, uz viņam izdotas apliecības pamata, vest miertiesās, apgabaltiesā vai Tiesu palātā iztiesājamu lietu, ir tiesība, uz prāvnieka vai tiesājamā vēlēšanos, vest to pašu lietu arī Senāta kasācijas departamentos. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 5. p.

335. (406[5].) Kas vēlas dabūt apliecību par tiesību būt par advokātu, tam jāiesniedz par to lūgums attiecīgai tiesu iestādei, pieliekot klāt dokumentus, kuŗi apliecina viņa personību, un lūgumā paskaidrojot, ka tiesību iegūšanai būt par advokātu nav neviena no Civīlprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 348. pantā minētiem šķēršļiem; ja tomēr vēlāk izrādītos pretējais, tad lūdzējam apliecību atņem un viņu pašu sauc pie atbildības uz Sodu likuma 188. panta pamata. Turp., 6. p.

336. (406[6].) *izmests.*

337. (586.) Tiesu iestādei, kuŗai iesniegts lūgums izdot apliecību par tiesību vest lietas, katrā ziņā pienācīgā kārtā jāpārliecinās, vai persona, kas vēlas dabūt tādu apliecību, pietiekoši prot latviešu valodu. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 31. p.

338. (406[7].) Lūkojusi cauri lūdzēja iesniegtos dokumentus un apsvērusi arī visas par vajadzīgām atzītās ziņas, tiesu iestāde nolemj: vai nu atļaut lūdzējam būt par advokātu tieslietās, izdodot viņam par to pienācīgu apliecību, vai atraidīt viņa lūgumu, kaut arī viņš atbilstu visiem likumā prasītiem formāliem nosacījumiem. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 8. p.

339. (406[8].) Tiesu iestāde ziņo par personām, kas dabūjušas apliecību par tiesību būt par advokātiem, tieslietu ministram un izsludina šo personu vārdus Valdības Vēstnesī. Turp., 9. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

340. (406[9].) Personām, kas saņem apliecības, jāmaksā par tām sevišķa nodeva šādā apmērā: 1) divdesmit pieci lati gadā par apliecībām, ko izdod lietu vesanai miertiesu iestādes, un 2) četrdesmit latu gadā par apliecībām, ko izdod lietu vešanai vispārējās tiesās.

Atļauts saņemt apliecības arī no vairākām tiesu iestādēm, maksājot par katru apliecību atsevišķi. 1922. g. 27. janv. (42) III, 406[9]. p.

341. (406[10].) Iepriekšējā (340.) pantā minētā nodeva maksājama pusgadu uz priekšu janvāŗa un jūlija mēnešos. Persona, kas apliecību saņēmusi laikā starp 1. jūliju un 1. janvāri, maksā nodevu tikai pusgada apmērā. Turp., 406[10]. p.

342. (406[11].) Nodeva par 340. pantā minētām apliecībām nāk valstij par labu. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 12. p.

343. (406[12].) Uzraudzības kārtību par apliecību nodevas samaksu noteic tieslietu ministrs, vienojoties ar finanču ministru un valsts kontrolieri. Turp., 13. p.

344. (406[13].) Ja apliecību dabūjušās personas darbotos nepareizi vai peļami, tad tiesu iestādes, pie kuŗām šīs personas pastāv, tiklab pēc pašu tiešā ieskata, kā arī uz apgabaltiesu vai Tiesu palātas prokuroru priekšlikumiem, pārbauda minēto darbību un var sodīt šīs personas ar šādiem disciplinārsodiem:

1) ar brīdinājumu vai piezīmi;
2) ar rājienu;
3) ar aizliegumu izpildīt advokāta pienākumus uz laiku, ne ilgāku par vienu gadu, un
4) ar izslēgumu no advokātu skaita. Turp., 14. p.

345. (406[14].) Pret 338. pantā norādītiem apgabaltiesu lēmumiem par to, vai tas, kas vēlas būt par advokātu, atbilst vai neatbilst šajā ziņā likumā noteiktiem formāliem nosacījumiem, kā arī pret lēmumiem, kas norādīti 344. panta 3. un 4. punktā, pielaižamas divu nedēļu laikā privātpersonu sūdzības un prokurātūras protesti; šīs sūdzības un protesti lūkojami cauri Tiesu palātā, kas to izspriež galīgi. Pret Tiesu palātas lēmumiem par personām, kas vēlas būt, kā arī kas jau ir pie viņas par advokātiem, minētās sūdzības un protestus var iesniegt tajā pašā termiņā Senāta apvienotai sapulcei. Turp., 15. p.; 1885. g. 14. maij. (2937) III, 1. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3, 4.

346. (406[15].) Neatkarīgi no disciplīnārsodiem, ko uzliek advokātiem tiesu iestādes, tieslietu ministram ir tiesība atstādināt no lietu vešanas tādas personas, kuŗu darbība, pēc viņam ienākušām drošām ziņām, parādās peļamā, advokātu amatam neatbilstošā veidā. 1874. g. 25. maij. (53573) not. 16. p.

347. (406[16].) Uz personām, kam ir apliecības par tiesību vest tieslietas, attiecināmi 280[38]. un 280[39]. panta noteikumi par atlīdzības lielumu. Turp., 17. p.; 1935. g. 31. janv. (15) II.

348. (406[17].) *atcelts* [1935. g. 31. janv. (15) III].

349. (406[18].) *atcelts* [1934. g. 12. sept. (241) II].

PIEKTĀ NODAĻA.

Tiesu amatu kandidāti.

350. (407.) Tiesu amatu kandidāti pastāv pie apgabaltiesām: viņus šajā amatā iecelļ Tiesu palātas priekšsēdētājs, pēc vienošanās ar palātas prokuroru, vai nu tieši, vai arī uz apgabaltiesu priekšsēdētāju iesniegumiem, no personām, kuŗas beigušas tiesību zinātņu kursu augstākās mācības iestādēs vai kuŗām ir apliecības par pārbaudījuma izturēšanu šajās zinātnēs. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 407. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 350. p.

351. (408.) Kandidāti atrodas valsts dienestā un tos iedala vecākos un jaunākos. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 408. p.

352. (409.) Vecākā kandidāta amatpakāpi piešķiŗ personām, kas nokalpojušas ne mazāk kā pusotra gada tiesu resorā un dabūjušas no attiecīgās apgabaltiesas apliecību par to, ka ieguvušas pietiekošu praktisku sagatavojumu, lai patstāvīgi nodarbotos tieslietās. Turp., 409. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 352. p.

353. (410.) Tās personas, kas, sabijušas divus gadus par jaunākiem kandidātiem, nav dabūjušas iepriekšējā (352.) pantā norādīto apliecību, atlaižamas no amata, ja viņas divu nedēļu laikā pēc šā termiņa notecējuma pašas neiesniedz lūgumu par atlaišanu. Minēto divu gadu termiņu var pagarināt par vienu gadu Tiesu palātas priekšsēdētājs, pēc vienošanās ar palātas prokuroru, kandidāta slimības vai citu ievērojamu iemeslu dēļ. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 410. p.

354. (411.) Kandidātiem var piešķirt Valsts civildienesta nolikumā (1935. g. izd.) paredzēto atalgojumu. Štātos paredzēto algojamo amatu skaitu sadala starp apgabaltiesām Tiesu palātas priekšsēdētājs, vienojoties ar palātas prokuroru. 1910. g. 21. apr. (33371) I, 411. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 354. p.

355. Atalgojumu tiesu amatu kandidātam piešķiŗ apgabaltiesas priekšsēdētājs, pēc vienošanās ar prokuroru. Ja apgabaltiesas priekšsēdētājs atzīst, ka kandidāta darbība nav apmierinoša, tad viņš, pēc vienošanās ar prokuroru, var atņemt kandidātam piešķirto atalgojumu. 1936. g. 12. mart. (34) I, 355. p.

356. (412[1].) Ja nav brīvu algojamu vecāko kandidātu amatu, tad vecākie kandidāti, kas būdami par jaunākiem kandidātiem saņēmuši atalgojumu, patur to pašu atalgojumu, līdz kamēr atbrīvojas algojami vecāko kandidātu amati. 1910. g. 21. apr. (33371) II, 412[1]. p.

357. (413.) Pie tiesu iestādēm pastāvošo kandidātu darbību vada un viņus uzrauga šo iestāžu priekšsēdētāji un prokurori. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 413. p.

358. Apgabaltiesas priekšsēdētājs, vienojoties ar prokuroru, sadala kandidātus nodarbināšanai apgabaltiesas nodaļās, prokurātūrā, izmeklēšanas tiesnešu kamerās, miertiesās un zemes grāmatu nodaļās, kā arī uz Tiesu palātas priekšsēdētāja pieprasījumu komandē tos Tiesu palātas rīcībā.

Tiesu palātas priekšsēdētājs, vienojoties ar prokuroru, var pārcelt tiesu amatu kandidātu no vienas apgabaltiesas uz otru. 1936. g. 12. mart. (34) I, 358. p.

Piezīme. Tiesu palātas rīcībā komandētie kandidāti dienas naudu nesaņem. Turp., 358. p. piez.

359. (415.a) Vecākiem kandidātiem apgabaltiesas kopsapulce var uzdot izmeklēšanas tiesnešu un miertiesnešu pienākumu izpildīšanu.

Tiesu palātas prokurors, saziņā ar Tiesu palātas priekšsēdētāju, var viņiem uzdot arī apgabaltiesas prokurora biedra amata izpildīšanu. 1920. g. 13. aug. (200) 415. p.

360. (416.) Ja pie tiesas nebūtu pietiekošā skaitā zvērinātu advokātu, viņu palīgu vai privātadvokātu, tad tiesu priekšsēdētāji var uzdot kandidātiem aizstāvēt tiesājamos kriminālliet ās; vecākiem kandidātiem apgabaltiesa var arī uzlikt aizstāvja pienākumus tiesas spriedumu izpildīšanā un piespiedu izpildīšanā pēc aktiem pret atbildētājiem, kuŗu dzīves vieta nav zināma. 1914. g. 12. mart. (Lik. kr. 904) valsts pad. atzin. I, 416. p.; 1921. g. 29. dec. (264) 1. p.; 1935. g. 31. janv. (15) I, 280[20]. p. 8. pk.

361. Vecākos kandidātus, kas bijuši šajā amatā ne mazāk kā pusotra gada un pierādījuši savas zināšanas tieslietās, noteiktā kārtībā var stādīt priekšā iecelšanai apgabaltiesas prokurora biedra, izmeklēšanas tiesneša vai papildu miertiesneša amatā. 1936. g. 12. mart. (34) I, 361. p.

Piezīme. Personas, kas trīs gadus nodienējušas vecākā kandidāta amatā un šajā laikā nav stādītas noteiktā kārtībā priekšā iecelšanai kādā no tiesu resora amatiem, nevar turpmāk saņemt kandidāta atalgojumu. Izņēmumi no šā noteikuma pielaižami ar tieslietu ministra atļauju. Turp., 361. p. piez.

362. (417[1].) Iepriekšējā (361). pantā minētos vecākos kandidātus tieslietu ministrs var komandēt nodarboties Tieslietu ministrijas centrālā iestādē un Senāta kancelejā. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 417[1]. p.; sal. 1936. g. 12. mart. (34) I, 361. p.

363. Tiesu amata kandidātiem izteic piezīmes un rājienus pēc tiesu iestāžu priekšsēdētāju vai to amatpersonu ieskata, kuŗu rīcībā viņi komandēti (362. p.), bet pārējie disciplinārsodi uzliekami 192. pantā paredzētā kārtībā. 1933. g. 20. jūn. (160) B, I, 363. p.

364. (419.) Apgabaltiesu priekšsēdētāji, kopā ar šo tiesu prokuroriem, ikgadus iesniedz Tiesu palātas priekšsēdētājam ziņas par to kandidātu skaitu un darbību, kuŗi pastāvējuši pie šīm tiesām, kā arī pārskatus par vecāko kandidātu darbību. Kopēju

gada pārskatu par kandidātiem visā valstī Tiesu palātas priekšsēdētājs, kopā ar palātas prokuroru, iesniedz tieslietu ministram. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 419. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 364. p.

365. (419[1].) Noteikumus par kandidātu dienesta darbību, par 352. pantā minētās apliecības izdošanas kārtību, par algojamo kandidātu amatu skaita sadalīšanu starp apgabaltiesām, par atalgojumu piešķiršanu, kā arī par pārskatu sastādīšanu par kandidātu darbību izdod tieslietu ministrs. 1891. g. 24. dec. (8188) valsts pad. atzin. I, 419[1]. p.; 1936. g. 12. mart. (34) II, 365. p.

SESTĀ NODAĻA.

Notāri.

366. (420.) Pārzināt notāriāllietas, tiesu iestāžu pārraudzībā, uzlikts notāriem uz Notāriāta nolikuma pamata. 1866. g. 14. apr. (43186) nol. 1. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.

Desmitā sadaļa.

Zinātniskās tiesekspertīzes institūts.

367. Pie Tiesu palātas prokurora pastāv Zinātniskās tiesekspertīzes institūts, kuŗa uzdevums ir:

1) izdarīt krimināl- un civillietās visāda rakstura lietisku pierādījumu izmeklēšanas uz zinātniskiem pamatiem, kā mikroskopiskas, ķīmiskas, fotografiskas, daktiloskopiskas un grafiskas izmeklēšanas, rokrakstu salīdzināšanu u. t. t., izņemot Tautas labklājības ministrijas Veselības departamenta izdarāmās izmeklēšanas;
2) vajadzības gadījumos sekmēt noziedzīgā nodarījuma noskaidrošanu un vainīgā atrašanu vai aizdomās turētās personas nevainības noskaidrošanu;
3) sarīkot lekcijas un priekšnesumus tiesu resora darbiniekiem par krimināltechnikas jaunākiem ieguvumiem un panākumiem un zinātniskās tiesekspertīzes iespējamībām;
4) izdarīt zinātniskus pētīšanas darbus krimināltechnikas izmeklēšanas metodu papildināšanai un zinātniskās tiesekspertīzes veikšanai. 1929. g. 3. maij. (100) 367. p.

367[1]. Zinātniskās tiesekspertīzes institūtu vada institūta direktors. Izdarāmās izmeklēšanas izpilda direktors un štātu eksperti. Vajadzības gadījumā var pieņemt techniķus uz brīva līguma pamata. Turp., 367[1]. p.

Piezīme. Kad jānoskaidro jautājumi speciālās zinātnes nozarēs, kuŗās institūta personālā nav pastāvīgu speciālistu, var uzaicināt attiecīgus speciālistus kā konsultantus, izmaksājot tiem atlīdzību par atsevišķām izdarītām izmeklēšanām no šim nolūkam atvēlētām institūta budžeta summām. Turp., 367[1]. p. piez.

367[2]. Attiecībā uz iecelšanu, atlaišanu no dienesta, uzraudzību, atbildību, atalgojumu un dienesta tiesībām institūta direktors pielīdzināts Tiesu palātas prokurora biedram un vecākais eksperts — apgabaltiesas prokurora biedram, pielaižot ar tieslietu ministra piekrišanu izņēmumus no 139. panta noteikumiem; pārējie štātu eksperti

saņem atalgojumu saskaņā ar Valsts civīldienesta nolikuma (1935. g. izd.) noteikumiem. Kandidātus ekspertu amatiem stāda priekšā Tiesu palātas prokuroram institūta direktors. 1929. g. 3. maij. (100) 367[2]. p.

368. Ar pieprasījumu izdarīt 367. pantā minēto zinātnisko ekspertīzi tiesu iestādes griežas pie Tiesu palātas prokurora. Turp., 368. p.

Vienpadsmitā sadaļa.

Reģistrācijas nodaļas pie apgabaltiesām.

PIRMĀ NODAĻA.

Kooperātīvu sabiedrību, bezpeļņas biedrību un to savienību reģistrācijas nodaļas.

369. Reģistru vešanai par kooperātīvām sabiedrībām un to savienībām, kā arī par bezpeļņas biedrībām un savienībām, pie apgabaltiesām pastāv reģistrācijas nodaļas. 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 429[5]. p.

Piezīme. Kooperatīvu sabiedrību un to savienību reģistrācija paredzēta noteikumos par kooperatīvām sabiedrībām un to savienībām (Lik. kr. 1919. g. 126), bet bezpeļņas biedrību un savienību reģistrācija — likumā par biedrībām un savienībām (Lik. kr. 1923. g. 87).

370. Reģistrācijas nodaļas sastāv no pārziņa, sekretāra un kancelejas darbiniekiem. Turp., 429[6]. p.

371. Reģistrācijas nodaļas pārziņa pienākumi uzliekami kādam no apgabaltiesas locekļiem pēc kopsapulces izvēles, bet sekretāra pienākumi — kādam no apgabaltiesas sekretāriem pēc tiesas priekšsēdētāja ieskata. Turp., 429[7]. p.

372. Reģistrācijas nodaļas pārzini ar kopsapulces lēmumu var atsvabināt no piedalīšanās lietu iztiesāšanā. Turp., 429[8]. p.

373. Reģistrācijas nodaļas kancelejas darbiniekus iecelj un atlaiž nodaļas pārzinis. Turp., 429[9]. p.

374. *atcelts* [1934. g. 2. aug. (224) IV].

375. Reģistrācijas nodaļā vedami:

1) reģistrs par kooperātīvām sabiedrībām un to savienībām;
2) reģistrs par bezpeļņas biedrībām un savienībām;
3) reģistrs par izrakstiem un norakstiem, kuŗus nodaļa izdod, un
4) žurnāls par visām vedamām lietām. 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 429[11]. p.

376. Iepriekšējā (375.) pantā minētos reģistrus un žurnālu izgatavo reģistrācijas nodaļas pārzinis, un tos viņam izdod caurauklotus, ar zīmogu, ar apgabaltiesas sekretāra apliecinājumu lapu pa lapai un ar minētās tiesas priekšsēdētāja parakstu. Turp., 429[12]. p.

377. Katrs 375. panta 1. un 2. punktā minētais reģistrs iedalāms divās daļās: pirmajā ieved ierakstus un atzīmes par sabiedrībām un biedrībām, bet otrajā — ierakstus un atzīmes par savienībām. 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 429[13]. p.

378. Par katru reģistrā ievestu sabiedrību, biedrību vai savienību sastādāma atsevišķa lieta.

Reģistra lietā jāievieto apgabaltiesai ienākušie dibinātāju reģistrācijas pieteikumi līdz ar klātpieliktiem dokumentiem, statūtu oriģināleksemplārs un visi vēlākie statūtu pārgrozījumi un papildinājumi, tiesas lēmumi par reģistrēšanu un visa pārējā sarakste. Turp., 429[14]. p.

379. Reģistros katrai sabiedrībai, biedrībai vai savienībai nodalāma sevišķa lapa, kuras atsevišķās ailēs jāatzīmē:

1) sabiedrības, biedrības vai savienības nosaukums;
2) laiks, kad taisīts tiesas lēmums par reģistrēšanu un kad par to iespiests Valdības Vēstnesī sludinājums;
3) pieteikumi par sabiedrības, biedrības vai savienības nodaļu atvēršanu un slēgšanu, norādot nodaļu atrašanās vietu;
4) laiks, uz kādu sabiedrība, biedrība vai savienība dibināta, ja tāds laiks noteikts statūtos, kā arī pieteikumi pagarināt šo laiku;
5) laiks, kad taisīts pilnas sapulces vai tiesu iestādes lēmums par sabiedrības, biedrības vai savienības izbeigšanu vai slēgšanu, kā arī par maksātnespējas atzīšanu, norādot dienu, kad iespiests Valdības Vēstnesī sludinājums par sabiedrības, biedrības vai savienības likvidācijas pabeigšanu. Turp., 429[15]. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

380. Reģistru otrā daļā (377. p.), bez iepriekšējā (379.) pantā minētām ailēm, jāieved atsevišķa aile, kurā jāieraksta to sabiedrību, biedrību vai savienību saraksts, kuras pieder pie savienības sastāva, un atzīmes par pārmaiņām pēdējās sastāvā. 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 429[16]. p.

381. Katram 375. panta 1. un 2. punktā minētam reģistram sastādāmi alfabētiski rādītāji, kuros reģistrētās sabiedrības, biedrības un savienības ierakstāmas pēc nosaukumiem alfabēta kārtībā, atzīmējot reģistra attiecīgo lappusi. Bez tam tajā pašā kārtībā sastādāmi sevišķi alfabētiski rādītāji par sabiedrībām, biedrībām un savienībām, kuras pieder pie reģistrēto savienību sastāva. Turp., 429[17]. p.

382. Katrā reģistra ierakstā un atzīmē jāatrodas norādījumam, kurā dienā tie ierakstīti reģistrā, un reģistrācijas nodaļas pārziņa parakstam. Turp., 429[18]. p.

383. Ieraksts vai atzīme reģistrā, kuri ar vēlāku ierakstu vai atzīmi zaudējuši savu nozīmi, pasvītrojami vai pārsvītrojami tādējādi, lai varētu izlasīt agrāk uzrakstīto. Turp., 429[19]. p.

384. Reģistrācijas nodaļas lietas var iznīcināt ne agrāk kā pēc desmit gadiem no tā laika, kad sabiedrība, biedrība vai savienība izbeigusi darbību. Turp., 429[20]. p.

385. Reģistrus un lietas nevar nosūtīt ieskatei uz valsts iestāžu un amatpersonu pieprasījumiem. Turp., 429[21]. p.

386. Reģistrācijas nodaļu reģistros un lietās atļauts ieskatīties visiem, kas to vēlas. Turp., 429[22]. p.

387. Likvidētu sabiedrību, biedrību un savienību grāmatas, lietas un dokumenti, kas nodoti apgabaltiesai, glabājami reģistrācijas nodaļā. 1917. g. 21. jūn. (Lik. kr. 907) II, 42923. p.

OTRĀ NODAĻA.

Tirdzniecības reģistra nodaļas.

387[1]. Pie apgabaltiesām pastāv tirdzniecības reģistra nodaļas, kuru darbības rajons sakrīt ar apgabaltiesas apgabalu. 1934. g. 29. maij. (145) 1. p.

387[2]. Nodaļa sastāv no tirdzniecības reģistra tiesneša, kuru izrauga apgabaltiesas kopsapulce no apgabaltiesas locekļiem, sekretāra un vajadzīgiem kancelejas darbiniekiem. Turp., 1. p.

387[3]. Tirdzniecības reģistra tiesnesis ved tirdzniecības reģistru saskaņā ar noteikumiem par tirdzniecības reģistru (Lik. kr. 1934. g. 145). Turp., 2. p.

Divpadsmitā sadaļa.

Zemes grāmatu nodaļas.

388. Hipotēku lietu pārzināšanai pastāv zemes grāmatu nodaļas. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 34., 35. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 1.

389. (590. p. piez.) Tajās pilsētās, kur zemes grāmatu nodaļas nepastāv, tieslietu ministram, pēc vienošanās ar iekšlietu un finanču ministru, ir tiesība, uz pilsētu domju lūgumiem, nodibināt tādas nodaļas, īpaši pilsētas nekustamiem īpašumiem, ja minētās pilsētu domes uzņemas nodaļu uzturēšanai vajadzīgās izmaksas kā pastāvīgu, saistošu izdevumu uz pilsētas rēķinu. Tādas zemes grāmatu nodaļas pārzināt tieslietu ministrs uzdod vienam no vietējiem miertiesnešiem. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 35. p. piez.; 1920. g. 12. mart. (166) 3. p. piez.

Piezīme. Vietas, kur izsludināts izņēmuma stāvoklis, pilsētas domes darbība ir apturēta un viņas kompetence pāriet uz pilsētas valdi. 1934. g. 25. maij. (142) 1. p.

390. (591.) Ja pilsētai atvērta sevišķa zemes grāmatu nodaļa pie vietējā iecirkņa miertiesneša, tad šās nodaļas pārziņa aptveŗ tikai pilsētas administrātīvās robežas. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 36. p.

391. *izmests.*

392. (592.) Zemes grāmatu nodaļa sastāv no priekšnieka, viena vai vairākiem viņa palīgiem, sekretāra un kancelejas darbiniekiem. Bez tam nodaļās, pēc vajadzības, nodibināms sekretāra palīga amats. Tajās nodaļās, kuŗas atveŗ pilsētās ar nelielu skaitu nekustamu īpašumu, sekretāru amatus var arī nenodibināt. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 37. p.; 1920. g. 12. mart. (166) 4. p.; 1934. g. 23. janv. (32).

393. Zemes grāmatu nodaļu vada šās nodaļas priekšnieks, kuŗu ieceļ Ministru kabinets no tieslietu ministra priekšā liktiem kandidātiem. Attiecībā uz viņu piemērojami 143. panta pirmās un trešās daļas, 144. un 170. panta noteikumi. 1933. g. 7. mart. (69) I, 393. p.

Piezīme. Zemes grāmatu nodaļas priekšnieka palīgi patstāvīgi izpilda nodaļas priekšnieka amata pienākumus visās lietās, kuŗas viņiem uzliek nodaļas priekšnieks, ar pēdējā tiesībām un atbildību. Attiecībā uz atalgojumu, dienesta tiesībām, iecelšanu, apstiprināšanu un atcelšanu viņi pielīdzināti miertiesnešiem. 1936. g. 16. jūn. (100) 393. p. piez.

394. (594.) Ja zemes grāmatu nodaļas priekšnieks nomirst, ir slims, atlaists vai atstādināts no amata, tad viņa pienākumu pagaidu izpildīšanu uzdod vienam no miertiesnešiem, pēc apgabaltiesas izvēles. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 39. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

Piezīme. Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā šajā pantā minētos gadījumos, kā arī kad priekšnieks atrodas atvaļinājumā, priekšnieka amata pienākumus izpilda viņa vecākais palīgs, skaitot pēc iecelšanas laika. 1929. g. 17. maij. (128) I, 394. p. piez.

395. (595.) Zemes grāmatu nodaļu sekretāru un viņu palīgu amatos ieceļamas personas, kuŗas apmierina 137., 138. un 142. pantā norādītos prasījumus. Sekretāra amatu piešķiŗ tam, kas vēlas to ieņemt, tikai pēc tam, kad apgabaltiesas priekšsēdētājs, zemes grāmatu nodaļas priekšnieks un apgabaltiesas prokurors pārbaudījuši viņa zināšanas zemes grāmatu un notāriālu lietu vešanā un šā amata izpildīšanai vajadzīgos likumos, kā arī viņa prašanu pareizi taisīt notāriālus aktus. No šāda pārbaudījuma ir atsvabinātas personas, kas nokalpojušas ne mazāk kā trīs gadus zemes grāmatu nodaļas sekretāra palīga amatā. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 40. p.

396. (596.) Zemes grāmatu nodaļu sekretārus ieceļ un atlaiž tieslietu ministrs uz šo nodaļu priekšnieku priekšlikumu, bet sekretāru palīgus — nodaļu priekšnieki. Turp., 41. p.; 1920. g. 12. mart. (166) 4. p.

397. (597.) Ja zemes grāmatu nodaļas sekretārs nomirst, ir slims, atlaists vai atstādināts no amata, tad viņa pienākumu pagaidu izpildīšanu, uz apgabaltiesas priekšsēdētāja rīkojumu, uzdod vienam no tiesu amatu kandidātiem (358. p.). Nodaļās, kuŗām ir sekretāra palīgs, pēdējais izpilda augšminētos gadījumos sekretāra pienākumus. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 42. p.; 1891. g. 24. dec. (8188); 1920. g. 12. mart. (166) 4. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) I, A, 3.

398. (600.) Zemes grāmatu nodaļu kancelejas darbiniekus ieceļ un atlaiž šo nodaļu priekšnieki. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 45. p.

399. (601.) Pie katras zemes grāmatu nodaļas pastāv sevišķs archīvs, kuŗu pārzina nodaļas sekretārs priekšnieka tuvākā uzraudzībā. Pie miertiesnešiem pastāvošās zemes grāmatu nodaļās (390. p.), kur nav sevišķa sekretāra amata, archīva pārzināšana uzlikta miertiesnešiem pašiem. Turp., 46. p.

400. (602.) Zemes grāmatu nodaļas lieto uzspiešanai uz izdodamiem aktiem zīmogu ar valsts mazā ģerboņa apzīmējumu un uzrakstu ap to: „tāda un tāda zemes grāmatu nodaļa" (a). Zīmoga nospiedums un zemes grāmatu nodaļas priekšnieka, viņa

palīgu, sekretāra, sekretāra palīga un priekšnieka un sekretāra amata pagaidu izpildītāja parakstu paraugs jāpiesūta, vajadzīga salīdzinājuma gadījumiem, visām zemes grāmatu nodaļām (b).

(a) 1921. g. 11. febr. (45) 2. p.; 15. jūn. (118) 5. p. — (b) 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 47. p.; 1924. g. 3. mart. (37) 2. p.; 1928. g. 9. jūn. (134) I, 1; 1929. g. 17. maij. (128) II.

401. (603.) *atcelts* [1934. g. 2. aug. (224) IV].

402. (604.) Zemes grāmatu nodaļas atrodas attiecīgo apgabaltiesu uzraudzībā. Šim tiesām iesniedzamas sūdzības par zemes grāmatu nodaļas priekšnieka un viņa palīgu lēmumiem un nepareizu rīcību (a); bet sūdzības par sekretāru un viņa palīgu rīcību iesniedzamas šo nodaļu priekšniekiem (b).

(a) 1920. g. 12. mart. (166) 6. p.; 1924. g. 3. mart. (37) 2. p.; 1929. g. 17. maij. (128) II. — (b) 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 49. p.

403. (605.) Atlīdzība par zaudējumiem, kas nodarīti ar zemes grāmatu nodaļu darbinieku nepareizu rīcību, nolaidību vai noziedzīgu darbību, prasāma vispārējā Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) kārtībā, pie kam attiecībā uz zemes grāmatu nodaļas priekšnieku un viņa palīgiem piemērojami minētā nolikuma 1425.—1430. panta noteikumi. 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 50. p.; 1922. g. 12. okt. (209) II, 1. p.; 1924. g. 3. mart. (37) 2. p.; 1929. g. 17. maij. (128) II.

Pielikumi.

I PIELIKUMS (pie 169. p.).

Tiesu resora dažu amatpersonu amatapģērbs.

1. Senātoriem, Tiesu palātas un apgabaltiesu tiesnešiem, virsprokuroram un viņa biedriem, Tiesu palātas un apgabaltiesu prokuroriem un viņu biedriem, miertiesnešiem, virssekretāriem un sekretāriem, izņemot miertiesnešu sekretārus, piešķirts valkāšanai tiesu sēdēs sevišķs amatapģērbs, kas sastāv no mantijas un cepures.

Bez tam tiesu sēžu priekšsēdētājiem un miertiesnešiem piešķirta amata ķēde. 1922. g. 28. sept. (223) 1. p.

2. Amatapģērba un ķēdes apraksts un zīmējumi atrodas sevišķos noteikumos. Turp., 2. p.

3. Amatapģērbu un ķēdi dod valsts, un tie skaitās par valsts īpašumu. Turp., 3. p.

4. Amatapģērba un ķēdes ievešanas laiku vispārīgi un atsevišķās tiesās un to lietošanas kārtību nosaka tieslietu ministrs. Turp., 4. p.

5. Sevišķs apģērbs, kas sastāv no mantijas un cepures, valkāšanai tiesu sēdēs piešķirts arī zvērinātiem advokātiem, viņu palīgiem un privātadvokātiem. 1930. g. 14. febr. (46) 5. p.

6. Apģērbu advokāti pagatavo uz savu rēķinu, un tas skaitās par viņu pašu īpašumu. 1927. g. 20. dec. (1928. g. 16) 6. p.

7. Advokātu apģērba ievešanas laiku, lietošanas kārtību, kā arī apģērba krāsu nosaka tieslietu ministrs. Turp., 7. p.

II PIELIKUMS (pie 228. p.).

Tiesu izpildītāju drošības nauda.

1. Tiesu izpildītāji, atkarībā no sava darbības rajona, iemaksā drošības naudu šādos apmēros: Rīgas pilsētā — Ls 3.000,—; Jelgavas, Liepājas un Daugavpils pilsētās — Ls 1.500,—; pārējā Latvijas territorijā — Ls 1.000,— katrs. 1929. g. 3. maij. (99) 1. p.

2. Iepriekšējā (1.) pantā norādītā drošības nauda katru gadu uz 1. janvāri un 1. jūliju papildināma ikreiz ar 10% lielām piemaksām no šās naudas.

Bez tam tiesu izpildītājiem, kuriem saskaņā ar taksi saņemtā atlīdzība pārsniedz Ls 700,—, drošības naudas papildināšanai ikmēnešus jāiemaksā no šās atlīdzības:

ja šī atlīdzība pārsniedz	Ls 700,—	—	2%
,, ,, ,, ,,	,, 1.000,—	—	3%
,, ,, ,, ,,	,, 1.500,—	—	5%
,, ,, ,, ,,	,, 2.000,—	—	8%
,, ,, ,, ,,	,, 2.500,—	—	10%.

1932. g. 21. jūn. (135) I, 1¹. p.

3. Tiesu izpildītāji iemaksā drošības naudu skaidrā naudā, vai valsts vērtspapīros, pēc finanču ministra noteikta kursa. Pēdējā gadījumā viņiem ir tiesība saņemt procentus no šiem vērtspapīriem. 1929. g. 3. maij. (99) 2. p.

4. Drošības naudas lielumu, ar kuru izbeidzamas piemaksas (2. p.), noteic likumdošanas kārtībā. 1932. g. 21. jūn. (135) I, 4. p.

5. Tiesu izpildītājs, kas nav noteiktā laikā papildinājis drošības naudu, atlaižams no amata. Turp., 5. p.

III PIELIKUMS (pie 237. p.).

Tiesu izpildītāju atlīdzības takse.

1. Par katru tiesu izpildītājam iesniegto izpildu rakstu vai aktu ar izpildu uzrakstu, par kuru ieved īpašu lietu, viņam pienākas vienreizēji Ls —,50. 1932. g. 21. jūn. (135) II, 1. p.

2. Ja parādnieks labprātīgi samaksā naudu, vai arī ja nauda ienāk bez aprakstīšanas, tiesu izpildītājam par katru maksājumu, par kuru viņš izdod kvīti, pienākas:

ja maksājums nepārsniedz	Ls 50,—	. . . . .	Ls —,25
,, ,, ,,	,, 100,—	. . . . .	,, —,50
,, ,, ,,	,, 500,—	. . . . .	,, 1,—
,, ,, pārsniedz	,, 500,—	. . . . .	,, 2,—.

Turp., 2. p.

3. Par pavēstu, aicinājumu, sludinājumu, paziņojumu un pieprasījumu piegādāšanu, kā arī par ziņu ievākšanu no valsts un pašvaldības iestādēm tiesu izpildītājam pienākas par katru atsevišķu gabalu Ls —,50, bet ja vienādu piegādājamo rakstu skaits lielāks par 10, tad par vienpadsmito un turpmākiem — pa Ls —,25. Turp., 3. p.

4. Par visu darbību, aprakstot, nosakot vērtību un nododot piedzinējam vai parādniekam glabāšanā kustamu mantu, tiesu izpildītājam pienākas:

ja mantas novērtējums nepārsniedz	Ls 500,—	— $1^1/_2$% no mantas novērtējuma, bet ne mazāk par Ls 1,50;
,, ,, ,, ,,	,, 1.000,—	— no pirmiem Ls 500,— Ls 7,50 un no pārējās summas 1%;
,, ,, ,, ,,	,, 10.000,—	— no pirmiem Ls 1.000,— Ls 12,50 un no pārējās summas $^1/_2$%;
,, ,, ,, ,,	,, 50.000,—	— no pirmiem Ls 10.000,— Ls 57,50 un pārējās summas $^1/_4$%;
,, ,, ,, ,,	,, 100.000,—	— no pirmiem Ls 50.000,— Ls 157,50 un no pārējās summas $^1/_8$%;
,, ,, ,, pārsniedz	,, 100.000,—	— no pirmiem Ls 100.000,— Ls 220,— un no pārējās summas $^1/_{16}$%, bet ne vairāk par Ls 250,—.

Turp., 4. p.

1. piezīme. Ja mantas novērtējums pārsniedz Ls 10.000,— un šajā pantā apzīmētā darbība ilgusi mazāk par 2 stundām vai tās ilgums nav atzīmēts tiesu izpildītāja žurnālā, tad šajā pantā noteiktā atlīdzība ņemama pusapmērā. Turp., 4. p. 1. piez.

2. piezīme. Piemērojot šo pantu kuģiem, gadījumos, ja kuģa novērtējums pārsniedz Ls 10.000,—, atlīdzība ņemama pusapmērā.

Aprakstot un nocenojot kuģa domājamo daļu, atlīdzība aprēķināma no šās daļas novērtējuma. Turp., 4. p. 2. piez.

5. Ja tiesu izpildītājs nesastāda sarakstu, bet tikai salīdzina aprakstīto mantu ar agrāk sastādīto sarakstu, viņam pienākas $^1/_5$ no 4. pantā un piezīmēs minētām likmēm, bet ne mazāk par Ls 1,—, pie kam šī atlīdziba jāsedz piedzinējam, kas salīdzinājumu prasījis; bet ja salīdzinājumā izrādās, ka parādnieks aprakstīšanai uzrādījis jau aprakstītu mantu vai nav uzrādījis vēl neaprakstītu mantu, atlīdziba jāsedz parādniekam. 1932. g. 21. jūn. (135) II, 5. p.

6. Par zīmogojuma noņemšanu, atsvabinot kustamu mantu no apķīlājuma, kā arī par zīmogojuma uzlikšanu, ja tādu uzlikšanu vai noņemšanu izdara atsevišķi no mantas aprakstīšanas, tiesu izpildītājam pienākas par katru uzlikto zīmogojumu Ls —,06 un katru noņemto Ls —,03, bet katrā gadījumā ne mazāk par Ls —,50. Turp., 6. p.

7. Par visu darbību aprakstītās kustamas mantas nodošanā piedzinējam vai glabātājam (izņemot gadījumu, kad glabātājs ir parādnieks vai piedzinējs) vai tās pārvietošanā vajadzības gadījumos uz citu vietu tiesu izpildītājam pienākas $^1/_{10}$ no 4. pantā un piezīmēs paredzētās atlīdzības, bet ne mazāk par Ls —,50.

Par piespriestās, iepriekš neaprakstītās kustamas mantas atņemšanu parādniekam un nodošanu piedzinējam tiesu izpildītājam pienākas $^1/_5$ no 4. pantā un piezīmēs paredzētās atlīdzības, bet ne mazāk par Ls 1,—. Turp., 7. p.

8. Par katra atsevišķa nekustama īpašuma aprakstīšanu tiesu izpildītājam pienākas:

ja īpašuma novērtējums nepārsniedz Ls	1.000,—	— $^1/_2$% no īpašuma novērtējuma, bet ne mazāk par Ls 1,—;
,, ,, ,, ,, ,,	10.000,—	— no pirmiem Ls 1.000,— Ls 5,— un no pārējās summas $^1/_4$%;
,, ,, ,, ,, ,,	50.000,—	— no pirmiem Ls 10.000,— Ls 27,50 un no pārējās summas $^1/_8$%;
,, ,, ,, ,, ,,	100.000,—	— no pirmiem Ls 50.000,— Ls 77,50 un pārējās summas $^1/_{16}$%;
,, ,, ,, pārsniedz ,,	100.000,—	— no pirmiem Ls 100.000,— Ls 108,75 un no pārējās summas $^1/_{32}$%, bet ne vairāk par Ls 125,—.

Turp., 8. p.; 1933. g. 6. jūl. (182) C.

Piezīme. Par tādas kustamas mantas aprakstīšanu, kas atrodas pie nekustama īpašuma, bet nav tā piederums, tiesu izpildītājam pienākas sevišķa atlīdzība uz šās takses 4. panta ar piezīmēm un 5. panta pamata. 1932. g. 21. jūn. (135) II, 8. p. piez.

9. Par kustamas mantas vai nekustama īpašuma pārdošanu atklātā izsolē, ja izsole atzīta par notikušu un spēkā esošu, tiesu izpildītājam pienākas no pārdevuma summas atlīdzība pēc 4. vai 8. pantā un šo pantu piezīmēs noteiktām likmēm, bet ja izsole nenotiek aiz Civīlprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 1207. panta 3. punktā un 1315. panta 3. punktā paredzētiem iemesliem, tad tiesu izpildītājam pienākas atlīdzība no izsolē ieņemtās summas (Civīlproc. nolik. 1932. g. izd. 1202. un 1299. p.) pēc 4. vai 8. pantā un šo pantu piezīmēs noteiktām likmēm. Turp., 9. p.

10. Tiesu izpildītājam pienākas:

1) par ievešanu valdījumā . . . . . Ls 3,—
2) par izlikšanu no dzīvokļa vai citām telpām, par katru atbrīvotu telpu, izņemot koridorus, atejas un vannas istabas . . . . . ,, 1,—

3) par paraksta ņemšanu par dzīves vietas neatstāšanu . . . . . Ls 1,—
4) par apcietināšanu uz civiltiesas izpildu raksta pamata . . . . . „ 3,—
5) par parādnieka kratīšanu . . . . . „ 3,—
6) par bērna vai citas personas pārvietošanu uz tiesas sprieduma pamata „ 3,—.
1932. g. 21. jūn. (135) II, 10. p.

11. Par žurnāla vai mantas saraksta norakstu vai rakstiskas izziņas izdošanu tiesu izpildītājam pienākas atlīdzība par katru pilnu vai nepilnu pusloksni Ls —,50, skaitot 25 rindiņas par lappusi. Turp., 11. p.

Piezīme. Atlīdzība nepienākas par aprakstītās mantas saraksta norakstu, kuru tiesu izpildītājs uz Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 1160. un 1278. panta pamata izsniedz mantas glabātājam vai pārvaldītājam. Turp., 11. p. piez.

12. Izpildot šās takses 3.—10. pantā norādītos amata pienākumus pilsētu administrātīvās robežās, tiesu izpildītājam ir tiesība uz ielu dzelzceļu, tvaikoņu un citu satiksmes līdzekļu biļetes maksu turp un atpakaļ, ja amata pienākumu izpildīšanas vieta tālāka par vienu kilometru no tiesu izpildītāja kancelejas. Kur šo satiksmes līdzekļu nav, braukšanas nauda ņemama pēc važoņu vai taksametru takses. Turp., 12. p.

13. Izpildot šās takses 3.—10. pantā norādītos amata pienākumus ārpus pilsētu administrātīvām robežām, tiesu izpildītāji bauda tiesību saņemt dienas naudu un ceļa izdevumu atlīdzību, un lietot šķūtis uz vispārēja pamata [Lik. kr. 1921. g. 61 un Civildienesta nolik. (1935. g. izd.) 67.—79. p.].

Šo pašu atlīdzību saņem tiesu izpildītājs, kas braucis ar savu vai īrētu satiksmes līdzekļi. Turp., 13. p.

14. Izpildot vienā izbraukumā darbības vairākās lietās, tiesu izpildītājs katrā atsevišķā lietā savā labā var ņemt 50% no dienas naudas un ceļa izdevumu kopsummas, kāda pienāktos par izbraukumu katrā lietā atsevišķi. 1934. g. 2. aug. (224) I, 237. p. pielik. 14. p.

Piezīme. Ja vairākās lietās vai vairāku lietu savienojumā izdarīta ar izbraukumu savienota darbība vienā vietā, kaut arī šī darbība vērsta pret vairākiem parādniekiem vai nāktu par labu vairākiem kreditoriem, izbraukuma izdevumi aprēķināmi kā par vienu lietu, pie kam šos izdevumus sadala pēc piedziņu skaita. 1932. g. 21. jūn. (135) II, 14. p.

15. Pēc šās takses noteikto atlīdzību tiesu izpildītājs, izņemot šā panta piezīmē norādītos gadījumus, var dabūt un viņam ir tiesība to piedzīt no tās personas, uz kuras pieprasījumu viņš izdarījis kādu darbību.

Ceļa izdevumu samaksu vai avansu uz šo izdevumu rēķinu, ja galīgā summa nav iepriekš nosakāma, var prasīt pirms izbraukuma, izņemot ceļa izdevumus tādu personu lietās, kuras bauda mazturības tiesības, kā arī lietās, kurās piedzīšanas izdevumi tiek segti no valsts līdzekļiem.

Visi piedziņas izdevumi, līdz ar tiem arī piedzinēja maksājumi, piedzenami no parādnieka, izņemot gadījumus, kad likums šos izdevumus uzliek piedzinējam. 1932. g. 9. dec. (226) 15. p.

Piezīme. Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 303. panta otrā daļā un 1004. pantā paredzētos gadījumos tiesu izpildītājs piedzen viņam pienākošos atlīdzību no parādnieka. Ja atlīdzību neizdotos piedzīt, tā izmaksājama no valsts līdzekļiem 25% apmerā. Turp., 15. p. piez.

IV PIELIKUMS (pie 277. p.).

Tiesu ziņnešu atlīdzības takse.

1. Par pavēstu izsniegšanu prāvniekiem, lieciniekiem, parādniekiem, piedzinējiem un citām personām, turklāt vēl par dažāda veida tiesu iestāžu ziņojumu pienešanu ziņnesis saņem atlīdzību divdesmit santimu apmērā no katras pavēstes un ziņojuma, neatkarīgi no attāluma. 1920. g. 19. nov. (250) I, 1. p.; 1923. g. 17. dec. (163).

Piezīme. Tiesu ziņneši bauda tiesību saņemt dienas naudu un ceļa izdevumu atlīdzību saskaņā ar Valsts civildienesta nolikuma (1935. g. izd.) 67.—79. pantu.

2. Pēc šās takses pienācīgo atlīdzību ziņnesim par labu piedzen tiesas iestāde, kuŗa caur ziņnesi izsniedz pavēsti, uzaicinājumu un paziņojumu, no tās personas, kuŗas interesēs šī darbība izdarāma. 1920. g. 19. nov. (250) I, 3. p.

3. Tiesas ziņnesim par labu piedzītā atlīdzība pieder kopīgi visiem tās iestādes ziņnešiem, kur ziņnesis kalpo, un izdalāma starp minētās tiesas ziņnešiem samērā ar viņu darbu un vietējiem apstākļiem, pēc tiesas iestādes ieskatiem. Turp., 4. p.

V PIELIKUMS (pie 280[39]. p. piezīmes).

Zvērinātu advokātu atlīdzības pagaidu takse.

1. Par lietu vešanu divās instancēs zvērināts advokāts dabū atlīdzību samērā ar prasības summu:

no summas virs 500 latiem līdz 2000 latiem		10%
no summas virs 2000 latiem līdz 5000 latiem:		
no pirmajiem 2000 latiem	Ls	200,—
no pārējās summas		8%
no summas virs 5000 latiem līdz 25.000 latiem:		
no pirmajiem 5000 latiem	,,	440,—
no pārējās summas		4%
no summas virs 25.000 latiem līdz 50.000 latiem:		
no pirmajiem 25.000 latiem	,,	1240,—
no pārējās summas		2%
no summas virs 50.000 latiem līdz 75.000 latiem:		
no pirmajiem 50.000 latiem	,,	1740,—
no pārējās summas		1%
no summas virs 75.000 latiem:		
no pirmajiem 75.000 latiem	,,	1990,—
un no pārējās summas		1/2%.

1. piezīme. Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 378. pantā norādītā gadījumā atlīdzība aprēķināma pēc tiesas noteiktās prasības summas.

2. piezīme. Iekam tieslietu ministrs nav izsludinājis 280[39]. pantā paredzēto taksi, šī pagaidu takse piemērojama zvērinātiem advokātiem un viņu palīgiem, kā arī privātadvokātiem (sal. 280[39]. p. un piez. un 347. p.).

2. Kad prasītājs pats grozījis prasības lūgumā uzdoto prasījumu uz Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 435. panta pamata, tad prasītāja zvērinātam advokātam atlīdzība aprēķināma samērā ar šo pārgrozīto summu.

3. Lietās, kas nav novērtējamas, tāpat prasību lietās pēc atlīdzības, ja šajās lietās taisītie spriedumi piešķir tikai tiesību prasīt atlīdzību, bet nenosaka tās lielumu [Civīlprocesa nolik. (1932. g. izd.) 1022., 1425. un 1430. p.], atlīdzību advokātam par lietas vešanu divās instancēs nosaka tiesa no 50 līdz 1200 latu lielumā, samērā ar lietas svarīgumu un nozīmi prāvniekiem, ar viņu līdzekļiem, kā arī ar advokāta izlietoto laiku un pūlēm.

4. Apsardzības kārtībā iztiesājamās lietās atlīdzību advokātam nosaka tiesa līdz 400 latiem, raugoties pēc tam, cik lieta sarežģīta. Tādā pašā apmērā nosakāma arī atlīdzība lietās par prasību iepriekšēju nodrošināšanu.

5. Visās lietās, kuŗās prasības summa ir mazāka par 500 latiem, iztiesājot tās vispārējās tiesu iestādēs, advokāts dabū par lietas vešanu divās instancēs atlīdzību, pēc tiesas ieskata, līdz 50 latiem.

6. No visas iepriekšējos pantos minētās atlīdzības zvērināts advokāts dabū par lietas vešanu pēc lietas būtības pirmā instancē divas trešdaļas un otrā instancē vienu trešdaļu.

7. Par lietas vešanu šķīrējtiesā atlīdzība nosakāma tāda pati kā pirmā instancē.

8. Par lietas vešanu Senāta kasācijas departamentā, kasācijas kārtībā, zvērināts advokāts dabū ceturto daļu no 1. pantā noteiktās atlīdzības.

9. Kad lietu izbeidz noraidījuma dēļ [Civīlprocesa nolik. (1932. g. izd.) 661.—667. p.], tās puses zvērinātam advokātam, kuŗa pieprasījusi noraidījumu, ir tiesība dabūt ceturto daļu no atlīdzības, kāda noteikta par pilnīgu lietas vešanu pirmā vai otrā instancē, raugoties pēc tam, kur lieta nobeigta.

10. Ja pilnvarotājs atņem zvērinātam advokātam lietas vešanai doto pilnvarojumu [Civīlproc. nolik. (1932. g. izd.) 353. p.] bez pietiekoša iemesla no advokāta puses, kā arī ja lietu izbeidz ar izlīgumu, zvērinātam advokātam ir tiesība dabūt, pēc tiesas lēmuma, pilnu atlīdzību: ja viņš lietu nobeidzis pirmā instancē un pārcēlis uz otro — kā par lietas vešanu divās instancēs (šā pielik. 1.—5. p.), bet ja viņš vedis lietu tikai pirmā vai otrā instancē vien — kā par lietas vešanas nobeigšanu tajā instancē, kuŗā viņš šo lietu vedis (šā pielik. 6. p.).

Piezīme. Zvērinātam advokātam ir tiesība dabūt pilnu atlīdzību šā pielikuma 10. pantā minētos gadījumos arī par šā pielikuma 7. un 8. pantā norādīto lietas vešanu.

11. Kad zvērināts advokāts grūtas slimības, no viņa neatkarīgas aizbraukuma vajadzības vai cita kāda ievērojama iemesla dēļ ir spiests atteikties no lietas vešanas, pirms tās nobeiguma, tad viņam ir tiesība dabūt pēc tiesas lēmuma ne vairāk kā pusi no iepriekšējā pantā noteiktās atlīdzības. Ja advokāts atteicas bez ievērojamiem iemesliem, viņam nenākas nekāda atlīdzība par nenobeigtās lietas vešanu.

12. Prāvu zaudējot, prasītāja zvērinātam advokātam ir tiesība dabūt kā atlīdzību par zaudēto prāvu tikai ceturto daļu no tās atlīdzības, kas viņam pienāktos uz augšējo noteikumu pamata, ja viņš prasības lietu būtu uzveicis, un šī ceturtdaļa nekādā ziņā nevar būt lielāka par 200 latiem pirmā instancē un par 100 latiem otrā instancē, lai arī prasības summa būtu cik liela būdama.

13. Ja prasītājam piespriests mazāk nekā viņš prasījis, vai ja atbildētājs attaisnots tikai par nepilnu prasības summu, tad tiesa noteic atlīdzību advokātam: attiecībā uz prasītāja prasījumiem vai atbildētāja atspēkojumiem, kas atzīti par pamatotiem, — uz šā pielikuma 1. panta pamata, bet attiecībā uz visām pārējām prasības daļām — tikai vienu ceturtdaļu vai trešdaļu (sal. šā pielik. 12. un 14. p.) no tās atlīdzības, kāda viņam pienāktos, ja viņš lietu būtu uzveicis.

14. Ja atbildētāja advokāts lietu zaudējis, tad viņam ir tiesība dabūt trešo daļu no tās atlīdzības, kas viņam pienāktos uz augšējo noteikumu pamata, ja viņš lietu būtu uzveicis.

15. No zaudējušās puses nevar piedzīt uzveikušai pusei par labu vairāk, nekā pienākas pēc takses vienam zvērinātam advokātam, kaut arī pretējai pusei būtu bijuši vairāki advokāti.

16. Šā nolikuma 280[49]. pantā norādītos gadījumos advokāts zaudē jebkuru tiesību dabūt atlīdzību par lietas vešanu.

17. Zvērinātu advokātu padomei ir tiesība prasīt, lai prāvnieks, kas nebauda mazturības tiesību un ir griezies pie padomes ar lūgumu iecelt viņam advokātu, dotu vai nodrošinātu šā pielikuma 12. un 14. pantā noteikto atlīdzību par pieprasīto lietas vešanu, kā arī naudu prasības nodevu iemaksai un citiem lietas vešanai vajadzīgiem izdevumiem. Iekam tas nav izpildīts, padome nav spiesta iecelt advokātu. 1868. g. 3. jūl. (46077); 1872. g. 11. janv. (50406); 1922. g. 5. okt. (208); 12. okt. (209) II, 2. p.

Rādītāji

Tiesu iekārtai 1936. g. izdevumā.

Satura rādītājs

Tiesu iekārtai.

Lappuse

Vispārīgie noteikumi, 1.—10. p. 5

Pirmā sadaļa. Miertiesneši, 11.—41. p. 6

I nod. Vispārīgi noteikumi, 11.—16. p. 6

II ,, Miertiesnešu iecelšanas, apstiprināšanas un atlaišanas kārtība, 17.—21. p. 6

III ,, Iecirkņu un papildu miertiesnešu amats, 22.—27. p. 7

IV ,, Miertiesnešu sekretāri, 28.—30. p. 8

V ,, Uzraudzība par miertiesnešiem un viņu tiesības un atbildība, 31.—41. p. 8

Otrā sadaļa. Vispārējās tiesu iestādes, 42.—64. p. 9

I nod. Apgabaltiesas, 42.—53. p. 9

II ,, Tiesu palāta, 54.—56. p. 10

III ,, Senāta kasācijas departamenti, apvienotā sapulce un augstākā disciplīnārtiesa, 57.—61. p. 11

IV ,, Tiesu iestāžu kancelejas, 62.—64. p. 12

Trešā sadaļa. Prokurātūras amatpersonas, 65.—76. p. 13

Ceturtā sadaļa. Tiesu iestāžu iekšējā iekārta, 77.—129. p. 14

I nod. Tiesu iestāžu sēdes, 77.—106. p. 14

II ,, Tiesu iestāžu instrukcijas, 107.—114. p. 18

III ,, Tiesu iestāžu pārskati, 115.—127. p. 19

IV ,, Brīvlaiks tiesu iestādēs, 128., 129. p. 20

Piektā sadaļa. Tiesu iestāžu un tiesu resora amatpersonu sazināšanās kārtība, 130.—136. p. 20

Sestā sadaļa. Tiesu resora amatpersonu iecelšana, apstiprināšana, atlaišana, pārcelšana un atvaļinājumi, 137.—165[5]. p. 21

I nod. Tiesu resora amatpersonu iecelšana un apstiprināšana, 137.—154. p. 21

1. nodal. Nosacījumi tiesu resora amatu ieņemšanai, 137.—142. p. 21

2. ,, Iecelšanas un apstiprināšanas kārtība tiesu resora amatos, 143.—154. p. 22

II ,, Tiesu resora amatpersonu atlaišana, pārcelšana un atvaļinājumi, 155.—165. p. 23

1. nodal. Atlaišana no dienesta un pārcelšana, 155.—162. p. . . 23

2. ,, Atvaļinājumi, 163.—165. p. 25

III ,, Goda tiesneši, 165[1].—165[5]. p. 25

Septītā sadaļa. Tiesu resora amatpersonu tiesības, 166.—171. p. 26

Astotā sadaļa. Uzraudzība par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonu atbildību, 172.—222. p. 27

I nod. Uzraudzība par tiesu iestādēm un tiesu resora amatpersonām, 172.—186. p. 27

II ,, Tiesu resora amatpersonu atbildība, 187.—222. p. 30

1. nodal. Disciplīnārsodi, 188.—195. p. 30

2. ,, Disciplīnārtiesāšanas kārtība, 196.—222. p. 31

Devītā sadaļa. Personas, kas pastāv pie tiesu iestādēm, 223.—366. p. 34

I nod. Tiesu izpildītāji, 223.—275. p. 34

1. nodal. Vispārīgi noteikumi, 223.—236. p. 34

Lappuse

2. nodal. Tiesu izpildītāju tiesības, pienākumi un atbildība, 237.—255. p. 35
I. Tiesu izpildītāju tiesības, 237.—242. p. 35
II. Tiesu izpildītāju pienākumi un atbildība, 243. līdz 255. p. 36
3. ,, Tiesu izpildītāju padome, 256.—266. p. 37
4. ,, Tiesu izpildītāju sabiedrība ar solidāru atbildību, 267. līdz 275. p. 38
II nod. Tiesu ziņneši, 276.—279. p. 39
III ,, Zvērināti advokāti un zvērinātu advokātu palīgi, 280.—280[90]. p. 40
1. nodal. Vispārīgi noteikumi, 280.—280[5]. p. 40
2. ,, Zvērinātu advokātu kopsapulces, 280[6].—280[18]. p. . . . 42
3. ,, Zvērinātu advokātu padome un uzņemšana zvērinātos advokātos, 280[19].—280[33]. p. 43
I. Zvērinātu advokātu apdome, 280[19].—280[23]. p. . . . 43
II. Uzņemšana un ieskaitīšana zvērinātos advokātos, 280[24].—280[33]. p. 44
4. ,, Zvērinātu, advokātu pienākumi, tiesības un atbildība, 280[34].—280[65]. p. 45
I. Pienākumi un tiesība, 280[34].—280[48]. p. 45
II. Atbildība, 280[49].—280[65]. p. 46
5. ,, Zvērinātu advokātu palīgi, 280[66].—280[90]. p. 48
I. Vispārīgi noteikumi, 280[66].—280[70]. p. 48
II. Uzņemšana zvērinātu advokātu palīgos, 280[71]. līdz 280[76]. p. 49
III. Zvērinātu advokātu palīgu pienākumi un tiesības, 280[77].—280[87]. p. 49
IV. Zvērinātu advokātu palīgu sagatavošana, uzraudzība un atbildība, 280[88].—280[90]. p. 51
IV ,, Privātadvokāti, 331.—349. p. 51
V ,, Tiesu amatu kandidāti, 350.—365. p. 53
VI ,, Notāri, 366. p. 55
Desmitā sadaļa. Zinātniskās tiesekspertīzes institūts, 367.—368. p. 55
Vienpadsmitā sadaļa. Reģistrācijas nodaļas pie apgabaltiesām, 369.—387[3]. p. . . 56
I nod. Kooperātīvu sabiedrību, bezpeļņas biedrību un to savienību reģistrācijas nodaļas, 369.—387. p. 56
II ,, Tirdzniecības reģistra nodaļas, 387[1].—387[3]. p. 58
Divpadsmitā sadaļa. Zemes grāmatu nodaļas, 388.—403. p. 58

Pielikumi.

I pielikums (pie 169. p.).
Tiesu resora dažu amatpersonu amatapģērbs 61
II pielikums (pie 228. p.).
Tiesu izpildītāju drošības nauda 61
III pielikums (pie 237. p.).
Tiesu izpildītāju atlīdzības takse 62
IV pielikums (pie 277. p.).
Tiesu izpildītāju atlīdzības takse 65
V pielikums (pie 280[39]. p. piezīmes).
Zvērinātu advokātu atlīdzības pagaidu takse 65

Chronoloģiskais rādītājs

Tiesu iekārtas 1936. gada izdevumā.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41475) . 1.—6. p. .	1.—6.
8. p. . . .	7.
9. „ . . .	8.
11. „ . . .	9.
12. „ . . .	11.
14. „ . . .	12.
15. „ . . .	13.
18. „ . . .	16.
21. „ . . .	19.
67. „ . . .	33.
69. „ . . .	34.
72. „ . . .	35.
75. „ . . .	38.
76. „ . . .	41.
77. „ . . .	42.
78. „ . . .	43.
79. „ . . .	49.
80. „ . . .	51.
111. „ . . .	54.
112. „ . . .	55.
114. „ . . .	57.
118. „ . . .	58., 60.
120. „ . . .	62.
121. „ . . .	63.
123. „ . . .	62., 64.
124. „ . . .	65.
125. „ . . .	66.
126. „ . . .	67.
129. „ . . .	69.
130. „ . . .	70.
131. „ . . .	71.
132. „ . . .	72.
133. „ . . .	73.
134. „ . . .	74.
135. „ . . .	75.
136. „ . . .	76.
137. „ . . .	77.
138. „ . . .	78.
139. „ . . .	79.
140. „ . . .	80.
141. „ . . .	81.
142. „ . . .	82.
143. „ . . .	83.
144. p. . . .	84.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41475) . 145. „ . . .	85.
148. „ . . .	87.
149. „ . . .	88.
150. „ . . .	89.
151. „ . . .	90.
152. „ . . .	93.
153. „ . . .	94.
154. „ . . .	95.
155. „ . . .	96.
156. „ . . .	97.
157. „ . . .	98.
158. „ . . .	99.
159. „ . . .	100.
160. „ . . .	60., 101.
162. „ . . .	103.
163. „ . . .	104.
164. „ . . .	105.
165. „ . . .	106.
174. „ . . .	115.
175. „ . . .	116.
176. „ . . .	117.
177. „ . . .	118.
178. „ . . .	119.
179. „ . . .	60., 120.
180. „ . . .	121.
181. „ . . .	122.
182. „ . . .	123.
183. „ . . .	124.
184. „ . . .	128.
185. „ . . .	60., 129.
186. „ . . .	130.
187. „ . . .	131.
188. „ . . .	132.
190. „ . . .	133.
191. „ . . .	134.
198. „ . . .	135.
199. „ . . .	136.
200. „ . . .	137.
201. „ . . .	138.
211. „ . . .	142.
217. „ . . .	149.
218. „ . . .	150.
223. „ . . .	152.
227. „ . . .	101., 156.
232. „ . . .	60., 163.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41475) . 234. p. . . .	165.
235. „ . . .	101., 166.
237. „ . . .	60.
252. „ . . .	177.
257. „ . . .	60., 182.
258. „ . . .	183.
259. „ . . .	184.
260. „ . . .	186.
261. „ . . .	187.
271. „ . . .	197.
272. „ . . .	198.
273. „ . . .	199.
274. „ . . .	200.
275. „ . . .	201.
276. „ . . .	202.
277. „ . . .	203.
278. „ . . .	204.
279. „ . . .	205.
280. „ . . .	206.
283. „ . . .	209.
284. „ . . .	210.
286. „ . . .	212.
287. „ . . .	213.
289. „ . . .	215.
292. „ . . .	217.
297. „ . . .	223., 252.
298. „ . . .	224.
299. „ . . .	225.
300. „ . . .	226.
301. „ . . .	227.
302. „ . . .	228.
304. „ . . .	229.
307. „ . . .	232.
308. „ . . .	233.
309. „ . . .	234.
310. „ . . .	235.
311. „ . . .	236.
313. „ . . .	237.
317. „ . . .	239.
318. „ . . .	240.
321. „ . . .	243.
322. „ . . .	244.
323. „ . . .	245.
324. „ . . .	246.
325. „ . . .	247.
326. „ . . .	248.
327. „ . . .	249.
330. „ . . .	253.
331. „ . . .	254.
332. „ . . .	255.
333. „ . . .	256.
334. „ . . .	257.
335. „ . . .	258.
336. „ . . .	259.
337. „ . . .	260.
338. „ . . .	261.
339. „ . . .	262.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41475) . 340. p. . . .	263.
341. „ . . .	264.
342. „ . . .	265.
343. „ . . .	266.
344. „ . . .	267.
345. „ . . .	268.
346. „ . . .	269.
347. „ . . .	270.
348. „ . . .	271.
349. „ . . .	272.
350. „ . . .	273.
351. „ . . .	274.
352. „ . . .	275.
— — — (41476) 235. „ . . . 995. „ . . . — — — (41477) 234. „ . . .	101.
1866. g. 15. mart. (43113) . not. 12. p.	127.
— 14. apr. (43186) . . nol. 1. p. .	366.
1868. g. 17. jūn. (45994) .	39.
— 3. jūl. (46077) .	V. pielik.
1871. g. 19. maij. (49615). not. 13. p..	130.
1872. g. 11. janv. (50406).	V. pielik.
— 22. febr. (50567) .	71.
— 22. nov. (51558) .	125.
1874. g. 3. janv. (52986).	
— 25. maij. (53573).	9.
not. 3.—6. p. . .	332.—335.
8., 9. „ . .	338., 339.
12. „ . .	342.
13. „ . .	343.
14. „ . .	344.
15. „ . .	60., 345.
16. „ . .	346.
17. „ . .	347.
1875. g. 23. apr. (54612) . 316. p. . . .	238.
319. „ . . .	241.
1877. g. 10. jūn. (57471) .	80.
III, A, 3. p. 5. pk.	60.
6. „ . .	186.
1879. g. 3. jūn. (59738) .	52., 66. p. piez. 101.
1881. g. 12. maij. (151). .	186.
1882. g. 18. — (892). .	9.
1885. g. 7. — (2919) .	60.
— 14. — (2937) . III, 1. p..	60., 345.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1885. g. 20. maij. (2959) . A, I, 1.—3. p.	44.—46.
5. „	47.
II	56.
VII	101.
VIII	102.
X	167.
XI	60., 172.
XII	173.
XIII 1. „ . .	174.
2. „ . .	175.
3. „ . .	176.
XIV . . . . . 253.—255. p.	178.—180.
XV	198. p. piez.
XVI	207., 208.
XVII	210. p. piez.
XVIII	214., 216.
XIX	41.
XX	35., 41., 101.
XX 1. p. . .	218.
2. „ . .	219.
3. „ . .	220.
XXI	35., 41., 101., 222.
1888. g. 29. febr. (5035) . II, 329[1]. p. .	252.
— 30. maij. (5267) III	279.
1889. g. 9. jūl. (6188) . . I, A, 1. p. . .	1.
10. „ . .	24.
12. „ . .	22.
15. „ . .	26.
18. „ . .	8. p. 1. piez.
30. „ . .	142.
31. „ . .	337.
34. „ . .	388.
35. „ . .	388.
— „ piez.	389.
36. „ . .	390.
37. „ . .	392.
39. „ . .	394.
40. „ . .	395.
41. „ . .	396.
42. „ . .	397.
45. „ . .	398.
46. „ . .	399.
47. „ . .	400.
49. „ . .	402.
50. „ . .	403.
1891. g. 24. dec. (8188). . Valsts pad. atz.	397.
I	139., 141.
407.—410. p. .	350.—353.
413. p. . . .	357.
417[1]. p. . . .	362.
419[1]. „ . . .	365.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1892. g. 28. dec. (9202). . Valsts pad. atz. V, 256. p. . .	181.
1897. g. 2. jūn. (14233) III	92.
1904. g. 7. jūn. (24732) II	78[1].
1905. g. 12. nov. (26911) . 1. p. . . .	51. p. 2. piez.
1906. g. 7. janv. (27205). 1. p. . . .	— „ 1. „
— 7. febr. (27371) .	238. p. piez.
1909. g. 20. maij. (31903). I, 1. p. . . .	40., 126.
1910. g. 21. apr. (33371) . I, 411. p. . . .	354.
II, 412[1]. p. . . .	356.
1912. g. 15. jūn. (Lik. kr. kr. 1003) A., I, 45[1]. p.	27.
1913. g. 26. jūn. (Lik. kr. 1194) XV, A. .	
1914. g. 12. mart. (Lik. kr. 904) Valsts pad. atzin. I 416. p. . . .	360.
1916. g. 26. dec. (Lik. kr. 1917. g. 68) I, E, 216[1]. p.	147.
259[1]. „	60., 90., 185.
1917. g. 20. mart. (Lik. kr. 390)	139.
— 25. — (Lik. kr. 407) II	19., 138., 225.
— — — (Lik. kr. 438) IV	35., 41. 221.
— 26. apr. (Lik. kr. 557)	140.
— 16. jūn. (Lik. kr. 875)	139. p. piez.
— 21. — (Lik. kr. 907) II 429[5]. p. . . .	369.
429[6]. „ . . .	370.
429[7]. „ . . .	101., 371.
429[8]. „ . . .	101., 372.
429[9]. „ . . .	373.
429[11].—429[23]. p.	375.—387.
— 1. aug. (Lik. kr. 1326)	90.
1918. g. 6. dec. (10). . . 1. p. . . .	1.
5. „ . . .	1., 3.—5., 11., 12., 15., 332., 333.
6. „ . . .	1., 4., 5., 52., 54., 66., 69., 71.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1918. g. 6. dec. (10) . . .	1., 4., 5., 57., 58.,
7. p. . . .	60., 134.
8. ,, . . .	6., 7., 48., 65., 68., 69., 74.
9. ,, . . .	147., 151.
1919. g. 7. nov. (147) II .	78[1].
1920. g. 12. mart. (166) .	389.
3. p. piez.. .	
4. ,, ...	392., 396., 397.
6. ,, ...	402.
— — — (170). .	28.
45[2]. ,, ...	
45[4]. ,, ...	30.
— 13. aug. (200). . .	101., 359.
415. p. . . .	
— 14. sept. (208) . .	1.
I, 3. p. . . .	
— 29. okt. (222). . .	263.
II	
— 19 nov. (250) 1. p.	IV pielik.1. p.
— — — — 3., ,,	,, ,, 2. ,,
— — — — 4. ,,	,, ,, 3. ,,
1921. g. 1. febr. (39) 10. ,,	60.
— 11. ,, (45)	400.
2. p. . . .	
— 4. mart. (59). . .	1.
— 10. maij. (98). . .	19., 138.
15. p. . . .	
— 15. jūn. (118) . .	400.
5. p. . . .	
— 22. dec. (257). . .	1.
2. p. . . .	
— 29. — (264). . .	360.
1. p. . . .	
1922. g. 13. janv. (23) . .	2., 225.
C. I.	
— 27. — (42)	340., 348.
III,406[9]. p. . . .	
406[10] ,, . . .	341.
— 14. jūl. (143) I, IIa	133. p. piez.
— 10. aug. (165) II .	60.
— 28. sept. (223). . .	16., 169.
1. p. . . .	I pielik.1. p.
2. ,, . . .	I ,, 2. ,,
3. ,, . . .	I ,, 3. ,,
4. ,, . . .	I ,, 4. ,,
— 5. okt. (208). . .	V pielik.
— 12. — (209) I .	41., 187.
1. p. . . .	252.
10. ,, . . .	60.
11. ,, . . .	
14. ,, . . .	
17. ,, . . .	57., 60.
23. ,, . . .	
II 1. ,, . . .	403.
2. ,, . . .	60. p.; V pielik.
5. ,, . . .	60.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1923. g. 17. febr. (5) . . .	33.
1. p. . . .	
— 31. mart. (40) 46. p.	140.
— 26. jūl. (97) I, A, 1,	19.
21.a p. 1. p.	
40[1].a,, . . .	14.
79[1]. ,, . . .	50.
119[1]. ,, . . .	59., 60.
119[4]. ,, . . .	60, 61., 101., 203., 204.
146.a ,, . . .	86.
201. ,, 1. pk.	138.
228. ,, . . .	60., 157.
229. ,, . . .	60., 158.
230. ,, . . .	60., 159.
231. ,, . . .	60., 101., 160.
243. ,, . . .	35., 170.
270. ,, . . .	196.
299. ,, 5. un 6. pk.	225.
320. ,, . . .	242.
2. ,, . . .	80.
3. ,, . . .	8. p. 1. piez., 22., 24., 26., 27., 38., 40., 60., 120., 123., 172., 182., 198., 210. p. piez., 260., 332., 339., 345., 379., 394., 397.,
4. ,, . . .	58., 60., 89., 91., 116., 120., 129., 134., 147., 163., 172., 185., 345.
5. ,, . . .	154., 227.
II	2., 138., 225.
— 2. aug. (102) 10. p. piez. .	61. p. piez.
21. p. 1. piez.	101.
— 17. dec. (163). . .	IV pielik. 1. p.
1924. g. 3. mart. (37) . .	400., 402., 403.
2. p. . . .	
4. ,, . . .	60.
— — — (38) I . .	60.
— 12. apr. (61) . . .	106.
14., 15. p..	
— 20. jūn. (96) . . .	161.
231[1]. p. . . .	
231[3]. ,, . . .	162.
1926. g. 16. sept. (132). .	90.
I, 59[1]. p. . . .	
16. ,, . . .	101.
1927. g. 4. okt. (172) . .	62., 74.
18. p. . . .	

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1927. g. 20. dec. (1928. g. 16)	I pielik. 6. p.
6. p. . . .	
7. ,, . . .	— ,, 7. ,,
1928. g. 9. jūn. (134) . .	150., 196., 366.,
I, 1.	388., 400.
4.	252.
— 14. dec. (225) . .	276.—278.
276.—278. p..	
1929. g. 3. maij. (99) . .	II pielik. 1. p.
1. p. . . .	
2. ,, . . .	— ,, 3. ,,
— — — (100). .	367.
367. p. . . .	
367[1]. ,, . . .	367[1].
— ,, piez. .	— p. piez.
367[2]. ,, . . .	367[2].
368. ,, . . .	368.
— 17. maij. (128). .	394. p. piez.
I, 394. p. piez..	
II	400., 402., 403.
— 27. jūn. (156) . .	56.
32. p. tab. 2	
1930. g. 14. febr. (46) . .	I pielik. 5.
5. p. . . .	
— 14. okt. (175) . .	230.
I, 230. p. . . .	
231. ,, . . .	231.
II	271.
230[1]. p. . . .	101., 230[1].
230[2]. ,, . . .	230[2].
1931. g. 3. febr. (41) . .	54., 57., 78[1]., 243.,
2. p. . . .	261.
— — — (42) . .	60., 101., 171.
I, 171. p. . . .	
II	170.
— 17. jūl. (150) . .	171. p. 1. piez.
II	
— — — (161). .	171. p. 2. piez.
— 4. aug. (172) . .	62, 63., 74.
1932. g. 21. jūn. (135). .	II pielik. 2. p.
I, 1[1]. p. . . .	
4. ,, . . .	— ,, 4. ,,
5. ,, . . .	— ,, 5. ,,
II, 1.—4. p. .	III ,, 1.—4. p.
4. p. 1. piez.	— ,, 4. p. 1. piez.
— ,, 2. ,,	— ,, — ,, 2. ,,
5.—8. p. .	— ,, 5.—8. p.
8. p. piez..	— ,, 8. p. piez.
9.—11. p. .	— ,, 9.—11. p.
11. p. piez..	— ,, 11. p. piez.
12.—13. p. .	— ,, 12.—13. p.
14. p. piez..	— ,, 14. p. piez.
— 9. dec. (226) . .	15. p.
15. p. . . .	
— ,, piez.	— ,, piez.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1933. g. 7. mart. (69) . .	18.
I, 18. p. . . .	
20. ,, . . .	20.
143.—146. p..	143.—146.
153. p. . . .	153.
155. ,, . . .	155.
393. ,, . . .	393.
II, 157[1]. p. . . .	157[1].
III, ...	35., 101.
— 24. apr. (134) . .	242.
— 13. jūn. (152) . .	8. p. 1. piez.
A	
— 20. jūn. (160) . .	188.
B, I, 188. p. . . .	
190.—195. p..	190.—195.
363. p. . . .	363.
II	264.
— 6. jūl. (182) . .	III pielik. 8. p.
C	
1934. g. 23. janv. (32) . .	392.
— 30. janv. (35) . .	31.
31. p. . . .	
172. p. 2. pk.	172.
— 18. maij. (135). .	18., 143., 153.,
	171.
— 25. maij. (142). .	389. p. piez.
1. p. . . .	
— 29. maij. (145). .	101., 387[1]., 387[2].
1. p. . . .	
2. ,, . . .	387[3].
— 2. aug. (220) I .	154.
— — — (221) . .	101.
38. p. . . .	
— — — (224) .	10.
I, 10. p. . . .	
60. p. 2. pk. .	60.
— ,, 9. ,, .	60., 165[1].
90. ,, 1. ,, .	90.
101. ,, 2. ,, .	101.
— ,, 6. ,, .	101.
107.—109. p..	107.—109.
109. p. piez. .	109. p. piez.
110.—114. p..	110.—114. p.
164. p. . . .	164.
237. p. pielik. 14. p.	III pielik. 14. p.
251. p. . . .	251., 269.
— 2. aug. (224) . .	155[1].
II, 155[1]. p. . . .	
165[1] ,, . . .	165[1].
165[2]. ,, . . .	165[2].
163[3]. ,, . . .	165[3].
— ,, piez..	— p. piez.
165[4]. ,, . . .	165[4].
165[5]. ,, . . .	165[5].
IV	263., 269., 278.
— 20. dec. (316) . .	229. p. piez.
2. p. 4. pk..	
1. p. 5. pk. b	279.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1935. g. 31. janv. (15) . .	9.
I, 9. p. 3. pk. .	
17. p. . . .	17.
36. ,, . . .	36.
280. ,, . . .	280.
— ,, piez..	— p. piez.
280^{1}. ,, . . .	280^{1}.
280^{2}. ,, . . .	280^{2}.
280^{3}. ,, . . .	101., 280^{3}.
— ,, piez..	280^{3}. p. piez.
280^{4}.—280^{19}.p.	280^{4}.—280^{19}.
280^{20}. p.. . .	280^{20}.
— p. 8. pk.	360.
280^{21}.—280^{86}.p.	280^{21}.—280^{86}.
280^{86}. p. piez..	280^{86}. p. piez.
280^{87}. ,, . . .	280^{87}.
— ,, piez..	— p. piez.
280^{88}.—280^{90}.p.	280^{88}.—280^{90}.
331. p. . . .	331.
— ,, . . .	— p. piez.
II	347.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tiesu iekārtas 1936. g. izd., panti.
1935. g. 31. janv. (15) . .	280^{39}. p. piez.
pārējas not. 4. p. .	
5. ,, .	280^{54}. ,, ,,
1936. g. 12. mart. (34) . .	23.
I, 23. p. . . .	
29. ,, . . .	29.
355. ,, . . .	355.
358. ,, . . .	358.
— ,, piez..	— p. piez.
361. ,, . . .	17., 361., 362.
— ,, . . .	361. p. piez.
II, 155^{1}. ,, . . .	155^{1}.
350. ,, . . .	350.
352. ,, . . .	352.
354. ,, . . .	354.
364. ,, . . .	364.
365. ,, . . .	365.
— 16. jūn. (100) . .	393. p. piez.
393. p. piez. .	
— 20. jūn. (103) . .	90.
172. p. . . .	

Likums un notiekumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tieši lekšķīši 1936. g. lad. pānti.	Likums un notiekumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Tieši lekšķīši 1936. g. lad. pānti.
1933. g. 31. janv. (15)	} g.	1933. g. 31. janv. (35)	} 280^{99} p. plez.
1. 9. p. 3. pk.	1	pārejas mat. 4. p.	
17. p.	17.	5. „	280^{94}. „ „
35. „	35.	1933. g. 12. martā (34)	} 23.
280. „	280.	1. 23. p.	
— „ tīkl.	— p. plez.	29. „	29.
280^{9}. „	280^{9}	353. „	353.
280^{9}. „	280^{9}	358. „	358.
280^{4}. „	401. 280^{9}	— „ plez.	— p. plez.
— „ plez.	280. p. plez.	361. „	17., 361., 362.
280^{4}. — 280^{94} p.	280^{4}. — 280^{94}	— „	281. p. plez.
280^{90}. p.	280^{90}.	11. 155. „	155.
— „ p. & plez.	305.	350. „	350.
280^{91}. — 280^{99} p.	280^{91} — 280^{99}	352. „	352.
280^{96}. p. plez.	280^{96}. p. plez.	354. „	354.
280^{97}. „	280^{97}.	364. „	364.
— „ plez.	— p. plez.	365. „	307.
280^{99}. — 280^{99} p.	280^{99} — 280^{99}.	— 16. jūn. (166)	} 303. p. plez.
331. p.	331.	292. n. plez.	
— „	— p. plez.	— 20. jūn. (166)	} 90.
11. „	347.	172. p.	

[-70]
LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA
0309069778